ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 72 (4322) ВІВТОРОК, 15 КВІТНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Народні обранці заслухають, як ліквідовуються наслідки трагедії на ЧАЕС

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк на початку погоджувальної ради лідерів депутатських фракцій і голів парламентських комітетів зазначив: впродовж минулого пленарного тижня Верховна Рада прийняла в цілому 19 проектів законів і розглянула 197 питань. За словами А. Яценюка, це свідчить про те, що конструктивна робота Верховної Ради налагодилася й існує формування нової більшості — «парламент України». Тобто є велика кількість питань, які об'єднують. «Ми здатні об'єднуватися, коли йдеться про резонансні питання для суспільства», — сказав А. Яценюк.

СТОР. 2

Президент — у Польщу, прем'єр — у Францію

Учора глава української держави Віктор Ющенко здійснив робочий візит до Республіки Польща. Як **повідомили у прес-службі Президента,** мета поїздки — підписання спільної декларації президентів України і Польщі щодо поглиблення взаємодії між країнами в підготовці до фінальної частини чемпіонату Європи з футболу Євро-2012. Також глави України і Польщі взяли участь у церемонії відкриття виставки «Скарби трипільської культури з приватної колекції «Платар» і зустрілися з представниками української громади в Польщі.

Ну а Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко — почесний гість весняної сесії ПАРЄ, що проходить у Страсбурзі. Серед тем, які мають бути обговорені, — доступ до безпечних і легальних абортів у Європі, протидія мусульманських співтовариств екстремізму, самогубство серед дітей і підлітків у Європі, викладання європейської літератури.

Влада повинна нести відповідальність за виконання й збереження прав і свобод людини

«Порушення прав людини, порушення основних демократичних принципів у світі — то велика біда, на яку ми не можемо не реагувати. На жаль, резолюції і декларації частогусто не виконуються. І саме ваша відповідальність і наша спільна відповідальність як держави — забезпечити виконання цих прав людини як на своїй території, так і в глобальному вимірі», — наголосив Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, відкриваючи міжнародну конференцію «Сучасні виклики правам і свободам людини». Вона відбулася учора і була присвячена 60–річчю Загальної декларації прав людини та 10–річчю створення інституції Уповноваженого Верховної Ради з прав людини. Водночас Голова Верховної Ради зазначив, що наша країна нині перебуває у процесі конституційних трансформацій. Проте другий розділ Конституції, який окреслює права і свободи громадянина, є одним з найдосконаліших і не потребує внесення змін, однак його треба виконувати. Подібна проблема, переконаний глава парламенту, існує в усіх країнах світу. «На превеликий жаль, ті, хто покликаний виконувати саме цей розділ, як правило, його й порушують. Влада повинна нести повну відповідальність за виконання і за збереження прав і свобод людини і громадянина», — наголосив він.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку (зліва направо): **Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова, Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, Комісар Ради Європи з прав людини Томас Хаммерберг.**

Арсеній Яценюк побажав омбудсменам успіху в їхній щоденній роботі, зазначивши: «Багато людських доль залежать безпосередньо від вас. Тисячі, а то й мільйони людей покладаються безпосередньо на вашу допомогу. Ми цінуємо інститут омбудсмена в Україні і цінуємо людей, які захищають права громадян у світі».

СТОР. 3

ПОДІЇ

На Ан-32, який розбився в Кишиневі, були п'ятеро українців

У п'ятницю в кишинівському аеропорту розбився вантажний літак Ан-32. Як **повідомляє прес-служба Міністерства закордонних справ України з посиланням на інформацію Посольства України в Республіці Молдова,** весь екіпаж загинув.

Ан-32 належав одній із суданських авіакомпаній, був внесений до авіаційного реєстру Судану і здійснював рейс за маршрутом Кишинів—Анталія—Судан. Через п'ять хвилин після зльоту з кишинівського аеропорту екіпаж, повідомивши про проблеми в роботі бортового обладнання, вирішив повернутися назад і здійснити посадку. Не долетівши до злітно-посадочної смуги, літак упав у районі приміського села Бачой. Загинули всі восьмеро людей, що перебували на борту.

За попереднім припущенням, причина аварії — збої в роботі двигунів. Розпочато розшифровку «чорних ящиків». У Державній адміністрації цивільної авіації Молдови повідомили, що до розшифровки залучено фахівців з Росії та України.

Провокаційний вандалізм з національною ознакою

Невідомі досі злочинці зруйнували 39 надгробків на мусульманському кладовищі в селі Чистенькому, що в Сімферопольському районі. Обурені кримські татари провели мітинг на центральній площі Сімферополя, написали звернення до Президента України з проханням особисто розібратися з ситуацією. Адже це вже четвертий з початку року акт вандалізму на півострові й третій — на мусульманському цвинтарі. Раніше було зруйновано 270 надгробків у селах Білогірського, Нижньогірського та Ленінського районів на одному слов'янському й двох мусульманських кладовищах. Тепер усі мусульманські кладовища й культові споруди охороняють правоохоронці. Лідери кримськотатарського народу звернулися із закликом до земляків зберігати спокій, не втрачати мудрість і толерантність, **передає наш власний кореспондент у Криму Віктор ХОМЕНКО.**

Синоптики попереджають: будьте обережні!

Український гідрометеорологічний центр оголосив штормове попередження для ряду регіонів. Як **повідомляє Гідрометцентр,** сьогодні в західних та східних областях, у Криму та Приазов'ї можливі місцями грози. Вночі й уранці в Україні місцями туман, видимість 200—500 метрів. На півдні країни синоптики прогнозують пориви вітру 15—20 м/с.

Про примхи природи попереджали і в минулі вихідні. Однак на дорогах сталися нові страшні ДТП. Зокрема, на автотрасі Київ—Харків загинули чотири людини. **За повідомленням МНС**, один з водіїв не впорався з кермуванням і виїхав на зустрічну смугу.

КОРОТКО

❒ Учора з військового майданчика аеропорту «Бориспіль» до столиці Косово — міста Приштини вилетів літак з третьою групою українських миротворців (80 осіб) на борту *(УНІАН).*

❒ Учора в Херсоні водій автомобіля «Хонда» не впорався з керуванням, виїхав на тротуар, де збив шістьох пішоходів, *повідомляє прес-служба департаменту ДАІ МВС.*

❒ Луцькому державному технічному університету присвоєно статус національного *(Прес-служба Президента України).*

❒ На Рівненській АЕС відкрито інформаційний центр *(Укрінформ).*

❒ У Баку 15—16 квітня відбудеться конференція «Принципові основи розв'язання конфліктів на території країн ГУАМ» *(УНІАН).*

«Українському дому» вже 15 років

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сьогодні столичний «Український дім» урочисто відзначить своє 15-річчя. Перлиною стане художня виставка Марії Приймаченко, на якій буде представлено 150 її робіт, зібраних з приватних колекцій. Також працівники дому представлять найбільшу і найцікавішу добірку творів мистецтв із фондового зібрання.

На знімку: **бронзова скульптура «Ми новий світ побудуємо», середина 80-х років).**

СТОР. 6

У НОМЕР

Коаліція обговорила внутрішні суперечності

Учора відбулися загальні збори депутатів від демократичної коаліції за участі Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка і Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. «НУ—НС» і БЮТ обговорили внутрішні справи, зокрема деякі суперечності.

«Парламентарії вирішуватимуть першочергові завдання майбутньої роботи коаліції», — повідомив народний депутат, член фракції БЮТ Валерій Писаренко перед засіданням коаліції. Він також припустив, що його однопартійці порушать питання про необхідність розгляду в парламенті програми діяльності Кабінету Міністрів та кадрових питань.

Столиця потопає в будівельному хаосі

Протягом двох років жодного серйозного інфраструктурного проекту в галузі транспорту, житлово-комунальної та енергетичної безпеки Києва не реалізовано.

Навіть не виконано те, що профінансовано урядом. Про це заявив на вчорашній прес-конференції народний депутат Микола Томенко (Блок Юлії Тимошенко), голова тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань розслідування обставин порушення Конституції і законів київською владою.

«Нині ми направили 4 звернення до міської прокуратури, 10 — до Генпрокуратури і близько 10 — до районних адміністрацій», — повідомив він. Водночас голова ТСК сказав, що більшість прийнятих міською владою рішень — «корупційні» чи «незаконні».

Серед основних загроз і проблем у розвитку Києва — неосвоєння коштів. Приміром, на 1 січня 2008 року Київ забезпечений лічильниками гарячої води на 25 відсотків, а теплової енергії — на 28. Низькими темпами триває ремонт та реконструкція теплових мереж.

Крім того, за словами Миколи Томенка, транспортні проекти і проекти, пов'язані з підготовкою до Євро-2012, — зірвані. Викликає занепокоєння і приватизація приміщень у центрі міста без аукціонів. Не реалізований повністю і жоден «екологічний» проект.

Стурбований парламентарій і генеральним планом Києва. Так, за матеріалами службового розслідування комісії Кабміну, до генплану в 2004 році вносилася одна зміна, 2005-му — вісім, 2006-му — 14, 2007-му — 96. «Це катастрофічні наслідки для столиці», — зазначив депутат і додав, що Київ треба врятувати від хаосу управлінських рішень.

Людмила НІКІТЮК.

Народні обранці заслухають, як ліквідовуються наслідки трагедії на ЧАЕС

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Голова Верховної Ради звернув увагу на потребу врегулювання нинішнього пленарного тижня таких питань — внесення змін до Тимчасового Регламенту Верховної Ради в частині проведення години запитань до уряду та захисту прав опозиції. «Це є ключові інститути демократії — як опозиція, так і коаліція, — зауважив А. Яценюк. — І не маючи юридично захищених прав опозиції, будемо постійно спотикатися у парламенті».

Голова Верховної Ради також повідомив, що до парламенту надійшов лист від Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко, в якому йдеться, що проект закону про внесення змін до держбюджету-2008 буде подано до Верховної Ради до 28 квітня. А. Яценюк висловив сподівання, що до цього часу уряд подасть до парламенту не лише проект змін до цьогорічного держбюджету, а й програму соціально-економічного розвитку. Глава парламенту також звернув увагу на потребу сконцентруватися нинішнього пленарного тижня на розгляді соціальних законопроектів — щодо прожиткового мінімуму, погодинної оплати праці тощо, а також завершити розгляд законопроектів із земельних питань.

Згідно з розкладом засідань Верховної Ради на 15—18 квітня, у вівторок буде розглянуто проекти законів «Про ринковий нагляд», нова редакція Закону «Про Кабінет Міністрів», зміни до Кодексу законів про працю, до Закону «Про державну допомогу сім'ям з дітьми», внесені Президентом України як невідкладні. У середу — законопроекти про підвищення престижності шахтарської праці, про соціальний діалог, а о 15-й годині відбудуться парламентські слухання на тему: «Про стан, заходи і перспективи подолання наслідків Чорнобильської катастрофи». У четвер, 17 квітня, роботу парламенту передбачається розпочати з розгляду питань, що стосуються вступу України до СОТ. А у п'ятницю, 18 квітня, після традиційної години запитань до уряду на розгляд народних депутатів буде запропоновано низку питань щодо врегулювання земельних відносин для повторного розгляду з пропозиціями Президента. 21—25 квітня парламентарії працюватимуть з виборцями, 29—30 квітня та 5—8 травня — у комітетах і фракціях, а наступний пленарний тиждень планується провести 13—16 травня.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Павло Костенко, Володимир Козак.

Фракції БЮТ і Партії регіонів продовжують наполягати на внесенні до порядку денного питання про створення в парламенті тимчасової спеціальної комісії з опрацювання змін до Конституції. Однак «НУ—НС», за словами лідера фракції В'ячеслава Кириленка, виступає категорично проти будь-яких голосувань щодо створення ТСК. За словами В. Кириленка, у цій дискусії всі сторони повинні зробити кроки назад, щоб нормалізувати ситуацію.

У свою чергу, Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк на брифінгу після закінчення погоджувальної ради заявив, що цілком поділяє позицію Президента України: нема іншого шляху, аніж прийняття Конституції в парламенті, але проект конституційних змін має бути внесено до Верховної Ради за результатами роботи Національної конституційної ради. До того ж, позиція глави парламенту: проект постанови про створення ТСК підписують усі п'ятеро лідерів фракцій, щоб «знову не ділити парламент за політичними мотивами».

«Збалансованою та дипломатичною», за словами А. Яценюка, має бути й відповідь українського парламенту на недавні заяви з боку російських військових та політиків щодо руху України до НАТО. На засіданні погоджувальної ради прийнято рішення розглянути це питання на засіданнях комітетів Верховної Ради у закордонних справах і з питань нацбезпеки та оборони, а потім провести зустріч українських та російських парламентаріїв і знайти спільну позицію на міжпарламентському рівні.

Після погоджувальної ради народні депутати, котрі входять до коаліції демократичних сил, провели загальні збори коаліції.

Юліана ШЕВЧУК.

АНАЛІЗ. ПРОГНОЗ

Повторення пройденого

Рік тому розпочалося протистояння коаліції з Президентом і опозицією, яке закінчилося дочасними парламентськими виборами. Однак, схоже, політичні сили не винесли уроків з минулорічних подій. Судячи з усього, нині народжується новий конфлікт. І на це вказує чимало ознак. Протистояння секретаріату глави держави з урядом, розмови про збільшення прохідного бар'єра, врешті — про переформатування коаліції на базі БЮТ і Партії регіонів... І, як то кажуть, диму без вогню не буває.

Лінія розколу

Ще до початку роботи Верховної Ради почалися розмови про формування широкої коаліції. Але вони закінчилися з обранням на посаду прем'єра Юлії Тимошенко. Щоправда, і «Голос України» звертав на це увагу, в демократичної коаліції був надто малий запас голосів. Окрім того, однією з умов її формування було зобов'язання коаліціянтів затвердити 12 законопроектів, визначених Президентом країни як першочергові. Серед них — нова редакція Закону «Про Кабінет Міністрів» та низка інших, у тому числі щодо концентрації силовиків під егідою глави держави, як Головнокомандувача Збройних Сил. Водночас Віктор Ющенко запропонував створити Національну конституційну раду для розробки і прийняття нового Основного Закону країни.

Проте, схоже, Юлія Тимошенко не поспішала виконувати записане в коаліційній угоді стосовно формування нового законодавчого поля для удосконалення механізму державного управління. Натомість уряд почав масові соціальні виплати, в тому числі видаючи по тисячі гривень за знеціненими вкладами. А прийняття у першому читанні нової редакції Закону «Про Кабінет Міністрів» ув'язав з постановою про дострокові вибори столичного голови і Київради. Дуже багато хто з політиків і аналітиків назвали таке рішення рейдерською атакою на місцеве самоврядування, що порушує конституційні засади його функціонування.

Чимало запитань у колег по коаліції викликало голосування бютівців по законопроекту «Про державні закупівлі» та постанова уряду про земельні аукціони. Відтак почала наростати критика урядових дій з боку секретаріату Президента. У відповідь БЮТ звинуватив його працівників у спробах зруйнувати коаліцію.

Остання крапля

Відомо, крапля камінь розбиває. Отож спроба БЮТ і Партії регіонів створити минулого тижня тимчасову парламентську комісію для внесення змін до Конституції, схоже, стала останньою краплею навіть для тих представників фракції «Наша Україна — Народна самооборона», які зберігали нейтралітет у протистоянні уряду і секретаріату глави держави. Тим більше, що знову була озвучена ідея обмежити повноваження глави держави. І навіть обирати його в парламенті. Про те, що таке можливо, сказав минулої суботи в Запоріжжі лідер однойменної фракції Володимир Литвин. На його думку, обидві сили уже цього тижня почнуть готувати зміни до Основного Закону. А у травні їх направлять до Конституційного Суду, щоб у вересні прийняти в цілому, і «дружніми рядами піти на перевибори».

Як зізнаються журналістам не на диктофон представники обох фракцій (БЮТ і ПР), такі переговори таки йдуть.

Ще одним доказом контактів двох політичних сил стали розмови про збільшення прохідного бар'єра на парламентських виборах, а відтак — про перехід до двопартійної політичної системи. Спершу Ганна Герман сказала, що БЮТ звертався з подібною пропозицією до Партії регіонів, а минулого тижня з'явився законопроект бютівця Михайла Поживанова, в якому пропонується підняти бар'єр для проходження у парламент до 7 відсотків. Ця пропозиція, як і деякі новації бютівців, викликала неоднозначну реакцію. На думку відомого політолога Віктора Небоженка, оприлюднену в ЗМІ, «це... дуже небезпечно для країни». Він вважає, що це може призвести не тільки до розділення країни, а й власності, ЗМІ, інтелектуалів і, врешті-решт, до монополії політики, монополії влади.

Саме тому вчора мали відбутися збори коаліції, на яких у присутності Президента й Прем'єр-міністра «НУ—НС» та БЮТ мали, так би мовити, з'ясувати свої відносини.

Парламентаризм знову в заручниках

Власне, описаний розвиток подій дуже й дуже ймовірний. Хоча не можна виключати й того, що можливе і переформатування коаліції. Як на базі БЮТ і ПР, так і на базі «НУ—НС», ПР та Блоку Литвина. Щоправда, за цих умов не можна виключати й того, що БЮТ може ще раз покласти депутатські мандати й вимагати нових дочасних парламентських виборів.

Ймовірний різний розвиток подій можна буде спрогнозувати після того, як сьогодні фракції почнуть висувати кандидатури на посади заступників Голови Верховної Ради. Скажімо, уже сьогодні на слуху кілька прізвищ, які можуть претендувати на ці посади. З'явилася інформація про те, що БЮТ запропонує на посаду Першого заступника Голови Верховної Ради кандидатуру Миколи Томенка, паралельно йде мова, що ця сила може підтримати і регіонала Нестора Шуфрича. Не виключено, що Компартія може висунути знову Адама Мартинюка. Називалися і прізвища Ігоря Шарова та Андрія Клюєва.

Зрозуміло, кожен із них має досить значний досвід роботи в парламенті, а також заслуговує на те, щоб сісти у високе крісло. Одначе, як стало відомо з достовірних джерел, народні обранці, в тому числі з провладних фракцій БЮТ і «Наша Україна — Народна самооборона», схиляються до кандидатури Андрія Клюєва. На їхню думку, в нього не тільки значний досвід роботи на керівних посадах, але — і це найголовніше — є уміння вести переговори, знаходити компроміс у найважчих, найгостріших ситуаціях. Отож, переконані народні депутати, задля збереження парламентаризму, а також, щоб не допустити нової кризи, його кандидатура найбільш оптимальна. Тим паче, фракція Партії регіонів найчисленніша. І такий вибір дозволить працювати єдиному законодавчому органу без потрясінь і протистояння. І ще — саме регіонал на посаді Першого заступника Голови Верховної Ради сприятиме створенню ТСК для опрацювання проекту Конституції, бо зможе залучити до роботи «НУ—НС», перевести її у спокійне русло.

***

Хоч би як там було, чи стане осінь гарячою, залежить від багатьох факторів. Зокрема, від того, чи зробили висновки лідери політичних сил з минулорічної політичної кризи, а також від того, чи будуть шукати компроміс, чи свідомо підуть на новий виток протистояння.

Володимир КОРОЛЮК.

Чорнобиль у третьому вимірі

Минає двадцять два роки від часу, коли сталася Чорнобильська катастрофа, яка привідчинила перед людством ворота пекла. А скільки наших мужніх співвітчизників пройшли крізь ці ворота, заслонивши собою від невидимого полум'я радіації увесь світ! Багато з них загинуло відразу, ще більше відійшло уже у вічність за ці двадцять два роки, чимало залишилися інвалідами, інші, що опинилися в зоні відселення, стали кочівниками, бо заполітизована держава намагається забути про них.

Микола ШЕРШУН

Сьогодні хочу поглянути на чорнобильську проблему в третьому вимірі. Адже вже всім відомо, що ця техногенна катастрофа трапилася з вини експериментаторів-невдах. Це — перший вимір. Другий вимір — він, як знак оклику на тлі землі. Це — об'єкт «Укриття» — саркофаг. Без сумніву, потрібно створити закони, які б відсікли бажання проводити подібні експерименти і гарантували б безпечне функціонування саркофагу. Щоб вирішували останню проблему — фінансування — не за залишковим принципом, а відповідно до закону.

Відразу зауважу, що є зрушення в такому підході стосовно саркофагу. Та це — окрема тема. І нарешті — третій вимір. Хочу повести мову про пріоритети діяльності Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи на 2008—2011 роки. При їх розробленні враховувалися головні положення та висновки резолюції шістдесят другої сесії Генеральної Асамблеї ООН, що проголосила третє десятиліття після Чорнобиля (2006—2016 роки) Десятиліттям реабілітації і стійкого розвитку потерпілих регіонів, здійснення якого повинне бути спрямоване на досягнення мети повернення потерпілих до нормального життя по можливості в ці ж терміни. У цьому документі особливо зроблено наголос на тому, що гуманітарні, екологічні, соціальні, економічні і медичні наслідки та проблеми, породжені Чорнобилем, викликають загальну тривогу, вимагають для свого вирішення широкої і активної міжнародної співпраці й координації зусиль у цій сфері на міжнародному й національному рівнях.

Щоб вести предметну розмову, вважаю за потрібне нагадати бодай окремі цифри радіаційно-екологічного та соціально-демографічних наслідків Чорнобильської катастрофи в Україні. Так, площа радіоактивно забрудненої території — 53454 квадратні кілометри (4,8% території країни), радіоактивно забруднених сільгоспугідь — 4,6 млн. га (12% загальної площі), радіоактивно забруднених лісів — 25357 квадратних кілометрів (40% загальної площі). Загалом радіоактивним забрудненням охоплено 12 областей, 73 райони, 2293 населені пункти. Із 76 населених пунктів у 1986 році евакуйовано 91,2 тисячі осіб, переселено та виїхало самостійно із зон забруднення у 1986—2002 рр. — 155964 особи. У цілому потерпіло внаслідок катастрофи 2376218 чол. (на Рівненщині — 394137 чол.), в т. ч. дітей 541641 (на Рівненщині — 119037 чол.), а участь у ліквідації аварії брало 276327 осіб. Отакий він, опік Чорнобиля, мовою статистики. Тож геть недоречно лунають голоси окремих горе-експертів про те, що не такий той Чорнобиль страшний, як його малюють.

Однак наші колеги, які працюють у Верховній Раді, не дають тим голосам заглушити правду Чорнобиля — як найстрашнішої техногенної катастрофи на землі. Щорічно у роковини катастрофи проводились парламентські слухання або дні уряду, щоб ще раз нагадати про справжні наслідки цієї аварії, вирішити комплекс питань з їх подолання і насамперед — дати поштовх реалізації пріоритетів з соціального захисту громадян, які постраждали від аварії. Цьогоріч 17 січня у Верховній Раді був зареєстрований проект постанови про проведення слухань на тему: «Про стан, заходи і перспективи подолання наслідків Чорнобильської катастрофи» (у квітні 2008 року). Цьогорічні парламентські слухання відбудуться 16 квітня.

Протягом останніх років система організації оздоровлення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, перебуває у стадії постійних змін головних розпорядників коштів та надмірної централізації. Вперше у 2006 році оздоровлення цієї категорії громадян здійснювалося за рахунок міжбюджетних трансфертів між державним та місцевими бюджетами. Така форма фінансування засвідчила свої переваги і дала можливість оздоровити, порівняно з 2004—2005 роками, у півтора разу більше потерпілих громадян.

Отут би цим шляхом іти далі: не шукають же від добра добра. Але не в нас. У 2007 році закуплено путівок для санаторно-курортного лікування громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, здійснювало Міністерство праці і соціальної політики України, їх потім розподіляли по адміністративно-територіальних одиницях. І що вийшло? Скажімо, за рахунок путівок, виділених цим міністерством, на Рівненщині було оздоровлено 15978 громадян, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС, в т. ч. 12746 дітей. А це в 2,2 разу менше, ніж у 2006 році.

Аналогічна ситуація, наскільки мені відомо, склалася й у інших регіонах.

Здавалося б, слід зробити висновки й виправляти помилку. Але, ні. Законом України «Про державний бюджет України на 2008 рік» головним розпорядником бюджетних коштів за програмою «Оздоровлення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», знову визначено Міністерство праці і соціальної політики. Залишається тільки дивуватися. Але від тих подивувань нічого не зміниться. Тож наша фракція «Блок Литвина» наполягає на виконанні постанови Верховної Ради «Про підсумки організації оздоровлення та відпочинку дітей влітку 2006 року та заходи Кабінету Міністрів України щодо організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2007 року», в якій у абзаці 7 п.3 зазначено, що відповідні кошти на оздоровлення дітей пільгових категорій під час розробки Державного бюджету України на 2008 р. слід передбачити у видатковій частині місцевих бюджетів при розрахунку міжбюджетних трансфертів. Отже, при внесенні змін до Державного бюджету на 2008 рік та під час підготовки проекту Держбюджету на 2009 рік, кошти на оздоровлення згаданих громадян слід передбачити у видатковій частині місцевих бюджетів при розрахунку міжбюджетних трансфертів. І тоді все стане на свої місця.

До речі, за останні роки видатки на соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, в загальному обсязі бюджетних коштів, що спрямовуються на ліквідацію її наслідків, зросли. Однак поглиблюється дисбаланс між зростанням загальних видатків державного бюджету і фінансуванням соціальних потреб чорнобильців. Саме видатки на ліквідацію наслідків Чорнобиля у загальному обсязі бюджетних коштів зменшилися.

Потребують удосконалення норми про пенсійне забезпечення громадян, передбачення підвищення розміру пенсій відповідно до зростання прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, встановленого законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Надзвичайно актуальною є і проблема забезпечення цієї категорії громадян житлом. Для цього необхідна концентрація ресурсів, а також координація в цьому напрямі діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади. Хоч як прикро про це говорити, але за нинішнього стану фінансування розв'язання житлового питання чорнобильців розтягнеться на 120 років.

Сьогодні на квартирному обліку перебуває 42210 сімей постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, із них 10570 сімей інвалідів внаслідок Чорнобильської катастрофи, які згідно з чинним законодавством повинні забезпечуватися житлом протягом року з дня подання заяви, 15209 сімей, які самостійно за направленням переселяються із радіоактивно забруднених територій, та 16431 сім'я постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, віднесених до другої категорії. На цей час 664 сім'ї продовжують проживати у населених пунктах, віднесених до зони безумовного (обов'язкового) відселення. На розв'язання у повному обсязі житлового питання постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи необхідно понад 8 мільярдів гривень.

Вважаю, що треба шукати й нові підходи до розв'язання цієї проблеми. Можливо, запровадити часткове здійснення будівництва житла на умовах пайової участі, надання безвідсоткових позик тощо. Назріла гостра необхідність розробки та затвердження державної програми забезпечення житлом громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, на 2009—2013 роки.

Важливим пріоритетом є і сучасний стан розвитку «Чорнобильського законодавства». Він буде пов'язаний із вирішенням низки складних проблем, серед яких слід визначити розробку єдиних підходів до критеріїв відшкодування збитків і диференціації розмірів цього відшкодування, конкретизацію категорій осіб, які зазнали радіаційного впливу, визначення оптимальних форм відшкодувань і захисту громадян.

Цілком можливо, що наслідком перегляду чинного «Чорнобильського законодавства» у віддалений період і здійснення захисних заходів у забруднених регіонах може стати втрата окремими територіями, внаслідок їх очищення, статусу радіоактивно забруднених і, відповідно, позбавлення громадян, які проживають на цих територіях, права на отримання відповідних компенсацій і пільг. У зв'язку з цим згадані громадяни повинні мати законодавчо закріплені гарантії медичного і соціального захисту, позаяк перебували в зоні негативного впливу.

Одне слово, система соціального захисту громадян, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, та забезпечення відповідності соціальних стандартів потребам гідного життя людини потребує перебудови, на яку потрібні значні кошти.

Так, у сфері подолання наслідків Чорнобильської катастрофи слід передусім найближчим часом прийняти Закон України «Про Загальнодержавну програму зняття Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему». Необхідно також визначитися із механізмом виведення населених пунктів за межі зон радіоактивного забруднення, надання відповідного статусу територіям та населеним пунктам, реабілітації радіоактивно забруднених лісів.

Це дуже відповідальна ділянка роботи Верховної Ради в законодавчому плані, у вирішенні питань фінансування.

У сфері соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, найперше необхідно удосконалити законодавство так, щоб воно насправді забезпечувало ефективний соціальний захист цих громадян, а не імітувало такі потуги, як є нині.

Слід також усунути дисбаланс між зростанням видатків державного бюджету і неадекватним фінансуванням соціальних потреб учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС і потерпілих від цієї катастрофи, вносячи під час підготовки проекту закону України про Державний бюджет України на відповідний рік пропозиції щодо збільшення відповідних видатків.

Уже сьогодні потрібно подбати про створення передумов для розвитку та сталого функціонування Державного реєстру осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Якщо узагальнити сказане, то для розв'язання чорнобильських проблем слід вирішити такі завдання: створити таке законодавство, яке унеможливило б повторення Чорнобиля, гарантувало безпечне функціонування об'єкту «Укриття», забезпечувало справедливу оцінку наслідків аварії та зниження до можливого рівня їх шкідливого впливу, відкривало можливості для справжнього соціального захисту постраждалих громадян.

Минуло двадцять два роки від часу аварії на АЕС. Проблеми, породжені цією катастрофою, самі по собі не вирішаться — їх слід розв'язувати на державному рівні, із участю всіх гілок влади, всього суспільства, із залученням міжнародних зусиль.

Микола ШЕРШУН,

перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

У НОМЕР

Влада повинна нести відповідальність за виконання й збереження прав і свобод людини

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У свою чергу Ніна Карпачова наголосила на необхідності затвердити в Україні принципи державної міграційної політики, створивши потужну державну міграційну службу як самостійний орган державної виконавчої влади із спеціальним статусом. Приводом для цього, на її переконання, має стати тривожна тенденція з прояву в нашій країні ксенофобії та етнічної нетерпимості. За її словами, лише протягом 2007 року жертвами нетерпимості стало 70 осіб, з яких загинули 22 чоловіка. Вже цього року, зазначила вона, постраждали десятки іноземців, переважно з Індії, Китаю, Пакистану, Ірану та країн Африки.

Крім того, Уповноважена Верховної Ради з прав людини зазначила, що боротьба з бідністю, тероризмом, насильством, торгівлею людьми, попередження екологічних катастроф вимагають від світового співтовариства об'єднання зусиль і якомога тіснішого співробітництва.

У конференції взяли участь також координатор представництв ООН в Україні **Френсіс О'Доннел (на знімку)**, Комісар Ради Європи з прав людини Томас Хаммарберг, омбудсмени країн—членів ЄС, СНД, відомі правозахисники.

Обговорили учасники конференції й багато інших актуальних проблем, зокрема ліквідацію практики тортур, міжнародного тероризму, екологічної безпеки та охорони здоров'я. За результатами роботи конференції її учасники ухвалили декларацію, в якій шістдесятирічну Загальну декларацію прав людини визнано універсальним документом в оцінці завдань із забезпечення прав і свобод людини для країн, урядів, народів, міжнародних і національних інститутів з прав людини, а також окреслено нові виклики часу та шляхи їх подолання.

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Косіва М. В. Журмана Сергія Миколайовича за №299/11.

Управління кадрів.

Нова модель чи зміни в судовій системі?

Така тема «круглого столу», який відбувся в редакції «Голосу України». У розмові взяли участь суддя Київського апеляційного адміністративного суду **Ірина САПРИКІНА**, народний депутат України **Андрій ПОРТНОВ**, постійний представник Верховної Ради України в Конституційному Суді України **Анатолій СЕЛІВАНОВ**, професор, доктор юридичних наук **Олена РЯБЧЕНКО.**

РЕД.: Важливість і необхідність судової реформи вже ні в кого не викликає заперечень. Але, як на мій погляд, варто чітко окреслити коло проблем, головні напрямки реформи. Наприклад, утворювати нові суди і перекваліфіковувати існуючі, створювати судову вертикаль чи, навпаки, руйнувати її? Можливо, це не головне. Головне — як ці суди будуть працювати і на яких засадах. Можливо, варто змінити доступ судді до посади і до професії.

СЕЛІВАНОВ: Конституція України несе в собі великий потенціал

сучасної демократичної держави, виділяючи судову систему як окрему владу, що здатна застосувати критерії права і справедливості у вирішенні спорів, захисті прав і свобод людини і громадянина. Суспільство з розумінням ставиться до процесу внесення змін і доповнень до Основного Закону, оскільки він дозволяє зберігати основоположні цінності сучасного українського конституціоналізму і водночас враховувати нові виклики конституційної реальності. Саме реальний стан функціонування судової влади, проблеми її структурної організації, незалежності у реалізації повноважень, високопрофесійна судова діяльність, статус суддів і авторитет їх рішень, доступність правосуддя для громадян — ці та інші гострі питання викликають неабиякий інтерес і різні оцінки у громадян.

З цим не можна не рахуватися і насамперед у період оновлення окремих конституційних положень. Це справа досить відповідальна, оскільки навіть критична громадська думка не може замінити розсудливість і обережність, якщо все повинно у праворозумінні, в аналізі законодавства починатися з чинної Конституції.

Для нас важлива така суттєва обставина, коли рішення і висновки Конституційного Суду поки що не зачіпали основи діяльності судової системи, а запропоновані Радою суддів України реформаторські зміни ще не оцінювалися на конституційному рівні. Що є сьогодні актуальним, в першу чергу, для суспільства? Це створення справді демократичного, самостійного і доступного, насамперед для громадянина, правосуддя, яке має відповідати верховенству права, закону і справедливості. Відзначимо, що судова влада була і залишається важливою складовою механізму держави і вище за суспільство бути не може, оскільки покликана служити його інтересам. Принцип народного суверенітету означає його верховенство над будь-якою владою. А це дає підстави уважно подивитися на створення сучасної оновленої конституційної моделі не тільки судової системи, що представляє судоустрій, але й судового ладу в принципі. Саме цей розділ Основного Закону важливо оцінити й уважно проаналізувати в контексті існуючих реалій і концепцій, які висуваються у доктринальному розумінні як суддями, так і вченими юристами. Не випадково вони нагадують припідвитися до європейських стандартів правосуддя, але не для того щоб їх копіювати, а взяти все корисне для створення (модернізації) ефективної судової влади. Тому цю аналітичну роботу слід починати з конституційних положень, і не тільки розділу VIII (Правосуддя), а й VII (Прокуратура), не залишаючи поза увагою і розділ XII (Конституційний Суд України).

Кожний, хто сьогодні керується об'єктивними соціальними умовами, підтримає діалог між представниками судової влади і громадською думкою, яка відображається народними депутатами України, вченими і громадянами в різних формах публічного характеру. Справді, ми спираємося на мотивацію побудови нової моделі судової влади за її конституційними принципами і правосуб'єктністю.

В першу чергу йдеться про те, чи достатні і дієві засади організації та функціонування судової системи, чи слід залишати без змін судовий лад і судоустрій, чи підлягає зміна статусу прокуратури в її відносинах до інших суб'єктів судочинства. Оскільки прокурори є суб'єктами процесуального застосування матеріального права, слід оцінити різні позиції науковців і працівників прокуратури, які пропонують конституційну модель входження прокурорів до судової влади з функціями представництва в судочинстві, слід привернути увагу до посилення статусу суддів, оскільки прийняті ними рішення підлягають оскарженню лише за певними ознаками.

В порядку дискусії, обговорення за круглим столом і проблеми формування нової конституційної моделі судового ладу та судоустрою, варто звернути увагу на пропозиції щодо підвищення віку для зайняття посади судді, введення строкового замість безстрокового призначення суддів, які пройшли перші п'ять років професіональної роботи суддею. Важливо розширити засади судоустрою введенням принципу професійної здатності громадянина бути суддею, періодичного підтвердження здатності виконувати функції судді.

Не можна обминути і гарантії фінансово-матеріального та соціального забезпечення суддів як умови виконання ними особливих функцій у державі, що є сьогодні обов'язком, а не правом держави на створення належних умов для роботи суддів, на що неодноразово Конституційний Суд звертав увагу суб'єктів законодавчої і виконавчої влади. Важливо передбачити як конституційну вимогу дотримання суддями етичних правил, що відрізняє їх від інших державних службовців, оскільки саме судді суттєво впливають на вирішення спорів, досягнення справедливості як суспільно-моральної цінності суспільства.

Все це повинно бути проаналізовано з позиції побудови нової конституційної моделі правосуддя.

РЕД.: Думка науковця зрозуміла, але чи бачить необхідність реформи суддя-практик?

САПРИКІНА: Можна прийняти певні зміни до законів «Про статус

суддів» та «Про судоустрій», але також необхідно вносити зміни і до Конституції, щоб вона відповідала засадам конституційності. Та перш ніж обмежити строк суддівства десятирічним терміном замість безстрокового обрання, давайте проведемо реформування самої Верховної Ради, щоб вона перестала лобіювати свої інтереси в судах, перестала відстоювати і наполягати на певних судових рішеннях, тиснути на суддів. Коли ми це все забезпечимо, тоді будь ласка, ми згодні і на десять років, і на п'ять. На сьогоднішній день, за нашими реаліями, в яких суддя працює, можна сказати, що забезпечити незалежність суду буде неможливо, якщо термін обрання суддів обмежать десятьма роками. Я вважаю, що зараз суддям пройти призначення у Верховній Раді дуже і дуже непросто. Випливають певні претензії до судді по конкретних справах, навіть по громадянській позиції судді. У результаті цих претензій не всі судді проходять обрання. Отже, спочатку треба вдосконалити саму систему. Що стосується ефективності судової влади, то її повинні оцінювати не судді і не науковці, а саме суспільство. Саме воно повинно оцінити ефективність діяльності судової влади. Більше того, ефективність правосуддя повинна включати доступ до правосуддя, його якість і оперативність розгляду спорів.

Процесуальні кодекси (не беручи до уваги кримінально-процесуальний) — це певна процедура застосування законів і розв'язання спорів. Чому в господарському процесі один кодекс, в адміністративному другий, а в цивільному — третій? Навіщо ці складності? Що це, різні такі правовідносини, що потребують різних підходів? Я вважаю, що треба виробити один кодекс. По-перше, суддя у нас хоч і пройшов спеціалізацію, але суди першої інстанції користуються і кодексом адміністративного судочинства, і цивільно-процесуальним кодексом одночасно. І протягом одного дня вони можуть розглядати і адміністративні, і цивільні справи. У результаті судді інколи буває важко перейти з одного кодексу на інший. Отже, можуть бути допущені деякі помилки, але зовсім не тому, що суддя низькокваліфікований чи юридично неграмотний. Це все перевантаженість.

Якщо йти далі, то в КАСУ попередній судовий розгляд відбувається тільки за рішенням судді, коли справа складна і дійсно треба викликати сторони, з'ясувати деякі обставини, а в цивільно-процесуальному це обов'язково. Якби ви бачили, до якого абсурду доведено цей попередній розгляд цивільних справ! Зараз є обов'язковим звукозапис у цивільному процесі. І от уявіть. Сидить сам суддя і сам з собою розмовляє, сам собі розказує склад суду, питає у голих стін, у кого є відводи цьому складові суду. Я вже не кажу, скільки часу це займає, і це даремно витрачений час. Чому не можна ввести норму про розгляд справи без сторін, якщо вони не бажають приходити в суд? Чому б не розглянути спір у порядку письмового провадження і винести рішення? Є ж деякі позовні заяви, в яких, тільки відкривши, вже можна зрозуміти, яке буде рішення. І тому, може, треба спростити процедуру, виписати її в одну-єдину? Ось тоді буде і якість правосуддя дотримана, і оперативність. А то ввели до цивільно-процесуального кодексу попередній судовий розгляд і зобов'язали протягом 2 місяців розглянути справу. Я б хотіла автора цієї норми запросити в місцевий суд, щоб він показав, як це можна зробити з нашим навантаженням.

Також хотілося б, коли приймаються нові закони Верховною Радою, щоб їх завжди перевіряли на відповідність суміжним правовідносинам і суміжним законам, які регулюють подібні правовідносини, і чи відображений у відповідному процесуальному кодексі механізм застосування цього закону. Наведу приклад: у законі України «Про контрольно-ревізійну службу» написано, що давання дозволу на додаткову перевірку, на планову перевірку контрольно-ревізійною службою здійснюється на підставі рішення суду. І давайте пошукаємо, де в цивільно-процесуальному або в кодексі адміністративного судочинства написано, що це взагалі буває. Приходить до мене представник контрольно-ревізійної служби і приносить мені подання. Я йому кажу, що не можу прийняти подання. Ось вам цивільно-процесуальний кодекс, от КАСУ: де написано, що можна звертатись до суду з поданням? Лише з заявою або позовною заявою. Подання там не передбачено. Крім того, де написано, як такі спори розв'язує суд? В порядку окремого провадження чи позовного провадження? Яким чином це оскаржується? Ким оскаржується? Куди? Тобто абсурд: закон неможливо застосувати. Я вже не кажу про те, що в цивільно-процесуальному кодексі загубили скарги на дії нотаріуса.

Що суддям з цим робити? Правовідносини тривають, люди до нотаріуса звертаються, виникають спори. Люди йдуть до суду, адже відповідно до Конституції кожне порушене право підлягає судовому захисту. А ми не можемо. Я вважаю, що коли напрацьовуються такі важливі документи, треба залучати до цих процесів суддів-практиків, щоб суддя відразу сказав, що ця стаття буде мертва, вона не може бути застосована, а ця стаття буде, навпаки, тягнути справу, дасть можливість уникнути відповідачу відповідальності, зловживати позивачеві своїми правами.

І ще один приклад. Подає позивач зовсім абсурдний позов, а суддя не може за безпідставністю цього позову відмовити в його прийнятті. Це дає процесуальне право вимагати арешту, заборону дій. Потім кричать, що судді — рейдери. А хто ж дав таку можливість суддям здійснювати рейдерську діяльність? Законодавство. Суддя нічого не вигадав. Звичайно, в судді повинна бути така риса, як порядність, як уміння тримати удар, незважаючи на тиск, приймати правове рішення, мати мужність прийняти рішення, яке, може, на даний час і непопулярне, неактуальне, не буде навіть підтримане суспільством, але справедливе, правильне і законне.

Питання дуже складні, їх потрібно обговорювати, збирати «круглі столи», на які запрошувати суддів. Чому не запросили суддів, коли приймали закон про третейський суд? Ви подивіться, що робиться зараз. Більших рейдерів, як третейські суди, нема. І нема норми, яка б давала можливість суддям захистити людей від цих рейдерських рішень третейських судів. Вирішили спір, який узагалі непідвідомчий третейському суду, позбавили людину власності, заарештували майно. Рішення є, справи нема, суду нема. А арешт зняти дуже непросто. Треба йти до третейського судді, щоб цей суддя підтвердив ухвалу суду. Доходить до абсурду.

Крім того, давайте з'ясуємо, що має переважне право в застосуванні: цивільно-процесуальний кодекс чи якась інструкція? У нас — інструкція. Мін'юст видав інструкцію, що на судовому рішенні, для того щоб зареєстрували його в БТІ чи прийняв нотаріус, повинно бути написано, де знаходиться оригінал цього рішення і де знаходиться справа. Я хочу спитати автора цієї інструкції: а де може бути оригінал рішення, крім як у справі? І де може знаходитись справа, як не в суді? РАЦСи, наприклад, вимагають, щоб у рішенні про всиновлення дитини ми вказували паспортні дані батьків, їх місце реєстрації. Вибачте, рішення суду одне назавжди, а паспортні дані завтра зміняться або хтось загубить паспорт. Виходить, що людина отримує судове рішення, винесене ім'ям держави, і не може його реалізувати. Нотаріус рішення не приймає, бо не написано, коли рішення набуло законної сили. Мін'юст пише: зобов'язані писати. Але ж рішення суду набуває чинності після апеляційної інстанції. А якщо я напишу, що рішення набуло чинності, а завтра Верховний Суд касує це рішення? Скільки дійсний цей напис? Або пройшло касацію, а через місяць змінюється за нововиявленими обставинами. Уже цей напис недійсний. Що далі робити з цим?

Суд існує для суспільства. Він створений для того, щоб його обслуговувати. Так давайте ще з'ясуємо, для чого створено БТІ, нотаріальні контори, РАЦСи. Вони створені для того, щоб реалізовувати судові рішення і до кінця реалізовувати захист прав суб'єктів правовідносин, які по цей захист звернулися до суду. І коли ми зможемо встановити, що не суд створений для державної виконавчої служби, а державна виконавча служба створена для того, щоб виконувати рішення суду, ось тоді, можливо, буде здійснюватись ефективне правосуддя.

РЕД.: Чи можна роз'єднати призначення на посаду і визначення кваліфікації судді? Які мають бути критерії, щоб суддя зміг обійняти ту чи іншу посаду?

САПРИКІНА. Треба зважати на те, що в кожного судді буде своя кваліфікація. Все визначається кваліфікаційним класом, стажем роботи. Однак також варто мати на увазі, що деякі судді не хочуть брати важкі чи суспільно значущі справи. Вони їх бояться. То їм достатньо 4—5 класу, а якщо суддя претендує на вищий професійний рівень, то не тому, що він довше пропрацював, а тому, що він справді підвищував свій професійний рівень, знає практику. Якщо суддя має вищий клас, він повинен розглядати і складніші справи.

РЕД.: Законодавчо це зараз ніяк не визначено?

САПРИКІНА: Звичайно, ні. Просто треба працювати в певному суді певний проміжок часу, і цього достатньо, щоб отримати наступний клас.

РЕД.: Андрію Володимировичу, а які плани щодо суддів та судової реформи мають народні депутати?

ПОРТНОВ: Я б хотів спершу визначитися, чи є взагалі перспективи

прийняття нової Конституції. Я є членом Національної конституційної ради і можу відверто заявити, що ніякої Національної конституційної ради немає. Вона не працює. Виходить, що того, хто висловив критичну точку зору до порядку її формування, як це зробив я, того взагалі більше не запрошують. То яка тоді легітимність цього органу, якщо до нього не запрошують людей, які мають критичні думки? І взагалі, хто сказав, що вона має бути при Президенті? Якби Президент своїм указом затверджував Конституцію, було б зрозуміло, чому рада створена при Президенті. Якщо секретаріат Президента планує імплементувати її через незаконний референдум і без Верховної Ради, то це питання не тільки безглуздості тих, хто це задумав, а й, можливо, відповідальності. Бо ніхто не скасовував таке поняття, як охоронна Конституції. Охорона Конституції передбачається її 13 розділом, де визначено, що має відбуватися перед тим, як плануються будь-які зміни до Конституції. Є відповідний порядок, і той, хто його порушує, обов'язково за це відповідатиме. Буде це відповідальність політична чи іншої форми, покаже час.

Одразу зауважу, що жодна з форм запропонованих сьогодні змін до Конституції не влаштовує Верховну Раду. Більше того, я можу вам чітко сказати, що понад три чверті народних депутатів абсолютно критично ставляться до будь-яких спроб незаконно провести референдум з питань Конституції або незаконно затвердити її новий варіант без Верховної Ради.

А щодо реформування судової системи, то ви знаєте, що різні політичні сили йшли на парламентські вибори з різноманітними гаслами. Більшість, у тому числі й наша політична сила, йшла з пропозиціями про обрання суддів народом. Є в цьому сенс, у той же час детальне вивчення цієї проблеми вказує на суттєві недоліки.

Наприклад, в одному штаті США судді балотуються за кілька років до закінчення терміну повноважень. Вони виходять на мітинги, збирають людей і починають у цей час виносити популістські, не основані на законі рішення, які влаштовують певні громади, для того щоб збирати голоси. Друга модель в іншому штаті. Там узагалі політичні партії висувають суддів, а губернатор їх затверджує. Ми не можемо це повторювати. Незрозуміло, яким чином народ визначатиметься. Чи то зачіска в нього гарна, чи на бігбордах він скрізь представлений.... Який буде критерій оцінки пересічним громадянином професійних та інтелектуальних можливостей судді?

Водночас деякі політичні сили знову пропонують, щоб Президент призначав суддів, в тому числі й на адміністративні посади. Але що ми маємо сьогодні? Перед тим як суддям треба пройти призначення, вони балотуються. Вони то по Банковій блукають і беруть на себе зобов'язання, якщо парламент призначає, вони блукають парламентом... І таким чином депутати і секретаріат президента та інші органи влади поширюють вплив на суди.

САПРИКІНА: Звертаються до них зі своїми скромними проханнями.

ПОРТНОВ: Так. І така модель нас не влаштовує. Нас влаштовує модель, за якою судді самі визначаються щодо судової системи. Це дійсно міг би бути орган судового самоврядування — як рада суддів. Але це дійсно має бути орган самоврядування. Наприклад, орган місцевого самоврядування ніколи не підпорядкований міському голові, парламент не підпорядкований президентові. На жаль, орган суддівського самоврядування, Рада суддів України, фактично підпорядкована голові Верховного Суду. При

Забезпечити незалежність суду буде неможливо, якщо термін обрання суддів обмежать десятьма роками

всій повазі до керівництва Верховного Суду, але якщо існує модель, при якій голова Верховного Суду дає згоду на призначення суддів на адмінпосади шляхом підписання подання, і 99 % Ради суддів — це самі судді, що перебувають на адмінпосадах, вирішують долю інших, тобто залежать самі від себе, — це не орган суддівського самоврядування. Це орган, який фактично легалізує волю вищого керівництва Верховного Суду.

Таким чином вони отримують на себе дуже суттєвий вплив, в тому числі і на свою мотиваційну поведінку після того, як вони вже призначені. Тому необхідно, щоб рада суддів, її склад формувався за іншим принципом. Можливо, 10 % суддів, які не перебувають на адмінпосадах, щоб вони були провідниками проблематики керівників судів на місцях, а решта 90 % можуть бути судді у відставці, рядові судді широкого регіонального представництва. Можливо, є й інші моделі, але орган суддівського самоврядування не повинен залежати від суду. Повинен бути інший порядок формування з'їзду, щоб делегати не голосували по команді.

Загалом суть зводиться до того, щоб жоден орган влади не мав не тільки впливу, але й не застосовував незаконних рішень щодо суду. Я, як представник блоку Юлії Тимошенко, можу сказати, що ми не в захваті від діяльності окремих суддів Конституційного Суду, але нещодавнє рішення щодо звільнення судді Конституційного Суду Сюзанни Станік просто шокувало судову спільноту. Нагадаю, рішенням Верховного Суду України Станік поновлено на посаді судді КС. Її було повернуто на посаду і тут же звільнено. Фактично всьому суспільству було продемонстровано неповагу до судової системи.

До речі, з яких причин було звільнено суддю КС? Вона не звільнена, скасовано указ про її призначення у зв'язку з тим, що хтось не був присутній під час складання присяги. Справді, є така норма, що Президент має бути присутнім, прем'єр-міністр та інші. Так тоді всі рішення Конституційного Суду з 2004 року, у прийнятті яких брала участь ця суддя, мають бути нелегітимні? По-друге, тоді до присяги приводилася не лише вона, а й інші судді, які йшли за квотою Президента і за квотою з'їзду суддів. Вони також приймалися з порушенням процедури... Може, нам не треба змінювати конституційний лад, а просто виконувати чинну Конституцію? Невже хтось думає, що коли ми приймемо нову Конституцію, то все одразу почне працювати інакше?

РЕД.: Є досить багато пропозицій. А чи знайшли вони своє відображення у законопроектах?

ПОРТНОВ: Зараз політичними силами напрацьовується тільки одна модель —парламентської республіки. Це знову ж конституційні зміни, але це єдина модель, яка може пройти парламент і пройти в рамках процедури, передбаченої 13 розділом Конституції.

РЕД.: Однак у Конституції навряд чи вдасться виписати все точно і конкретно, що не треба буде розвивати ці конституційні засади якимись іншими законами.

ПОРТНОВ. Дуже слушно. Більше того, ми знаємо, що на виконання вимог чинної на сьогодні Конституції низку законів не прийнято. Це закони, що регулюють досудове слідство, щодо правосуддя і т. ін. Тобто на виконання вимог чинної Конституції парламент мав би прийняти цілий ряд законів для того, щоб доповнити її і виконати її вимоги. Ці закони досі не прийнято. Якщо ми приймемо нову Конституцію, то знову ж потрібно буде приймати низку законів, і вони також можуть бути не прийняті, як на даному етапі.

РЕД.: Зважаючи на складність проходження актів у Верховній Раді, може, треба вести мову про дострокові вибори?

ПОРТНОВ: Я думаю, що дійсно про дострокові вибори, але не парламентські.

РЯБЧЕНКО: Андрій Володимирович зробив пропозиції стосовно призначення суддів так, як передбачено Монреальською універсальною декларацією про незалежність правосуддя, яку прийнято на першій світовій конференції про незалежність правосуддя ще в 1983 році. Ми багато говоримо і в засобах масової інформації, і серед науковців про міжнародні стандарти організації судової влади, але, на жаль, сама по собі теза про міжнародні стандарти багато в чому набуває декларативного характеру, інколи навіть політизованого. Хотілось би конкретизувати, що мається на увазі, коли йдеться про ці міжнародні стандарти і про їх можливість запровадження в Україні. Адже є значний доробок міжнародних актів.

Не забуваймо, що гарантією верховенства права, дотримання прав громадян, юридичних осіб, реалізації демократичних засад діяльності органів державної влади є незалежність суддів при відправленні правосуддя. Незалежність і безсторонність суддів є умовою реалізації права на справедливий судовий розгляд, вирішення справи по суті. У Загальній декларації прав людини 1948 року вперше на міжнародному рівні було поставлено питання про забезпечення права на справедливий судовий розгляд незалежним і безстороннім судом. Згодом це право було закріплене й отримало свій розвиток у ряді міжнародних актів: Основних принципах незалежності судових органів (схвалені резолюціями 40/32 та 40/146 Генеральної Асамблеї ООН від 24 листопада та 13 грудня 1985 року), Рекомендаціях щодо ефективного впровадження Основних принципів незалежності судових органів (прийняті резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН 1989/60 та схвалені резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 44/162 від 15 грудня 1989 року), Монреальській універсальній декларації про незалежність правосуддя (Перша світова конференція про незалежність правосуддя, Монреаль, 1983 рік) та в інших. Цими та іншими міжнародними актами визначено засади незалежності судів та суддів та рекомендації щодо реалізації, насамперед, державою необхідних заходів.

З позицій міжнародних стандартів незалежність означає здійснення суддівських функцій на основі:

- власної оцінки факторів і відповідно усвідомленого розуміння права;
- відсутності будь-якого зовнішнього втручання чи впливу, залежності від сторін спору, зв'язків з будь-якими гілками влади, а також суддями у процесі прийняття рішення;
- відповідності високим стандартам суддівської поведінки.

У контексті цього постає питання необхідності прийняття етичного кодексу, адже це гармонійно випливає з міжнародних стандартів, які використовуються в організації судової влади. Зрозуміло, що в жодній країні не прийнято повною мірою рекомендацій, які розроблені міжнародними актами у сфері організації судової влади, але враховуючи те, що незалежність суддів є ознакою демократичної держави, наскільки держава демократична, настільки вона й прагне запроваджувати ці міжнародні

стандарти і реалізувати їх у своєму законодавстві.

При цьому головною умовою підтримання незалежності суддів є високий рівень довіри громадськості до суду. Самостійність судів і незалежність суддів закріплені статтею 14 Закону України «Про судоустрій України» від 07.02.2002 р. Нею передбачено перелік гарантій самостійності судів і незалежності суддів та заборону будь-якого втручання у здійснення правосуддя.

Однак якою мірою реалізовано ці норми закону? Наявні факти втручання до діяльності суду, обмежене фінансування, непрозора система призначення суддів дозволяють зазначити, що організація судової системи, проявом ефективності якої є незалежність судів і суддів, ще далека від досконалості та перебуває на початковому етапі запровадження міжнародних стандартів.

Основними принципами незалежності судових органів підкреслено, що незалежність гарантується державою і закріплюється в конституції або законах країни. Гарантування відбувається, зокрема, шляхом незалежності порядку кадрового призначення суддів. Якщо звернутись до передбаченого Законом України «Про судоустрій України» порядку призначення суддів на адміністративні посади, то можна зазначити, що він потребує вдосконалення. Про це свідчить і прийняття Конституційним Судом України рішення від 16.05.2007 р. про неконституційність положення частини п'ятої статті 20 Закону України «Про судоустрій України». Зазначеною нормою було передбачено призначення на посаду та звільнення з посади голови суду, заступника голови суду Президентом України. Знову ж таки, треба змінювати чинне законодавство.

Але якщо ми подивимося на законодавчі процедури, передбачені при проходженні законопроектів, то це дуже тривалий процес і дуже залежний від політичних уподобань. Чи не час нам відмежуватися від політики і подивитися, що потрібно суспільству, що потрібно конкретно суддям і конкретно людині, яка прийшла до суду і не може вирішити своє питання внаслідок певних причин? Змінювати треба, але в якому напрямку?

Однак звернімось до міжнародних актів. Монреальською універсальною декларацією про незалежність правосуддя передбачено призначення судді на посаду (незалежно від того, чи він голова, чи заступник голови суду) як внутрішня адміністративна функція суду, яка здійснюється самими суддями або Вищою радою суддів (якщо такий орган існує). Аналогічний порядок призначення голів судів передбачений і висновками Першої експертної комісії Міжнародної асоціації суддів (Мадрид, 23—27 вересня 2001 року) «Призначення і роль голів судів». При цьому особлива роль у кадровому призначенні, просуванні по службі, дисциплінарній та навчальній сферах, питаннях бюджету відводиться Вищій раді юстиції чи органу з аналогічними функціями (висновки «Роль та функції Вищої ради юстиції чи аналогічного органу в організації та управлінні національною судовою системою» (Перша експертна комісія Міжнародної асоціації суддів, Відень, 9—12 листопада 2003 року).

Серед гарантій незалежності судів та суддів міжнародними актами вказано і на:

- необхідність надання певних ресурсів, потрібних для функціонування судової системи, враховуючи призначення достатньої для рівня завантаженості справами кількості суддів. При цьому використання фондів, що передбачені для функціонування судів, має проходити під контролем з боку суддівського корпусу (рекомендації з ефективного впровадження Основних принципів незалежності судових органів, висновки «Адміністрація суду в контексті незалежності суддів» (Перша експертна комісія Міжнародної асоціації суддів, 1981 рік));
- адекватну оплату й умови праці, заборону зменшення оплати праці і закріплення цього законом (Монреальська універсальна декларація про незалежність правосуддя);
- захист суддів від судових позовів проти них за виконання своїх функцій чи упущення в роботі, неможливість звинувачення чи затримання без дозволу уповноваженого органу судової влади (Монреальська універсальна декларація про незалежність правосуддя);
- відповідальність суддів або певного органу, більшість у якому становлять судді, за адміністративну діяльність судів, включаючи нагляд і контроль за персоналом (Монреальська універсальна декларація про незалежність правосуддя).

Окремо постає питання про захист суддів від впливу чи тиску. У цьому зв'язку Першою експертною комісією Міжнародної асоціації суддів у 1990 році, в якій взяли участь 29 країн, було прийнято висновки «Як захистити суддів від зовнішнього політичного, економічного та соціального впливу, від насильства, з огляду на повагу до рішень суду та соціального статусу суддів». Серед рекомендацій було зазначено про забезпечення максимальної незалежності від участі суддів у політичній боротьбі, швидке реагування на образливі випади з боку політиків, журналістів. Єдиного підходу стосовно методів і заходів реагування на образливі випади так і не було вироблено. Думки з цього приводу зводились до таких способів захисту суддів: через діяльність суддівських асоціацій або вищими судами. Окремі думки були щодо відсутності реагування на закиди. В окремих країнах інформація у пресі може бути підставою відкриття кримінальної справи проти судді за ініціативою головного прокурора.

У світі немає жодної держави, яка б імплементувала у законодавство всі засади незалежності та рекомендації з їх реалізації. Однак країни намагаються їх впровадити якнайширше.

Виникає логічне запитання: чи повинна судова система в Україні бути організована саме так, як передбачено нині, чи ж вона потребує докорінних змін з метою гарантування реальної незалежності судів та суддів?

Зрозуміло, що остаточно одразу визначитись із відповіддю неможливо. Однак у широкому колі фахівців необхідно активно обговорювати питання про вдосконалення організації судової влади на засадах міжнародних стандартів, визначати конкретні рекомендації з їх впровадження, адже ефективність діяльності судової системи, її відповідність міжнародним стандартам є ознакою країни розвиненої демократії і гарантом конституційного ладу в державі.

РЕД.: Підбиваючи підсумок нашої зустрічі, Анатолію Олександровичу, що ви готові запропонувати, якщо йдеться про конституційну модель організації правосуддя в сучасних умовах?

СЕЛІВАНОВ: Ми виходимо з того, що існуюча модель судової системи однозначно має підпадати під критичний аналіз. По-перше, вона будується на принципах, які не повною мірою відповідають організації і діяльності судів в Україні. Але конституційні засади організації діяльності судової системи сьогодні значно глибші, ніж це врегульовано законом про судоустрій України. Судова модель, яка на сьогодні існує, не дає можливості реалізувати всі принципи ефективного правосуддя. Це, зокрема, доступ до правосуддя та незалежність суддів.

Водночас судова система сьогодні не може функціонувати на засадах, коли до неї пред'являються вимоги застосування верховенства права і справедливості. Тому, що в нас не існує судового прецеденту, і тому, що в судовій системі відсутня така важлива функція, як правотворчість. Якщо це влада (а ми говоримо про судову владу, а не просто про органи і суб'єкти правосуддя), то ця влада має бути наділена всіма ознаками, які б свідчили, що влада застосовується ефективно. Тобто вона самодостатня. Якщо конституційні принципи, які дають підстави говорити про те, що структура організації діяльності судів забезпечує прийнятне для суспільства судочинство, судовий процес, то цього, на жаль, сьогодні недостатньо. Тому що сьогодні суд не може виступати суб'єктом будь-якого процесу. Це наукова помилка, яка може бути предметом дискусій, але судова влада не є суб'єктом владного примусу. Вона завжди є суб'єктом права, а не процесу. Тому процес, який притаманний сьогодні всім напрямкам реалізації матеріального права, тільки забезпечує доступ і здійснення правосуддя з точки зору розв'язання спору. Процес означає застосування судом права, дотримуючись процесу. І найголовніше — сьогодні судова влада сама виступає ініціатором судової реформи (не будемо говорити «судово-правової реформи», тому що правова реформа має на увазі правові засади організації діяльності судів). Безумовно, це є восьмий розділ Конституції «Правосуддя», розділ сьомий «Прокуратура» і дванадцятий «Конституційний Суд», як сукупні спільні суміжні категорії мають бути об'єднані для аналізу.

Починати треба з того, наскільки судова система, судова влада ефективна з точки зору суспільства. Адже судова влада або будь-який суб'єкт влади служить суспільству. Він не може бути над суспільством. Саме тому конституційна модель сьогодні в контексті восьмого, сьомого й дванадцятого розділів Конституції має бути оцінена з точки зору ефективності, можливості модернізації конституційних засад, модернізації органів або суб'єктів правосуддя.

Сьогодні концепція реформування судової системи не враховує майбутніх змін до Конституції України, і тому перш за все треба говорити про конституційну модель правосуддя. Ми з Андрієм Володимировичем є членами Конституційної ради, яку створено указом Президента, і сподіваємось, що Конституційна рада буде ці питання також розглядати. Однак те, що запропоновано сьогодні як модель змін до Конституції, вже викликає сумнів. У проекті об'єднуються і Конституційний Суд, і вся система загальних та спеціалізованих судів. У результаті будується вертикаль судової влади, яка може призвести до певних перекосів під час реалізації основних функцій правосуддя. Адже, якщо виходити з Конституції, суд сьогодні має незалежний статус, тобто суддя не радиться з Верховним Судом України, коли приймає рішення. Він не має виступати підлеглою особою, яка у своїх діях залежна від вищестоящого органу правосуддя. Рішення він приймає самостійно, застосовуючи свої повноваження і орієнтуючись лише на Конституцію і Закон. Звичайно, при цьому він враховує узагальнену практику і рекомендації Верховного Суду. І це, до речі, теж питання того ж конституційного регулювання. Наскільки на сьогодні Верховний Суд виступає органом, який створює однаковість застосування Конституції і закону? У Конституції цього теж немає, тому що Верховний Суд не виступає сьогодні суб'єктом єдиної законності і єдиної конституційності у всіх судах системи правосуддя (Конституційний Суд я поки що не враховую).

По-друге. Яким чином сьогодні має бути побудована система взаємозв'язків прокуратури і органів правосуддя. Адже прокуратура є суб'єктом якраз будь-якого процесу на відміну від суду. І тому ми будемо говорити про те, що саме наука сьогодні ініціює питання щодо зміни конституційної моделі, і в цій конституційній моделі з'являються нові елементи, які б дали можливість саме принципи трансформувати у певні конституційні категорії, обов'язкові для подальшого правового регулювання судової системи.

Наприклад, у статті 126 Конституції йде мова про те, що суддя призначається і звільняється відповідним органом, який призначав його на посаду. І сказано, що статус судді припиняється при досягненні певного віку. Парадокс виникає в нас у судовій системі. Суддя, досягнувши певного віку, вже не суддя, але залишається на посаді, тому що цей орган його не звільняє ще два—три роки. Ось і виникає питання: а чи можна в такій ситуації говорити про те, що саме конституційна модель стосується, наприклад, статусу судді, його відношення до внутрішньої організації діяльності суддів, і не підлягає сьогодні певним змінам, певній трансформації?

У нас сьогодні проблема в правосудді. І це також стосується змін до Конституції. У статті 124 визначено принцип, що всі правовідносини підлягають розв'язанню в судовій юрисдикції. Але проблема в тому, що наші суди практично «потонули» у справах. Велика кількість справ, які навіть не підпадають під правосуддя. Якщо говорити про те, що все-таки треба обмежити правовідносини, які мають розглядатися в судовому порядку, бо є досудовий порядок розв'язання спорів, це має бути оформлено приблизно так.

Всі правовідносини підлягають розгляду в судах відповідно до закону. Наприклад, я не можу прийти і сказати: «Я конституційно маю право на житло — таким чином, ви зобов'язані через суд мені його надати». Конституція гарантує, але Конституція не передбачає механізм, який має розглядатися в судовому порядку. І якщо цей принцип не змінити, то ми ніколи не позбудемося ситуації, яка не відповідає конституційно-правовим реаліям.

Отже, на наш погляд, сьогодні треба підходити до нової конституційної моделі системи органів правосуддя з позицій насамперед експертного аналізу (чи відповідає сьогодні організація функціонування судової системи реаліям). Якщо ні, то що треба зробити. Спершу треба сказати, чому діючі положення Конституції щодо судової системи не відповідають правовим реаліям, а потім уже говорити, як їх змінювати. І чи можна сьогодні залишати без уваги такі питання, як судовий лад і судоустрій. В розділі «Правосуддя» міститься Вища рада юстиції, але це не орган правосуддя і ніколи не буде органом правосуддя. Як потрапила Вища рада юстиції до розділу «Правосуддя»? Тобто є інша категорія. Це означає, що існує і судовий лад, як існує і конституційний лад. От в судовому ладі і може бути Вища рада юстиції, в судовому ладі міститься і кваліфікаційна комісія, яка теж не є органом правосуддя, і Рада суддів. Ось чому цей розділ Конституції безумовно потрібно змінювати, і це зумовлено правовими реаліями.

Щодо прокуратури і Конституційного Суду, то останній жодним чином не може входити в систему загальних судів, хоча варто проаналізувати пропозиції щодо створення Конституційної судової палати, оскільки тлумачення Конституції і законів прямо не відноситься до сфери правосуддя. Водночас він не може бути і спеціалізованим судом. Тому що має, на мій погляд, статус вищого суду.

Останнє питання, яке заслуговує на обговорення, стосується самих суддів. Безумовно, тут теж треба оцінити, наскільки принципи і основи статусу суддів на сьогодні відповідають реаліям нашого життя. Чи не треба все-таки говорити і про більший вік для призначення на посаду судді, адже 25 років без життєвого досвіду, підтвердження практикою для судді районного або місцевого суду це замало. Можна обговорити і питання призначення суддів шляхом виборів територіальною громадою. Може бути два роки випробувального терміну. Можна говорити і про професійність судді. Оскільки є дві позиції: безстрокове призначення і обрання суддів на певний строк. До речі, в парламенті висловлюються за те, щоб обмежити термін безстрокового призначення десятьма роками. Бо безстрокове призначення на сьогодні, з одного боку, є чинником незалежності суддів, а з другого — це втрата у деяких суддів відповідальності і низька кваліфікація. Захищаючи державні інтереси, я особисто в судових засіданнях ставив питання про відвід суддів через відсутність кваліфікації.

Багато питань, пов'язаних з переоцінкою положень, зафіксованих у Конституції, спонукають нас до серйозної розмови щодо судової системи і нової моделі суб'єктів правосуддя в Україні вже на засадах, які мають бути розроблені з урахуванням і критичного досвіду, і досвіду застосування Конституції.

РЕД.: Дякуємо всім за участь у розмові.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Конституція гарантує, але Конституція не передбачає механізм, який має розглядатися в судовому порядку

Минулої неділі кілька годин рятувальники розшукували туриста з Києва, який заблукав під час сходження на гору Говерла. На щастя, хлопця знайшли та доставили у смт Ворохта, *передає наш власкор Дарина Назарчук*

Президент України Віктор Ющенко призначив Маркіяна КУЛИКА Надзвичайним і Повноважним Послом України в Румунії *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ДОНЕЧЧИНА

Чавуну стане більше

Металургійний комбінат «Азовсталь» закінчив капітальний ремонт доменної печі № 3. Тут впроваджено передову технологію футеровки, що дає змогу значно збільшити термін служби агрегатів. Піч оснащено сучасними контрольно-вимірювальними приладами для максимальної автоматизації роботи. Завдяки цьому вироблятимуть понад 1 мільйон тонн чавуну на рік за мінімального впливу на навколишнє середовище. Передбачено, що всі агрегати металургійного комбінату буде оснащено новітнім очисним обладнанням. «Екологічні інвестиції» становлять близько 20 відсотків від загального обсягу капіталовкладень у модернізацію виробництва.

Ліна КУЦ.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Чемпіонати інтелектуалів — щокварталу

В Кам'янці-Подільському діє Клуб інтелектуальних ігор, президентом якого є Олександр Поритко. Тутешні розумники змагаються за кубок міста з брейн-рингу. Останній чемпіонат приурочили до відкриття туристичного сезону-2008, тож спонсорів не бракувало: ними стали найкращі готелі, а п'ять команд-учасниць узяли собі їх назви. Нагороджуючи переможця — команду «Сім днів», заступник міського голови Олег Демчук заявив: змагання інтелектуалів відбуватимуться чотири рази на рік, а дах для них безплатно забезпече «Гала-готель» Анатолія Ковальського. Такі змагання — спосіб привернути увагу до глибокого опанування історії Кам'янця-Подільського.

Віра ШПИЛЬОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Череда знов поменшала

На Прикарпатті продовжує скорочуватися поголів'я худоби. У першому кварталі цього року порівняно з відповідним періодом минулого кількість корів зменшилася на 9,2%, свиней — на 7,1%. Надої впали на 5,7%. Населення, здається, уже вичерпує свій ресурс. Воно зменшило реалізацію худоби та птиці на забій на 1,3%, виробництво молока — на 5,5%, яєць — на 2,3%. Селяни менше утримують великої рогатої худоби та свиней і віддають перевагу вівцям та козам, поголів'я яких збільшено на 2,4%.

Дарина НАЗАРЧУК.

МИКОЛАЇВ

Порушник трудового законодавства отримав строк

Покарання — два роки позбавлення волі — призначено судом колишньому бригадиру сезонної сільськогосподарської бригади СОВ «Висунь-МТС-Сервіс», який використовував працю семи дітей (у тому числі двох — віком 10 років) під час збору врожаю фруктів. Діти протягом двох тижнів працювали без обідньої перерви, з сьомої до 17.00 без передбачених законом умов — згоди батьків, попереднього медичного огляду та укладання трудового договору. Порушника трудового законодавства було викрито під час проведення службою у справах дітей Березнегуватської райдержадміністрації операції із захисту прав дітей, які працюють у сезонних сільськогосподарських бригадах, — «Сезонник».

Олена ІВАШКО.

«Українському дому» вже 15 років

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Також чекають на своїх шанувальників виставки української графіки, майже 60 ікон XVIII—XX століть, унікальні експонати японської гравюри. Чверть століття тому тут відкрили музей імені В. І. Леніна. А в 1992 році цей дім, який розташований у самому центрі Києва, отримав нову назву — культосвітній центр «Український дім».

— Насправді нам виповнюється 16 років, — каже директор «Українського дому» Наталя Заболотна. — Торік у нас був такий напружений графік різних заходів, що нам не вдалося викроїти вільний тиждень для свого свята. Та й політична обстановка тоді не дуже підходила.

За словами Наталії Заболотної, весь тиждень буде присвячено ювілейним заходам.

За роки існування «Українського дому» його відвідало понад 2 000 000 чоловік. Сама назва перетворилася на національний бренд. Тут реалізуються широкі можливості, втілюються в життя амбіційні культурні проекти, які мають суспільний резонанс, а коло відвідувачів не має вікового цензу.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: старший науковий співробітник «Українського дому» завідувачка фонду Ніна Шейко готує експозицію.

Фото автора.

Асоціація міст виступає проти посередництва

Новий порядок проведення земельних аукціонів може спустошити місцеві бюджети. Про це на прес–конференції заявили учасники Асоціації міст України.

Асоціація виступає проти монополізації права проведення земельних аукціонів Держкомземом. На думку виконавчого директора асоціації Мирослава Пітцика, запропонований урядом новий порядок продажу і передачі в оренду земельних ділянок несільськогосподарського призначення потребує істотного доопрацювання, адже він розроблявся без урахування пропозицій органів місцевого самоврядування.

Місцевій владі не подобається загальна тенденція до централізації влади і фінансів, яка спостерігається останнім часом. «Цього року субвенція по лінії ЖКГ надійде на обласні житлово-комунальні управління. Асоціація міст виступає категорично проти такого посередництва», — каже Запорізький міський голова Євген Карташов. Адже на місцях краще знають, як розпорядитися грошима.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Перевізники мають пройти флюорографію

На засідання координаційної ради з питань профілактики та боротьби із захворюваністю на туберкульоз було запрошено й полтавських перевізників. У кількох водіїв нещодавно було виявлено туберкульоз, а за їх «публічності» — це привід для занепокоєння. Рада поставила вимогу: провести флюорографічне (безплатне) обстеження водіїв. Строк виконання — два місяці. Заступник полтавського міського голови Олександр Русін зазначив, що відповідні служби проведуть низку рейдів-перевірок на міських маршрутах.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

Сироти зможуть жити в гуртожитку і після закінчення інституту

Із одинадцяти цьогорічних випускників Коропецької школи–інтернату, що на Тернопільщині, шестеро мають намір здобувати вищу освіту. До речі, цей навчально–виховний заклад у травні відзначатиме своє 50–річчя.

Нині тут навчається 150 дітей. Чимало дітей-сиріт з Коропця навчається у Тернопільському національному економічному інституті, де до них ставляться з особливою увагою і теплом. Тож не дивно, що й нинішні випускники бажають навчатися у цьому вузі. До речі, навіть після здобуття фаху випускників-сиріт тут не залишали без даху над головою: вони жили у студентських гуртожитках, поки не вирішували своїх житлових проблем.

Невдовзі в обласному центрі відкриється гуртожиток на 20 місць, у якому сироти, котрі закінчили вузи, коледжі чи училища, зможуть жити до 24 років.

Вл. інф.

Відновлюватимуть старі та будуватимуть нові

Торік на Тернопільщині 11 міні-електростанцій виробили 24,7 мільйона кіловат-годин. Ще вісім малих електростанцій мають намір відновити найближчим часом. Загалом на річках визначено 33 місця, де можна збудувати міні-гідроелектростанції. Фахівці з Києва і Чернігова допоможуть визначити гідробаланс води в області з тим, щоб максимально його задіяти. В умовах загострення дефіциту енергетичних ресурсів на малі джерела електроенергії покладають великі надії.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Невідомих метеликів назвали ім'ям Ігоря Костюка

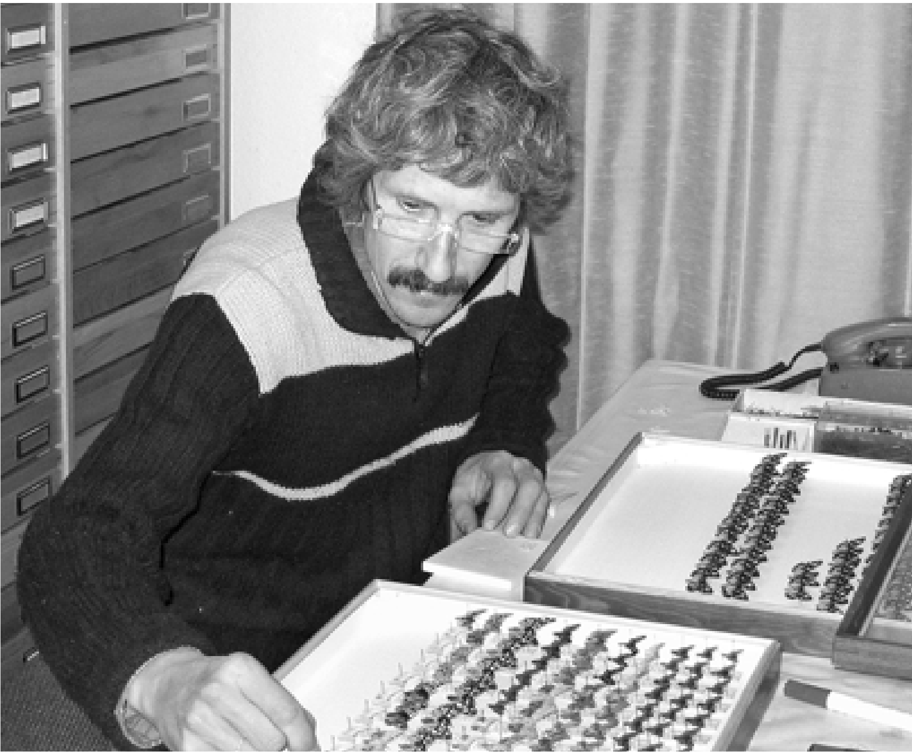

Чотирьох метеликів, досі не знаних у науці, впольованих у різних куточках землі, названо іменем киянина Ігоря Костюка. Це офіційно засвідчено на шпальтах міжнародних наукових часописів колегами-ентомологами із Санкт-Петербурга, П'ятигорська, Будапешта і Мюнхена. Ігор Костюк є спеціалістом зоологічного музею Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Георгій МІРОШНИК.
Фото автора.

Запрягайте, хлопці, коней!

Для вчасного проведення комплексу весняно–польових робіт багатьом аграріям Сумської області немає за що придбати пальне. Через відсутність обігових коштів, кабальні умови кредитування, галопуюче зростання цін на нафтопродукти.

Розрахунок забезпечення сільгосппідприємств області світлими нафтопродуктами на гектар посівних площ свідчить, що для проведення комплексу весняно-польових робіт більш-менш сприятлива ситуація лише у половині районів. А в решті селяни сушать голови: чи то коней, чи, можливо, самим впрягатися в плуги і борони.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Покарання — два роки позбавлення волі — призначено судом колишньому бригадиру сезонної сільськогосподарської бригади

ВІСТІ З ОДЕЩИНИ

Щоб довідатися справжню кількість біженців, потрібна міграційна амністія

Сьогодні на обліку в управлінні міграційної служби Одеської області налічується 586 біженців з 25 країн світу. «Цього року, — заявив «Голосу України» начальник управління міграційної служби області Іван Супруновський, — вперше зареєстровані біженці з Камеруну, Непалу і Зімбабве».

На жаль, справжньої кількості нелегальних біженців сьогодні не знає ніхто. За словами Івана Супруновського, необхідно найближчим часом провести міграційну амністію. Тоді нелегали звернуться в міграційну службу, де їх зареєструють і нададуть право вибору — повернутися на батьківщину чи залишитися працювати в Україні.

Могли прогулятися турецьким військовим кораблем

В Одесу в рамках проведених навчань прибули три військові кораблі ВМС Туреччини під командуванням віце-адмірала Бюлента Бостоноглу. Підводний човен, фрегат і танкер пробули в Одесі три дні. Візит військових кораблів сусідньої держави в Україну — не перший. Нинішній відбувся в рамках проведених у Туреччині військово-морських навчань. Протягом трьох днів фрегат і танкер були відкриті для вільного відвідування одеситами і гостями міста, а турецькі моряки ознайомилися з Одесою.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фестиваль німецької культури

У Херсонському обласному музично-драматичному театрі імені Миколи Куліша 19—20 квітня відбудеться фестиваль німецької культури Південного регіону. У заході візьмуть участь громадські об'єднання німців та їхні художні колективи з Херсонської, Миколаївської, Одеської, Запорізької областей та Автономної Республіки Крим. Учасники планують пройти святковою театралізованою ходою вулицями Херсона, в рамках фестивалю організована виставка прикладного мистецтва етнічних німців Півдня України. Такий захід відбудеться вперше, його ініціатором та організатором виступив Херсонський міський центр німецької культури за підтримки благодійного фонду «Товариство розвитку» з Німеччини.

Алла БРУСИЛОВА.

Батьки школярів вимагають демонтувати станцію мобільного зв'язку

Антени розміщено неподалік Чернівецької загальноосвітньої школи № 22, на даху Центру реабілітації інвалідів. Батьки вимагають від міської ради заборонити встановлення базових станцій мобільного зв'язку біля навчальних закладів міста. Звернення з цього приводу адресовано міському голові, керівникам ОДА та обласної ради, місцевим філіям операторів мобільного зв'язку. Батьки школярів попереджають, що в разі бездіяльності влади, нехтування їхніх вимог, затягування часу змушені будуть вдатись до радикальніших дій.

Найбільше обурює той факт, що частина антен з кожної базової станції направлена у вікна навчальних класів школи. Раніше на Буковині вже мав місце схожий конфлікт. У Кіцмані батьки відмовилися пускати дітей до школи, поряд з якою було встановлено базові станції мобільного зв'язку. Пропозицію операторів мобільного зв'язку організувати безплатне медичне обстеження всіх школярів у Чернівцях батьки відхилили. Тож чи мали побоювання батьків реальні підстави — невідомо. Проте станцію було демонтовано.

Сергій СУЛИМА.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

У Чернігові відбулась міжнародна студентська археологічна конференція «Середньовічні старожитності Центрально-Східної Європи», у роботі якої взяли участь 107 доповідачів з України, Росії, Білорусії, Канади, ФРН, Іраку та інших країн.

У нас є право на допомогу чиновника без хабара

Віднині кожен українець зможе внести свою лепту в подолання корупції у країні. І допомогти йому у цьому береться новостворена «Антикорупційна інформаційна служба», яку вчора було презентовано у столиці.

«У тебе є право отримати допомогу чиновника без хабара!» — переконані автори проекту. Утім, часто це твердження розходиться з реальністю. Не знаючи, як саме чинити, люди схильні заплатити корупціонерові, аніж залишити своє питання без вирішення. Саме тут у пригоді і має стати «Антикорупційна інформаційна служба». Як стверджують її організатори, основна мета служби — не вирішення проблем (мовляв, це майже неможливо), а максимальна поінформованість громадян стосовно власних прав та зобов'язань.

— Зателефонувавши, — каже Юрій Гаврилюк, керівник служби, — за безплатним номером 8 800 500 3 100, кожен громадянин матиме змогу отримати безплатні експрес-послуги юристів та всю необхідну інформацію стосовно подальших своїх дій. У винятково складних випадках наші правники допоможуть скласти необхідні договори. Ми ставимо собі за мету дати відповіді на три запитання: «Куди звернутися?», «Що робити?» і «Як оформити?». Працюємо щодня, окрім неділі, з 9-ї до 19-ї години.

Паралельно з безплатною телефонною лінією функціонує й інтернет-сайт, на якому вже сьогодні викладено декілька хрестоматійних прикладів корупційних порушень і способів боротьби з ними. Також представлено повний перелік по областях країни представницьких органів, до яких потрібно звертатися в таких випадках.

Те, що нова служба матиме своїх користувачів, видно вже з перших пілотних тижнів роботи телефонної лінії. За неповних 20 днів було прийнято понад 80 звернень громадян. Найбільше скарг надходить на представників судової системи. Кожне п'яте звернення стосується зловживань в органах виконавчої влади. Про вимагання хабарів повідомляє кожен десятий додзвонювач.

Триватиме цей проект до кінця 2008 року. За цей час організатори сподіваються якщо не змінити ситуацію з корупцією, то принаймні змінити ставлення до неї в головах українців. Коли, приміром, давати хабар буде таким само порушенням, як і брати його. А замість подарунку чиновнику ми витрачатимемо кошти на подарунки власним дітям.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Психіатр Лук'янівського СІЗО одержав нагороду за гідну поведінку в негідній ситуації

Саме з таким формулюванням премію ім. Танцюри, засновану Асоціацією психіатрів України, вручають щороку одному з вітчизняних психіатрів. Премію названо ім'ям лікаря Мойсея Танцюри, який у роки фашистської окупації працював у київській психіатричній лікарні ім. академіка Павлова і рятував хворих від загибелі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Зараз цю нагороду присуджено психіатру Лук'янівського СІЗО Юрію Піскуну. Вручали її в Департаменті виконання покарань дочка Мойсея Танцюри Тетяна і секретар Асоціації психіатрів, правозахисник Семен Глузман **(на знімку).**

— За 2007 рік ми присудили цю премію лікарю, котрий працює вочевидь не в гідних умовах — у слідчому ізоляторі Лук'янівської в'язниці. Юрій Піскун не має за собою виняткових вчинків, він не рятував потопаючих дітей, не виносив людей з палаючого будинку... Він просто щодня ходить на роботу, на якій він незамінний. Інші фахівці, коли довідаються, що доведеться працювати в СІЗО, відмовляються, — так представив лауреата Семен Глузман.

У залі грав скрипковий квартет, розливали по келихах шампанське, звучали гучні промови. Герой урочистості — один із чотирьох тисяч медичних працівників пенітенціарної системи, лікар-психіатр — почувався ніяково від такої уваги.

— Розкажіть про «негідні ситуації», у яких вам доводиться працювати, — звертаюся до Юрія Піскуна.

— Про що це ви?

— Нагорода, котру ви одержали, дається «за гідну поведінку в негідних ситуаціях», — пояснюю співрозмовнику.

— Справді? — перепитує Юрій Володимирович. І зізнається, знітившись зовсім по-дитячому: — Вранці я ще був спокійний, а зараз не знаю, про що говорити. Робота як робота. Хоча сама в'язниця — звичайно, не санаторій. Там сидять ті, хто скоїв злочини. А якщо говорити про моїх пацієнтів — психічно хворих, то вони вчиняють суспільно небезпечні дії. Таких у СІЗО від 3 до 15 осіб. Ой, давайте краще шампанського вип'ємо...

Ольга ВІТЕР.

СВІТ КОРОТКО

СЛОВАЧЧИНА—УКРАЇНА

Штаб-квартиру Карпатського регіону відкриють у Чернівцях

На відкритті Центру євроатлантичної інтеграції та безпеки у Чернівцях побували посли США та Словаччини. Під час зустрічі з керівництвом області посол Словаччини Урбан Руснак підтримав ідею створення штаб-квартири Карпатського регіону в Чернівцях. На його думку, відкриття такого закладу урізноманітнить та поглибить транскордонне співробітництво.

Вл. інф.

ІСПАНІЯ

Біля керма — новий уряд

В Іспанії вчора відбулася церемонія приведення до присяги нового уряду країни. Новий склад уряду, створеного Іспанською соціалістичною робітничою партією, що перемогла на виборах 9 березня, було оприлюднено 12 квітня. Цього ж дня склав присягу глава уряду Хосе Луїс Родрігес Сапатеро. У складі кабінету — вісім чоловіків і дев'ять жінок, більшість з яких уже були міністрами в попередньому уряді Соцпартії. «Церемонія відбулася в присутності глави держави короля Хуана Карлоса Першого і королеви Софії в палаці Сарсуела, мадридській резиденції монарха, повідомляє РІА «Новости».

КЕНІЯ

Надія на мир

Президент Кенії Мваї Кібаки оголосив про створення в країні коаліційного уряду. Очолить кабінет міністрів лідер опозиції Райла Одінга. Посади в новому уряді розділені порівну між прихильниками президента й опозиції. Нагадаємо, після президентських виборів у Кенії в грудні 2007 року опозиція висловила протест проти результатів голосування, обвинувативши президента Кібакі в їхньому підтасовуванні. Протистояння опозиції і правлячої партії, прихильники яких належать до різних народностей, вилилося у великі міжетнічні зіткнення. Це призвело до загибелі більш як 1,5 тисячі осіб. Кенійці сподіваються, що тепер, після того як сформовано коаліційний уряд і вимоги опозиції задоволено, в країні припиняться масові безладдя.

НІДЕРЛАНДИ

Хорватський генерал постав перед Гаазьким трибуналом

У Міжнародному трибуналі для колишньої Югославії (МТБЮ) в Гаазі почався судовий процес над колишнім хорватським генералом — 52-річним Анті Готовіною, котрий обвинувачується у військових злочинах і злочинах проти людності. Готовіна був колись капралом французького Іноземного легіону, в нього подвійне громадянство — хорватське і французьке. Він — перший француз, якого судитиме МТБЮ. Разом з ним перед судом постануть ще два хорватські генерали: 58-річний Іван Чермак і 52-річний Младен Маркач. Усі троє обвинувачуються в злочинах проти людяності і порушенні законів та звичаїв війни у зв'язку з проведеною хорватами в 1995 році операцією «Шторм», під час якої Хорватії було повернуто регіон Країна.

Протидія контрабанді: крок за кроком

Захист економічних інтересів держави є однією з найважливіших проблем сьогодення. Вітчизняні товаровиробники потерпають від сваволі контрабандистів, а державна казна — від ненадходження значних коштів. Про те, що робиться для виправлення ситуації, ми попросили розповісти заступника Генерального прокурора України Віктора Пшонку.

— За результатами тримісячної роботи міжвідомчої робочої групи під головуванням Генерального прокурора України та виконуючого обов'язки голови Служби безпеки України розроблено Програму боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил, яка затверджена Указом Президента України №195/2008 від 4 березня 2008 року. З метою протидії цьому негативному явищу проведено значний обсяг роботи. На виконання указу Президента в листопаді минулого року створено Міжвідомчу робочу групу з питань протидії контрабанді, до складу якої увійшли представники всіх правоохоронних органів, Верховного Суду, секретаріату Президента, РНБО, а також відомств, відповідальних за економічний розвиток нашої держави. Роботу групи очолили особисто Генеральний прокурор України О. Медведько та виконуючий обов'язки голови Служби безпеки В. Наливайченко Програмою ми передбачили низку спільних заходів: ініціювання внесення змін до законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів, що регулюють митну справу; організаційні питання, наприклад, обмін інформацією, створення спільних груп; а також здійснення спільних заходів правоохоронними органами в рамках законодавства, що регламентує оперативно-розшукову діяльність, та кримінально-процесуального законодавства.

Ця програма є поглядом у майбутнє, планом дій, які мають бути здійснені, і її ми, безумовно, втілюватимемо в життя. Однак ми вирішили: потрібно ще поглянути на те, що є на теперішній час. Провести ревізію наявних кримінальних справ стосовно контрабанди товарів, особливо тих, які закриті або тривалий час не знаходять свого законного вирішення. Генеральною прокуратурою спільно зі Службою безпеки здійснено виїзди до Одеси, Львова, Луганська та Чернігова, де вивчено всі кримінальні справи зазначеної категорії. Разом із Державною митною службою України проаналізовано існуючі проблеми, характерні як для всіх областей, так і для кожного окремого регіону. В результаті органами прокуратури поновлено слідство за 51 кримінальною справою — про контрабанду на суму понад 66 млн. грн. (22 закриті справи — на суму близько 18,5 млн. грн., 29 зупинених справ — на суму понад 48 млн. грн.). Також регіональними прокурорами скасовано рішення про зупинення досудового слідства у 13 кримінальних справах про товарну контрабанду на загальну суму більш як 10,5 млн. грн.

— Вікторе Павловичу, яку з перевірок ви хотіли б окремо відзначити?

— Найбільший пласт проблематики ми підняли на нараді у Львові, де заслуховувалася робота правоохоронних органів Львівської, Закарпатської, Волинської та Чернівецької областей. Вони мають кордон із країнами Євросоюзу. Генеральною прокуратурою під час відпрацювання Західного регіону поновлено слідство за 11 кримінальними справами, раніше закритими та зупиненими, де вартість предметів контрабанди становила понад 16 млн. грн.

— Чи є особливості вчинення контрабанди на західному та східному кордонах нашої держави?

— Звичайно, є загальні «схеми» і є особливості. На даний час найпоширенішими є такі схеми ухилення суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності від сплати належних податків та митних платежів:

* шляхом подання митному органу країни документів, що містять неправдиві дані (заниження митної вартості товару шляхом заміни інвойсів, рахунків-фактур);

* недекларування або декларування товару не своїм найменуванням;

* направлення вантажів на адреси фіктивних фірм або фірм, які не мають відношення до конкретних експортно-імпортних операцій;

* невідповідність заявленої та реальної кількості товарів;

* подання неправдивих даних стосовно одержувачів вантажу та умов ввезення (при тимчасовому ввезенні обладнання та устаткування);

* подання недостовірних сертифікатів про походження товарів;

* переадресування вантажів та «перерваний» транзит.

Характерною особливістю західного кордону є те, що він найбільш обладнаний та охоронюваний як з боку країн Євросоюзу, так і з нашого боку. Контрабандисти намагаються перевозити товари з ухиленням від сплати митних платежів, в основному, шляхом подачі підроблених документів або таких, що частково містять недостовірні дані стосовно кількості, ваги, найменування тощо. Проблемою східних кордонів залишається відсутність демаркації більшої їх частини, тобто визначення кордону на місцевості. Тому правопорушники, користуючись цим, незаконно переміщують предмети контрабанди поза пунктами пропуску по, так званому, «зеленому кордону».

— Чому в окремих регіонах більше половини справ про товарну контрабанду не знаходить свого законного вирішення?

— Під час перевірки та вивчення закритих кримінальних справ були знайдені деякі відповіді: слідчі не завжди дотримувалися вимог ст. 22 КПК України про всебічне, повне і об'єктивне дослідження обставин справи; приймали поспішні рішення про їх закриття. Наприклад, слідчим СВ УСБУ в Луганській області в листопаді 2005 року була закрита кримінальна справа на підставі п. 2 ст. 6 КПК України стосовно громадян нашої країни. Вони намагалися в об'їзд митного пункту пропуску вивезти автозапчастини та обладнання. Однак при закритті кримінальної справи слідством належним чином не було перевірено свідчення всіх причетних до справи громадян. Також слідчими допускалися й інші грубі порушення кримінально-процесуального законодавства.

— Робота, яку виконують правоохоронці, важлива, однак не завжди громадськість знає про неї.

— Ми доволі часто влаштовуємо зустрічі з журналістами, запрошуємо на різні наради. Нещодавно представники ЗМІ були запрошені в Чернігові на четверте засідання міжвідомчої регіональної наради з питань боротьби з контрабандою. Це — тема, яка має велике суспільне значення, тому на засідання було запрошено журналістів. Але всі вони прокурором області і керівником обласної СБУ були попереджені про те, що на нараді звучатиме інформація, яка становить таємницю слідства, тому вони зможуть бути присутніми тільки на першій її частині. На прес-конференції, яка відбулася по закінченні наради, ми із заступником голови СБУ М. Герасименком пояснили журналістам об'єктивні причини закритості заходу. Ми розглядали кожну кримінальну справу про товарну контрабанду, яка була незаконна, передчасно закрита або зупинена. А ті слідчі дії, що їх ми обговорювали, як і вся оперативно-розшукова діяльність, мають характер закритості.

Думаю, такі зустрічі надзвичайно корисні. Оскільки вони знаходять шлях до порозуміння, до відкритості в роботі прокуратури. Ми зацікавлені, щоб громадськість знала, чим ми займаємося.

— Які подальші кроки вживатимуться Генеральною прокуратурою на напрямі протидії контрабандній діяльності?

— Шляхи розв'язання цієї проблеми не можуть обмежуватися компетенцією якогось конкретного державного органу: чи то прокуратури, чи то Служби безпеки або іншого відомства. Але органи прокуратури мають повноваження координації роботи правоохоронних органів. Програма протидії контрабанді та порушенням митних правил є. Ревізію наявних кримінальних справ проведено. 10 квітня цього року ми зібрали керівників Служби безпеки, Державної митної та прикордонної служб, Міністерства внутрішніх справ, Державної податкової адміністрації, а також керівників правоохоронних відомств деяких регіонів країни. На цій нараді ми напрацювали конкретні спільні завдання на найближчий час з метою втілення у життя програмних засад для забезпечення економічної безпеки нашої держави.

За блоками ці питання умовно ділимо на:

* законодавчу ініціативу — розробка законопроектів щодо надання митним органам права займатися оперативно-розшуковою діяльністю, часткова декримінілізація контрабанди з метою оперативного розгляду фактів незаконного переміщення товарів в адміністративному порядку та конфіскації предметів контрабандного переміщення у дохід держави;

* організаційні питання — спільні операції правоохоронних органів на кордоні, створення слідчо-оперативних груп;

* інформаційно-аналітичні — оперативний обмін інформацією, створення єдиних обліково-інформаційних баз даних, спільне аналітичне дослідження проблем.

На закінчення нашої розмови хочу сказати, що потенціал в органах прокуратури та інших правоохоронних органах є. Спілкуючись з представниками різних регіонів нашої держави, ми із задоволенням відзначали, що над цими питаннями працюють професіонали, віддані своїй справі. Необхідно правильно організувати роботу фахівців та створити належні умови для ефективної діяльності.

Олександр ПЕКНИЙ.

Польоти уві сні та наяву

БАЛАНС ТИЖНЯ

**** Номінальні доходи українців зросли за перші два місяці на 47,3 відсотка, реальні — на 22,1. А чогось таки бракує!***

**** За перші два місяці імпорт бензину збільшився на 84,3 відсотка, дизпального — на 64,8. А щось таки муляє!***

**** Держбюджет перевиконано за доходами на 8,6 відсотка. А перемін таки зачекалися…***

Серед тижня державіаційна адміністрація потішила нагадуванням, що чинна з квітня заборона на польоти без бортових систем безпеки не стосується внутрішніх рейсів. Виходить, на внутрішніх рейсах великому сімейству АНів бортові системи безпеки (ті, що запобігають зіткненню літака із землею) ні до чого? З'ясувалося, щоправда, тільки до 1 червня цього року, але в мене одразу з'явилося відчуття (якого так і не позбувся) пасажира літака місцевих авіаліній, в якому, спиною відчуваєш, бракує чогось важливого.

Потужне зростання номінальних і реальних доходів населення завдяки підвищенню заробітних плат і пенсій окриляє, бо їхня динаміка випереджає на йоту інфляцію. Але за підсумками першого кварталу картина вже буде іншою, бо ціни можуть проковтнути цю йоту, тоді як споживаємо ми значно більше, ніж виробляємо.

Оприлюднений на тижні звіт Нацбанку про стан грошово-кредитного ринку свідчить, що активи банків за рахунок кредитування зростають невпинно. Компанії вбачають у високій інфляції нагоду пропорційно примножити свою виручку, а банки — заробити на маржі. Для людей за умов захмарних цін на нерухомість і недоступності до фондового ринку, депозитні рахунки — чи не останній шанс мінімізувати інфляційні втрати. Надійність систем безпеки для банківських активів, а відтак і грошей вкладників, за перманентного дефіциту ресурсів і цілком можливого уповільнення економічного зростання, фігурально кажучи, як на місцевих авіалініях. Так, голова Ради Нацбанку Петро Порошенко сповістив, що регулятор буцімто вивчає можливості для обмеження динаміки споживчого кредитування. Обмежити — не штука, як у цьому разі запобігти стихійному подорожчанню кредитів і депозитів для населення, зрештою — девальвації гривні? І як за таких умов не розплескати, власне, самі банківські активи, котрі є джерелом кредитування економіки? Звітної тижня МВФ визнав, що на економіку США цього року очікує серйозне уповільнення зростання. Це означає, що наші банки матимуть обмежений доступ до ресурсного ринку, а відтак проблеми з ліквідністю. А проблеми банків — це проблеми вкладників з позичальниками. Всім бракуватиме грошей. На системи безпеки, які коштують майже стільки, скільки літак, — у тому числі.

За даними Держмитслужби, в лютому на ринок нафтопродуктів зайшло 132,653 тисячі тонн бензину — на 11,2 відсотка більше, ніж у січні, у 2,6 разу більше, ніж за відповідний період минулого року. Імпорт дизпального довели до 558,2 тисячі тонн. У грошовому вимірі довелося сплатити більш як удвічі, ніж торік. Така потужна імпортна інтервенція цілком зрозуміла з огляду на болісне падіння обсягів переробки нафти на НПЗ (на 46 відсотків у першому кварталі) та подорожчання від початку року бензину і дизпального на 11—14 відсотків. На початку квітня нарешті відновили роботу сотні АЗС ВАТ «Укрнафта», тобто уряд формально прибрав останній чинник, який провокував подорожчання пального. І два останні тижні ціни на пальне по країні, за даними експертів, нехай на лічені копійки, але падали. Поза тим під вікнами Кабміну (чи не сон?!) від Юлії Тимошенко вимагали дешевого бензину. По-перше, дешевого не буде, бо такого ніде нема — середня ціна тонни бензину за рік зросла з 537,5 до 814 доларів США головно через подорожчання нафти у світі. По-друге, поява фантомного пікету зайве доводить: поки рівновага цін на нафтопродукти буде залежати від ступеня порозуміння олігарха з Прем'єр-міністром, доти стабілізація на ринку буде непевною. І будь-який формульний підхід до визначення роздрібних цін на нафтопродукти важитиме не більше за фіксацію трейдерських прибутків. Добре, якби це комусь намуляло б!

Держказначейство порадувало, сповістивши про перевиконання загального фонду держбюджету. З 42 джерел надходжень 30 перекрили планові показники і тільки 12 не дотягли. Власне, що податки і збори збираються в казну краще, ніж торік (за перший квартал на 11,348 млрд. грн.), мене не дивує — і тіньових схем поменшало, і адміністрування ПДВ покращилося. Поза тим голова правління Нацбанку Володимир Стельмах цілком слушно закидає уряду беззастережну експансію бюджетних видатків на тлі уповільнення зростання промвиробництва — за такого перебігу подій інфляції не спинити. Проте навряд чи бюджетні витрати є головним подразником галопуючого зростання споживчих цін, адже бюджет першого кварталу виконано з профіцитом — доходи перевищують видатки на 1,2 мільярда гривень. Фінансування соціальних програм не вийшли за рамки бюджетних призначень, отже, набагато суттєвіше на ціни споживчого ринку тиснуть інші чинники — бурхливі темпи споживчого кредитування, дефіцити товарної пропозиції в АПК, трансформація високих промислових цін у споживчі тощо.

Хоч як там є, березневий інфляційний сплеск квапить з істотними коригуваннями головного фінансового кошторису країни. Саме цим і пояснюється бурхлива діяльність урядовців стосовно затвердження фінплану НАК «Нафтогаз України» і узгодження позицій з ВАТ «Газпром», порядку одержання дозволів на розробку надр і проведення земельних аукціонів, зрештою — щодо проектного перегляду макропоказників.

Ситуація з-під контролю вийшла не вчора і не тільки в супермаркетах. Чи замислювався хто, чому один із найгірших показників продуктивності праці в медицині? І чому, як твердять в Українському інституті громадського здоров'я, лікарські препарати у нас продають з середньою націнкою у сотні відсотків? Ця статистика навряд чи подарує здоровий сон борцям з інфляцією. Тим паче, що на думці в чиновників від медицини заморозити ціни на таблетки і пігулки.

І як тут не почувати себе пасажиром?

Сергій ВЛАД.

Середня ціна тонни бензину за рік зросла з 537,5 до 814 доларів США головно через подорожчання нафти у світі

Вінничанин виграв у «Приватбанку»

Через те, що чоловік не заповнив банківський бланк російською мовою, йому... не видали грошовий переказ

СИТУАЦІЯ

Цей випадок стався з підполковником медичної служби вінничанином Петром Олексюком у Василькові на Київщині. Дружина переказала з Вінниці сто гривень. У військовій частині тоді затримали зарплату. Офіцер викроїв час, зайшов у васильківське відділення «Приватбанку», заповнив бланк, а йому кажуть: «Перепишіть російською мовою». Але пан Олексюк відмовився це зробити. Працівниця банку залишалася непоступлива. Так він і не отримав у той день свої сто гривень.

— Коли Україна здобула незалежність, я залишив службу на Далекому Сході і повернувся додому не для того, щоб мене змушували писати мовою іншої держави, та й антизаконно це, — каже сперсердя Петро Олексюк.

Він переконаний, що чиновників або структури, які нехтують нашим законодавством, треба ставити на місце. Тому й звернувся з позовом до суду. Було це восени 2005 року. Розгляд справи завершився лише через два роки, у листопаді 2007-го.

«Та плюнь ти на ту мову, здоров'я дорожче...»

Десять адвокатів відмовилися братися за Олексюкову справу. Чого лишень від них чоловік не наслухався! Один казав: «Правильно, я тоже за два языка». «Другий довго дивився на мене і ніяк не міг уторопати, в чому проблема». Третій по-дружньому поплескав по плечу і порадив: «Та перепиши ти їм, як хочуть. Плюнь на ту мову, здоров'я все одно дорожче». Так само по-різному поставилися до наполегливості підполковника у відстоюванні мовного питання і в військовій частині. «Невже це й справді для тебе так важливо?» — дивувався дехто з товаришів по службі.

Чи не найбільше вразили пана Олексюка у приймальні Уповноваженої Верховної Ради з прав людини. Він звернув увагу, що з чотирьох присутніх лише одна працівниця розмовляла українською. Решта «шпарила» російською. Жінка, яка приймала заяву підполковника, спершу ехидно ущипнула його такими словами: «Вы как в том анекдоте: возьму билет, но пойду пешком, назло кондуктору».

— При такому ставленні до своєї мови ми не скоро станемо національно свідомою нацією, — з сумом каже пан Олексюк. — Ми байдужі не тільки до відстоювання одного з головних атрибутів держави. Нам грублять на кожному кроці, а ми ледь не дякуємо за це. Не розумію, чому?!

Забігаючи наперед, скажу, що вінничанин таки виграв справу у надзвичайно багатої фінансової структури, якою є «Приватбанк». На його користь рішенням суду стягнули з банку шість тисяч гривень Це компенсація за моральну шкоду. Ще 500 гривень банк сплатить за витрати позивача, пов'язані з судовим процесом.

Але грошей пан Олексюк від банку не взяв. Ні, він не відмовився від них. «Суд проігнорував головну, на мою думку, вимогу, викладену в позовній заяві, — каже пан Петро. — Я вимагав, щоб надалі мене обслуговували в банку державною мовою. Суд проігнорував цю вимогу. Тому я змушений був подати апеляцію».

У банкоматах слово «украЁнська» замінили на «українська»

Петро Олексюк уже звільнився з армії. Повернувся у Вінницю. Все одно продовжував, як він каже, боротися за правду. Нелегко йому далася ця боротьба. 15 судових засідань відбулося за цей час. Пан Олексюк уважно придивлявся до того, як обслуговують клієнтів у структурах «Приватбанку». Коли був у відрядженні в Донецьку, подав у відділенні «Привату» військове посвідчення. «Извините, но я не знаю, как правильно на русском ваша фамилия, — звернулася до нього працівниця банку. — Или дайте мне какой-нибудь документ на русском, или сами напишите на листике свою фамилию по-русски...»

Навіть у тих відділеннях, де приймали бланки, заповнені українською мовою, тут же написане перекладали на російську, каже пан Олексюк. Чому? Йому пояснили, що комп'ютерна програма у мережі банку російськомовна. Отож, каже чоловік, операторі тут ні при чому, вони виконують вказівку начальства.

Після перших судових засідань чоловік звернув увагу, що банкомати «Привату» стали трохи більше українськими. Там, де йде перелік мов, якими клієнти роблять заявки, слово «украЁнська» замінили на «українська» (зважте, не «ї», а «і»! — **Ред.**). А там, де був напис «гривня УкраЁни», теж замінили на «гривня України». Але це тільки на початку програми, уточнює пан Олексюк, далі все залишилося, як і було. Про це позивач говорив у своєму виступі на суді. Сказане підтвердив фотознімками, на яких зафіксував, як у банку знущаються з мови. Знущатися з мови — це те саме, що знущатися з людини, яка нею розмовляє, вважає пан Олексюк, який є членом товариства «Просвіта».

Відповідачі в суді перейшли з російської на українську

Сто гривень банківського переказу, які дружина надіслала Петру Івановичу з Вінниці у Васильків, він таки отримав. Щоправда, не у Васильківі, а в Києві, у Печерському відділенні банку. І на три дні пізніше. Я тоді залишився без копійки в кишені, згадує пан Олексюк. Нам якраз затримали зарплату на десять днів. Позичити грошей не було в кого. Перебивався з хліба на воду. А вирватися в Київ теж не вдавалося. У військовій частині тривала комплексна перевірка і складання іспитів.

У Києві перед ним навіть вибачилися. Повідомили, що касирку, яка не видала гроші, покарали карбованцем. Пропонували забути про образи. Пан Олексюк був готовий на таке. Але за однієї умови: якщо банк обслуговуватиме клієнтів державною мовою. «Это невозможно!» — відповіли йому. Після чого він звернувся до суду.

Спершу відповідачі не з'являлися на засідання, намагаючись тим самим відтягнути час, каже чоловік. Далі приходили по двоє, а то й по троє представників. У своїх виступах докоряли клієнтові в тому, що він служив у Радянській Армії, навчався у школі й інституті при Союзі, — отже, добре має знати російську мову. Але, бачте, нав'язує свої принципи.

Вони навіть на суді говорили по-російськи, згадує пан Олексюк. Але я добився того, щоб суддя дотримувався в державній установі спілкування державною мовою.

Підполковник щиро зізнався, що вести «діло» з фінансовою структурою дуже непросто. Він не певний, що Апеляційний суд задовольнить його скаргу. «Мені адвокат каже, що можуть навіть зменшити суму відшкодування за завдання моральної шкоди. Тобто я можу втратити навіть ці шість тисяч уже відсуджених грошей. Але я свідомий громадянин своєї держави. У даному разі вже відстоюю і її інтереси, а не лише власні. Тому буду йти до кінця».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

На знімку: пан Олексюк показує лише частину документів, бо їх для перемоги над «Приватом» довелося збирати десятки.

Фото автора.

ВІСТІ З КРИМУ

Феодосійці увічнили пам'ять про свого міського голову

Сімферопольське шосе, стадіон «Кристал» і концертна зала «Зоряна» віднині названі ім'ям Володимира Шайдерова. Так, за наполяганням громади й депутатів міста, феодосійці вшанували пам'ять нещодавно померлого міського голови, який номінувався на всеукраїнську нагороду «Людина року».

На переправі відкрито додаткові рейси

На Керченській поромній переправі введено два додаткові рейси порому, що курсує між портами «Крим» і «Кавказ». Сполучення між ними здійснює один пором, який виконував вісім рейсів щодоби. Тепер їх стало 10. Улітку кількість регулярних рейсів збільшать завдяки додатковому порому.

Депортовані родини одержать нове житло

В Євпаторії почали споруджувати 108-квартирний будинок для родин депортованих. На зведення житла потрібно 25 мільйонів гривень, що дешевше, ніж купувати квартири на тендерній основі. Нині в черзі на отримання житла тут стоїть 330 сімей депортованих громадян.

За програмою «Власний дім» селянам нададуть пільгові кредити

Перші вісім родин із кримських глибинок Красногвардійського району, три — з Кіровського, дві — з Сімферопольського та по декілька з Бахчисарайського, Білогірського, Нижньогірського, Сакського та інших, котрі прагнуть звести свої будинки, відтепер зможуть скористатися пільговим довго-строковим кредитом, наданим республіканською програмою «Власний дім». Як повідомили у Фонді підтримки індивідуального житлового будівництва на селі, на останньому засіданні майже всі кандидати з названих районів здобули право на отримання кредиту. З початку року до реєстру клієнтів фонду занесено понад півтисячі сільських родин, з котрих трохи більш як півсотні молодих. Для забезпечення їх кредитними ресурсами необхідно 13150 тис. грн.

Віктор ХОМЕНКО.

Голові Верховної Ради України А. П. Яценюку, народним депутатам України

Не дайте зруйнувати українське село.

Збережіть виноградарство і виноробство в Україні

Україна вступає до СОТ. На ваш розгляд винесуть пакет документів, які визначатимуть умови входження нашої держави у цю організацію.

Перед тим як проголосувати за проект закону № 2351 «Про внесення змін до Закону України «Митний тариф України», подумайте, до чого призведе те, за що ви голосуєте. Яким чином це вплине на нашого селянина. Чи не зруйнуєте ви одним рухом руки долі мільйонів людей?

Ми просимо захистити виноградарство України. В галузі працює понад півтора мільйона осіб. Галузь тільки стає на ноги. Для таких областей, як Одеська, Миколаївська та АР Крим, виноградарство є пріоритетною галуззю сільського господарства, а для Херсонської та Закарпатської ця галузь має істотне значення в структурі сільськогосподарського виробництва. Як правило, виноградники розташовані на землях, котрі мало придатні для сільського господарства.

Галузь має комплексний характер. У виноградарстві та виноробстві пов'язано первинне виробництво сільгосппродукції та її переробка. Саме завдяки цьому з'явилася можливість направляти суттєві кошти на розвиток інфраструктури села.

Зниження ввізного мита для вин з 3 євро до 0,3 євро за літр вина призведе до суттєвого зниження цін на імпортні вина. Завдяки підтримці національних урядів іноземні виробники вин будуть демпінгувати український ринок вин задля захоплення стратегічних позицій, витіснять українських виробників, у структурі видатків яких істотна частка коштів спрямована на соціальні потреби та розвиток сільської місцевості.

Українські винороби не зможуть конкурувати з потужними державними механізмами розвинутих держав. Така цінова політика держави призведе до банкрутства вторинних винзаводів. Як наслідок, відсутність попиту на вітчизняні виноматеріали протягом двох-трьох років призведе до банкрутства первинних заводів та руйнації усієї галузі виноробства і виноградарства. Півтора мільйона осіб у сільській місцевості залишаться без роботи.

Ми просимо виваженої державної політики при переході від існуючих норм до СОТ. Ми просимо поетапного пропорційного (протягом п'яти—десяти років) зниження ввізного мита на вино та виноматеріали при умові державної підтримки українського села.

Сергій ПЕТРЕНКО,
директор асоціації «Виноградарі та винороби України».

Підполковник щиро зізнався, що вести «діло» з фінансовою структурою дуже непросто

У п'ятірці кращих — «Молдова»

КУРОРТИ

Територія цього санаторію нагадує оазу: навесні милують око первоцвіти, восени поміж березами збирають гриби. Здорова, екологічно чиста природа — найкраще свідчення доброго господарювання. На курорті Трускавець «Молдова» посідає ключові позиції: за рейтинговими показниками санаторій — у п'ятірці кращих.

«Молдова» готується до 25-річного ювілею. З цієї нагоди тут створюють музей, який покаже етапи становлення й розвитку оздоровниці. Чверть століття тому тут почав працювати головним лікарем Євген Бабелюк, а вісім років тому естафету високих лікувально-рекреаційних напрацювань перейняв його син — кандидат медичних наук, доцент, уролог і психотерапевт за фахом Валерій Бабелюк. Він подбав про якісні зміни в інфраструктурі санаторію, в програмі оздоровлення та відпочинку. Валерій Євгенович переконаний, що здоров'я й добре самопочуття гостей курорту залежать як від його лікувальних факторів, так і від спеціальних програм, які налаштовують на позитивне сприйняття світу й себе у ньому.

Нині санаторій має одну з найпотужніших на курорті лікувальних баз. Тут проводять клінічні, біохімічні, інструментальні, бактеріологічні та інші обстеження. Окрім трускавецьких вод «Нафтуся», «Марія», «Софія», пацієнтам пропонують споживати за потребою содову і залізисту води, що їх привозять із Східниці. А ще «Молдова» може похвалитися ексклюзивними процедурами, яких немає деінде. Серед таких — розроблений разом з ізраїльськими вченими «Салон Мертвого моря». Ця установка (її вартість — близько 130 тисяч доларів) відтворює клімат і атмосферу Мертвого моря, які разом із нанесеними на все тіло лікувальними грязями якнайкраще впливають на дихальні шляхи, імунну систему. Про рівень лікувальної роботи свідчить те, що на базі санаторію діють філії кафедр сексології та медичної психології Харківської медичної академії післядипломної освіти. Найближчим часом почнуть будувати центр мануальної терапії і вертебрології.

Гостям санаторію пропонують долучитися до здорового способу життя. І тут найкращий взірець для наслідування — сам головний лікар, володар «чорного пояса». До занять карате кіокушин він залучив і колег. На базі санаторію створена обласна федерація із цієї східної боротьби. Її представники виступають на чемпіонатах Європи. Від філософії східної боротьби (швидкий, як буря, і водночас спокійний, як поверхня озера) випромінюється й відповідна атмосфера гармонійних, толерантних стосунків між лікарями і гостями.

Власне, й сама назва декларує добрі стосунки з нашими найближчими сусідами. Санаторій є власністю Республіки Молдова. Половину його ліжко-місць розподіляє молдовська сторона, а другу половину реалізують на комерційних засадах — для громадян України, а також гостей із близького й далекого зарубіжжя. Тут можна почути різні мови світу, котрими розмовляють гості з Молдови, Росії, США, Канади, Австралії, Німеччини, Латвії, Ізраїлю тощо. До слова, персонал санаторію опанував ази молдавської мови, за потреби сюди запрошують перекладачів. Зарубіжні гості обирають санаторій «Молдова» завдяки оптимальному співвідношенню ціна-якість. До прикладу, доба перебування у двомісному стандартному номері коштує 165 гривень. У номерах класу люкс — поліпшені умови. У всіх приміщеннях санаторію проведено якісний ремонт, 50 відсотків — за євростандартами. Сюди залюбки приїжджають гості із промислових регіонів України.

Серед методик здорового способу життя — раціональне дієтичне харчування. Адже так званий «поліпшений» раціон, який практикують у деяких санаторіях, насправді не сприяє оздоровленню пацієнтів. Їм потрібне передусім очищення організму. А от теренкур тут пропонують доволі настирливо: рух — це життя! Тим паче що 36-гектарна територія санаторію якнайкраще придатна для активних прогулянок. Персонал «Молдови» на чолі з головним лікарем шукає нові й нові способи поліпшення обслуговування клієнтів. Протягом зимового сезону у вихідні їм пропонують покататися на лижах у Тисовці. Організовують та-кі поїздки згідно із угодою між санаторієм і тамтешньою спортивною базою. А отже, у «Молдові» кожний отримує максимум корисного, приємного і неповторного. Приїжджайте — переконаєтеся!

Адреса санаторію: 82200, Трускавець, вул. Городище, 12. тел: (03247) 6-60-81; тел\факс: 6-93-52; 5-13-37.
www.san-moldova.com.ua

Оксана ГАЛИЧ.

На знімку: санаторій «Молдова» лікує і водночас зміцнює міждержавні зв'язки.

Фото з архіву.

Таємна доктрина Сходу

у творчості Лариси Дмитрієвої

У чому сенс і мета буття, або, простіше кажучи, життя? І чому воно таке, як є, це життя? І де ота справедливість і правда? Та чи існує щастя, для котрого, як стверджують, Бог створив людину? Якщо це справді так, то чому вона, людина, створена за образом і подобою Бога–творця, така жорстока, несправедлива — одним словом, недосконала? А чи можлива ця досконалість узагалі, і якщо так, то коли і за яких обставин?

Нормальна людина не може не замислюватися над цим. Зазвичай аргументованих, переконливих і достатньо зрозумілих відповідей на ці запитання самотужки майже ніхто не знаходить. Але з виходом у світ книг Лариси Петрівни Дмитрієвої відповіді на ці та багато інших запитань хто схоче — одержить. Як одержав їх автор цих рядків і ті, хто мав можливість не стільки прочитати, скільки вивчити її праці.

Сьогодні широко відомо, що Альберт Ейнштейн, який відкрив і згодом опублікував теорію відносності, зіткнувся з повним нерозумінням. І не тільки пересічних людей, його сучасників, а й своїх колег. Авторитетні вчені-фізики не могли спочатку зрозуміти і вмістити в своїй свідомості це відкриття, настільки воно було випереджаючим на той час. І лише через кілька років, після багатьох лекцій і публікацій, в тому числі і в популярній формі (було видано «Теорію відносності для мільйонів»), якоюсь мірою суть відкриття стала доступною навіть широкому загалу.

Щось подібне можна сказати і про великі труди великих учителів людства — Олену Блаватську, Олену Реріх і Франчіа Ла Дью. Це, передусім, «Разоблаченная Изида» і двотомник «Тайная доктрина», написані Оленою Блаватською під керівництвом і за безпосередньої співпраці з великим учителем Кут Хумі і владикою таємничої Шамбали — гімалайської твердині вчителів великого вчителя Майтреї Моріа. Під його ж керівництвом було написано й «Агни йогу» Олени Реріх. Третім діамантом у цьому сузір'ї стало «Учение Храма», написане американкою Франчіа Ла Дью під керівництвом великого вчителя Ілларіона. Усі ці праці давно видані й перевидаються в усьому світі.

Але без певної підготовки вони для когось складні, а для багатьох людей — надто складні або навіть непідйомні. Можливо, навіть більше, ніж згадана теорія відносності Альберта Ейнштейна. Та, на щастя, є автор і його праці, котрі можуть стати рятівним містком для підходів до розуміння надскладних, але конче необхідних і більш ніж актуальних учень, так щедро подарованих людству.

Автор цих праць, Лариса Дмитрієва, безумовно, здійснила велику справу, подібну подвигу, її тритомник «Тайная доктрина Елены Блаватской в некоторых понятиях и символах», що побачив світ 1992 року в Росії стотисячним тиражем, розійшовся миттю і був незабаром перевиданий. Через майже десятиріччя був написаний, виданий у Молдові і перевиданий також у Росії її семитомник під назвою «Посланник Утренней Звезды — Христос». Побачили світ перша і друга книжки і готується третя — прекрасно ілюстрованого видання для юних читачів «Думалка»...

Цей внесок у скарбницю світової думки, розвиток науки, культури, філософії — неоціненний. І головне те, що після опанування та засвоєння цих праць Лариси Дмитрієвої стануть більш доступними вчення Олени Блаватської, Олени Реріх та Франчіа Ла Дью, адже свідомість буде вже підготовленою, розширеною, за словами великих учителів, — зрослою. А вони стверджують: ніщо так повільно не зростає, як людська свідомість. Прикро однак, що таких книг видається дуже мало, і, можливо, тому так мало серед нас тих, хто замислюється над проблемами людства. Хоча, безумовно, ці видання розраховані не на пересічну людину. Та й, зрештою, ніколи в історії людства осягнення сокровенної мудрості не було справою натовпу.

Зараз вперше в Україні видано перші три томи семитомника Лариси Дмитрієвої «Посланник Утренней Звезды — Христос» та готується до видання четвертий том. Тираж дуже малий — усього п'ять тисяч примірників. Більш ніж певен: ця подія стане кришталево чистим і життєстверджуючим живильним джерелом, котре дасть можливість вгамувати спрагу висушеним нинішнім буттям серцям. Променем світла в мороці суцільної наживи й пожадливості, падіння моралі, до чого більшість із нас вже звикла і навіть, на превеликий жаль, упокорилась, не маючи віри у зміни на краще. Але зміни не тільки можливі, вони — невідворотні, а праці великих подвижників їх прискорять і наблизять. На благо наших співвітчизників і всього людства.

Микола ДЗЮБАК.

м. Київ.

Селяни накладають вето на...

КОНФЛІКТ

Найнебезпечніший хижак — людина.

Народна мудрість.

Ось уже 17 років українські можновладці різномастих розливів під корінь «винищують» корупцію у владних вітчизняних структурах. А вона, клята, ну ніяк не хоче викорінюватися. Навпаки, що «непримиренніша боротьба», то буйнішим квітом плодиться ця національна зараза. Сьогодні кроку не ступиш, щоб з головою не зануритися в корупційні нетрі.

Сумщина — не виняток, а, швидше за все, взірець «дружніх» корупційних стосунків між владою і бізнесом, і тіньовим, і «законним». Наш матеріал лише про один з випадків такого «братнього єднання», який вийшов з-під владного контролю і завдяки ЗМІ став надбанням громадськості регіону. Їх же насправді, як на мене, в області тисячі. І в кожному випадку проглядаються «світлі образи» районних чи обласних можновладців...

На посаду генерального директора приміського господарства ТОВ агрофірма «Косівщинська» Миколу Скрипку «сватали», як дорідну дівку на виданні — з півдюжини разів. Спершу зі сватівською чолобитною до нього під'їхали засновники господарства на чолі з тодішнім керівником. «Жених» категорично відмовив. Після цього в оборот його спробували взяти керівники Сумської райдержадміністрації і райради — Олексій Гордійко, Микола Грищенко і Микола Соловей. Та Скрипка залишався непохитним. Довелося залучати до ролі весільного генерала одного із заступників голови Сумської облдержадміністрації. І знову відмова.

Дехто, можливо, запитає: чи не забагато честі? Ні. На Сумщині справді чимало достойників серед керівників сільгосппідприємств. Однак дати лад такому багатогалузевому господарству, якою є «Косівщинська» з її тваринництвом, рослинництвом і овочівництвом, серед них спроможні не більше двох-трьох чоловік. І Микола Скрипка — перший у цьому списку.

...Приміську агрофірму «Тепличний», розташовану також на околиці обласного центру, звалив на свої плечі шість років тому, коли всі по ній вже заупокійну відспівали. Мало хто вірив, що навіть Скрипці з його неперевершеним стратегічним мисленням і фантастичними організаторськими здібностями вдасться перетворити бридке качення, яке корчилось у судомах банкрутства, на гордовитого лебедя. Від десятків парників, де вирощували розсаду, і теплиць, продукцією яких з пізньої осені до весни ласував народ, як і від консервного заводу, лишилися хіба що ріжки та ніжки. На дике поле перетворилися і півтисячі гектарів землі, які ще донедавна годували добірними овочами — морквою, столовим буряком, капустою, огірками і томатами східні й північні регіони України. Важко повірити, але Микола Скрипка, немов той чарівник, відродив цю занедбану пустелю лише за два роки. Нині теплиці — мов ті лялечки. Окрім них, у господарстві функціонує єдиний на всю область консервний завод потужністю 5 мільйонів умовних банок чисто екологічних консервів за рік, до того ж значно дешевших за розрекламовану продукцію відомих українських і зарубіжних фірм. А за ними черги покупців від Одеси до Харкова. Для повноти картини додам, що паралельно з «Тепличним» Микола Олександрович «вивів у люди» ще два занепалі багатогалузеві сільськогосподарські виробництва, в яких загалом працює понад дві тисячі осіб.

...Такою ж «убитою», як і колись «Тепличний», була й агрофірма «Косівщинська»: теплиці зруйновані, 2,5 тисячі гектарів землі — занехаяні. Тваринницьку галузь, яка налічувала півтори тисячі голів великої рогатої худоби і більш як двісті свиней, через відсутність кормів ось-ось мали пустити під ніж. Додайте до цих «троянд» ще 1,7 мільйона гривень боргів, третина з яких припадала на зарплату, і перед вами відкриється відома з анекдотів картина «приплили». Скрипці млосно стало від такого «приданого». І все-таки він погодився на нього, капітулювавши під натиском пересічних мешканців його рідної Косівщини. Підштовхнув Миколу Олександровича до цього кроку ще й безпрецедентний вчинок, що до нього вдалися засновники агрофірми: заради відродження господарства вони всі як один добровільно вийшли із засновників. Трапилося це наприкінці жовтня 2006 року. Але, як зізнався сам «жених», у глибині душі не давав спокою якийсь черв'як сумнівів. Як з'ясувалося, передчуття не обмануло досвідченого Скрипку. Однак йому навіть на думку не могло спасти, що загроза йде безпосередньо від районних «сватів», які правою рукою обнімали, а лівою готувалися встромити ножа в спину. «Свати», як стверджує тепер мій візаві, гралися в закулісні ігри, спрямовані на поетапне знищення агрофірми «Косівщинська». Однак повернімося до нашої прелюдії.

...Швидко казка мовиться, та не скоро діло робиться, каже народна мудрість. Утім, Микола Олександрович не звик плентатися у хвості подій, а увесь час намагається спростувати навіть найконсервативніші догми і аксіоми. І досить часто — успішно. Як у випадку з «Косівщинською». Десь уже за півроку з господарством, яке до цього ледве на ладан дихало, відбулася нечувана метаморфоза: агрофірма на очах почала відроджуватися з попелу. На доладованих полях заколосилася пшениця, повертали голову за сонцем кількасот гектарів соняшнику, наливалися соком плантації цукрових буряків, кукурудзи, гречки, рапсу...

Ті самі люди, ті самі поля і такі разючі переміни лише за один рік. Складових у них чимало. Та, либонь, головна — у ставленні генерального директора до людей та розуміння їхніх потреб. Тож уже в першому півріччі минулого року середня зарплата по господарству зросла майже втричі. Тутешні доярки, приміром, улітку щомісяця «надоюють» у сімейний бюджет 1,2 — 2 тисячі гривень, зайняті у тваринництві механізатори — майже до 2 тисяч гривень, а їхні «польові» колеги гарячої пори в середньому «наорюють» і «накошують» від 3 до 4 тисяч гривень зарплатні. Повага до людей, до їхньої гідності і є тим наріжним каменем, на якому базуються успіхи Миколи Скрипки.

...Неладне генеральний відчув уже в травні минулого року, коли запланував спорудження нового доїльного цеху за європейськими стандартами, спроектованого відомою німецькою фірмою «Вестфалія». Для старту будівництва потрібно було офіційне узаконення наявної власності агрофірми. Однак замість віддати кесарю кесареве, голова тамтешньої селищної ради Світлана Громова чомусь переадресувала прохача до районного начальства. А там трапився облом: не вдаючись до пояснень, керівники представницького органу влади «по-джентльменськи» виставили генерального за двері. Микола Олександрович спочатку навіть не второпав у чому заковика. Про те, що недавні районні «свати» пошили його в дурні, причому давно і свідомо, офіційно довідався лише у червні. Торік з листа виконуючого обов'язки голови РДА Миколи Грищенка, який «люб'язно» ознайомив адресата з розпорядженням Сумської районної адміністрації від 5 березня 2007 року про передачу в оренду 35-гектарної земельної ділянки ТОВ «Орбіта-Суми»... Що зрозуміліше буде, повернімося до її витоків.

Окрім земельних паїв селян «Косівщинської», у власності сільради перебувають, даруйте, тепер уже перебували, 188 гектарів земель запасу та резервного фонду, які, як і передбачено чинним законодавством України, знаходились в оренді агрофірми «Косівщинська». Оскільки термін дії оренди завершувався у серпні 2006 року, попередник Миколи Скрипки своєчасно подбав про продовження договору. За його подання 21 вересня сесія Косівщинської сільради приймає рішення, яким просить Сумську райдержадміністрацію задовольнити прохання підприємства. Та й чи могли депутати вчинити інакше, коли на агрофірмі ось уже півстоліття тримається вся інфраструктура приміського села. Та районних очільників немов заціпило: більше місяця ані пари з вуст — ні про згоду, ні про відмову в подальшій пролонгації угоди. Розродилися лише 30 жовтня, мовляв, погоджуємось на передачу ТОВ агрофірмі «Косівщинська», але тільки 153 гектарів землі. Долю 35-гектарного масиву пообіцяли вирішити «найближчим» часом. Утім, доморощені «стратеги» відверто лукавили, бо, як на мене, вже давно розробили схему доладування відтяпаної у громади земельки.

ТОВ «Орбіта-Суми» з'являється на арені боротьби за шмат землі 19 лютого 2007 року, того самого дня реєструє свій статут, а наступного йде до райдержадміністрації з чолобитною про виділення... передбачливо «законсервованих» районними «меценатами» отих самих 35 гектарів. Зустрічають «варягів» з розкритими обіймами і 5 березня (уявляєте, яка скоросплість!) на божий світ з'являється згадуване вище «унікальне» розпорядження Сумської райдержадміністрації за №160, який «Орбіті-Суми» жадана земельна ділянка передається в користування. І це за того, що остання за своїми функціональними ознаками жодним боком не вписується у визначені законодавством рамки сільгоспвиробника. Однак про таємний пакт «Молотова—Рібентропа» у виконанні районних керманичів, як уже згадувалось вище, в агрофірмі «Косівщинська» стає відомо лише за три місяці. Саме стільки колишні свати свідомо змушували свого недавнього протеже задарма горбатитись на чужого дядю.

Утім, наступний крок районного тріумвірату, з точки закону, виявився ще нахабнішим. Наприкінці 2005 року, тоді ще голова Сумської райдержадміністрації (нині голова тієї самої райради. — **Авт.**) при світлій пам'яті підписав розпорядження №905 про наявність на шестигектарній ділянці об'єктів агрофірми. За півтора року — у серпні 2007-го — цей факт документально підтверджують представники нинішньої райдержадміністрації та райвідділу земельних ресурсів. Та працівники Сумського БТІ чомусь впритул не помічають на ній 2 тисяч залізобетонних блоків, сотень метрів підведених до неї водогінних труб, машин тракторної станції, зерноскладів і 80-метрової водонапірної башти, і видають карту-схему, де зазначена земля чиста, як материнська сльоза. Замовників «курячої сліпоти» у працівників БТІ вирахувати неважко. Менш як за місяць зазначену «цілинну» ділянку, на якій лежить вищезазначене майно господарства загальною вартістю 964 тисячі гривень, і на якій Микола Скрипка вже нинішнього року планував відновлювати зруйновані теплиці, районна конкурсна комісія на блюдечку з голубою каймою спішно передає у довгострокову оренду Владиславу К., Ірині І. та Ігорю Г. Тим часом «куряча сліпота» у працівників Сумського БТІ пройшла лише в листопаді. Та потяг, як кажуть у таких випадках, давно уже тю-тю.

— Випадково не знаєте, хто стоїть за цією трійкою?

— Вся область знає, — зітхає Микола Олександрович. — Це дочка і зять одного із керівників обласної організації ВО «Батьківщина», секретаря Сумської міськради. Цей факт оприлюднили також місцеві ЗМІ, зокрема, газета «Панорама». Довідавшись про це, ми спробували знайти захист від свавілля у народного депутата Івана Сідельника. Причому зверталися двічі. І обидва рази народний обранець відбувався обіцянками. Проігнорував він і прохання керівника секретаріату ВО «Батьківщина» Я. Федорчука «... розібратися в ситуації...», яке отримав ще в середині лютого. Не став на наш захист і голова Сумської обласної державної адміністрації Павло Качур. В обласного керівника вистачило мужності тільки на відписку. Першим, хто не тільки почув нас, а й взявся допомагати у викорінені свавілля з боку місцевої чиновницької еліти, це був голова Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Ігор Калєтнік. Тільки після втручання народного депутата прокуратура Сумського району наприкінці грудня минулого року порушила кримінальну справу «відносно посадових осіб Сумської районної адміністрації за фактом зловживання службовим становищем, за ознаками складу злочину, передбаченого ч.2 ст.364 КК України». Пліч-о-пліч з ним стали на наш захист також народні депутати України Присяжнюк та Гримчак. Як ведеться розслідування? Як мокре горить. У прокуратурі й досі не можуть (чи не хочуть? — **Авт.**) второпати, звідки виростають ноги. Доведеться знову просити допомоги у народного депутата України І. Калєтніка. Можливо, хоч йому вдасться «розкочегарити» нашу прокуратуру на пошуки корупціонерів, які нахабно відібрали у громади 41 гектар землі.

Зрозуміло, що не для виведення елітних сортів зернових чи овочевих культур. Обидві ділянки знаходяться на відстані десятка кілометрів від центру Сум і межують безпосередньо з трасою. А відтак новоспечені «латифундисти» та їхні покровителі сподіваються дочекатися зняття мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення, щоб пустити її з молотка. Під житлове будівництво ще одного «царського» села у Косівщині. І мріють «наварити» на експропрійованій земельці десятки мільйонів доларів. Тим паче що обласний центр давно задихається від нестачі землі під забудову.

Можливо, з часом їм вдалося б здійснити свій задум, якби не одне істотне «якби». Якби трудівники ТОВ агрофірма «Косівщинська» як один не повстали проти цього сценарію і не готові боронити свою землю до останнього подиху. Примножити ці ряди оборонців хоч сьогодні готові дві тисячі згаданих працівників «Тепличного», Нижньої Сироватки і Червоного. Причому разом зі своїми домочадцями. А це додатково ще десять тисяч «штиків». Якщо таке трапиться, то недавні протести бориспільців видадуться можновладцям дитячою забавкою.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДЛЯ ДОВІДКИ

За результатами 2007 року рентабельність ТОВ агрофірма «Косівщинська» зросла у 7(!) разів і досягла 56 відсотків, виробництво молока — на 313 тонн, зернових — на 3 тисячі тонн, овочевих культур — майже на півтисячі тонн. І як визнання — друге місце в районі за економічними підсумками року.

Про таємний пакт «Молотова—Рібентропа» у виконанні районних керманичів стає відомо лише за три місяці

Автівка для нас — необхідність

Ми з дружиною живемо в селі. Телефону у нас немає, а вибиратися в місто доводиться часто: то у лікарню, то в аптеку. Хочемо отримати в банку позику на купівлю автомобіля (не нового). Скажіть, будь ласка, чи можливо це? Що для цього необхідно зробити і в яких банках ми може отримати позику?

Олександр ІВАНЧЕНКО, 56 років.

Утішне
Бахчисарай
Крим.

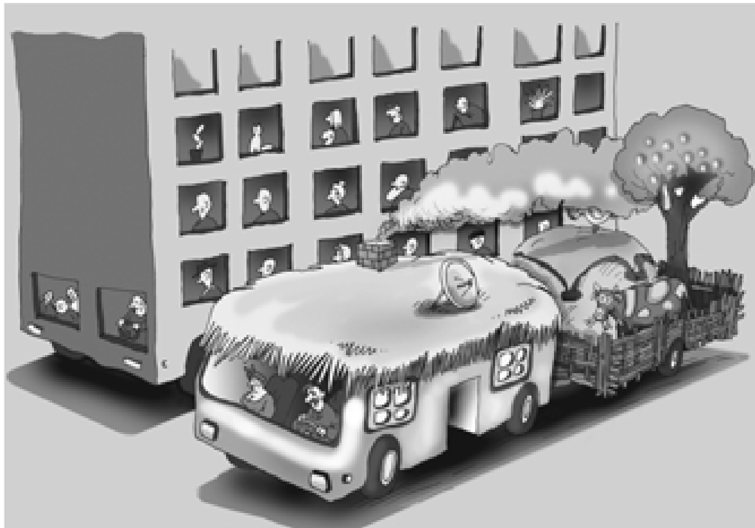

Відповідає виконавчий директор — директор Дирекції з банківського регулювання та нагляду Національного банку України Олександр КІРЄЄВ:

— Протягом останніх років банки активізували свою кредитну діяльність щодо кредитування фізичних осіб і пропонують нові види продуктів, зокрема, надання кредитів на придбання автомобілів.

Банки самостійно визначають порядок залучення та використання коштів, проведення кредитних операцій, встановлення рівня відсоткових ставок та комісійних винагород.

Згідно з чинним законодавством, кожний громадянин є вільним у виборі банку для отримання банківських послуг. Якщо громадянин Іванченко бажає отримати кредит, для цього йому необхідно звернутися до філій або відділень банку, які є у Бахчисараї (філії обираються на власний розсуд). А також самостійно вирішувати питання щодо прийнятності запропонованих йому умов кредитного договору, зокрема:

— процентних ставок;
— комісійних винагород;
— термінів кредитування;
— умов погашення кредиту та відсотків за ним;
— визначення забезпечення за кредитом тощо.

Питання про надання чи ненадання кредитів позичальникам та визначення обсягу і виду забезпечення за кредитами має вирішувати сам банк відповідно до свого статуту чи положення, що регулює прийнятність ризиків, які він несе.

Водночас слід зауважити, що відповідно до законів України «Про Національний банк України» та «Про банки і банківську діяльність», Національний банк України є центральним банком держави, особливим органом управління, який координує діяльність банківської системи в цілому. Він не є вищим органом стосовно банків, тому не має повноважень і права втручатися в їх оперативну діяльність, у тому числі і з питань здійснення кредитної політики.

Слід також зазначити, що громадянин О. Іванченко може звернутися за отриманням кредиту також і до кредитних спілок за місцем проживання.

З російським паспортом заощадження не видають

Я народилася та закінчила 10 класів в Україні. Після закінчення школи виїхала до Росії. В Україні залишилися батько, мати і старші сестри. У Росії навчалася в інституті та працювала. Після виходу на пенсію знову повернулася до України, де ще залишалася моя сестра (але в Росії я прописана і отримую там пенсію).
У 2004 році сестра померла. Сім'ї у неї не було, поховала її сама. Через шість місяців після її смерті я оформила хатину і заощадження на себе (адже інших спадкоємців у сестри не було), і в ощадкасі мені виписали нову книжку.
Тепер, коли почали виплачувати заощадження, мені сказали, що я не маю права на отримання цих виплат, оскільки у мене паспорт Російської Федерації. Прошу на сторінках газети «Голос України» відповісти: чому мені не належить ця 1000 гривень? Адже я її отримала у спадок...

Марія ЛОПАТО.

Горошківка
Городнянського району
Чернігівській області.

Відповідає начальник управління з обслуговування компенсаційних виплат із заощаджень ВАТ «Державний ощадний банк України» Любов РОМАНЕНКО:

— Кабінет Міністрів України щорічно встановлює порядок здійснення компенсаційних виплат із знецінених грошових заощаджень у межах коштів, які передбачені в Державному бюджеті України на відповідний рік (згідно з статтею 7 Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України»).

Цього року виплата компенсації проводиться у відповідності з Постановою Кабінету Міністрів України № 1 від 9 січня 2008 року «Про виплату в 2008 році громадянам України компенсації втрат від знецінення грошових заощаджень, вкладених до 2 січня 1992 року в установах Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України, та облігації Державної безпроцентної позики 1990 року, державні казначейські зобов'язання СРСР і сертифікати Ощадного банку СРСР, придбані на території Української РСР» у межах проіндексованих заощаджень, але не більше як 1000 гривень на одного вкладника.

Виплата компенсації здійснюється громадянам України при пред'явленні паспорта громадянина України та довідки про присвоєння ідентифікаційного номера.

Тому ви, пані Маріє, маючи паспорт Російської Федерації, на жаль, дійсно не можете отримати ці заощадження.

Моя надбавка десь блукає

Я — офіцер у відставці і отримую пенсію як ветеран Збройних сил України. Після виходу на пенсію відразу почав працювати на заводі інженером і працюю вже 20 років. Проте мені не платять надбавки до пенсії, незважаючи на те, що завод перераховує в Пенсійний фонд на мене ті самі 32,5%, як і на решту працівників — пенсіонерів і не пенсіонерів. Але працюючим, як кажуть, цивільним пенсіонерам виплачують надбавку за ті роки, що вони працюють після виходу на пенсію, а мені — ні. Тому я вважаю, що стосовно мене є певна несправедливість.
Прошу через «Голос України» пояснити мені: чи маю я право на вказану надбавку і, якщо так, що мені потрібно робити для того, щоб я її отримував?

Володимир МАРГУЛІС.

Приморський
Феодосія
Крим.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валентина НИКИТЕНКО:

— Перевіркою матеріалів пенсійної справи встановлено, що пенсія заявнику призначена відповідно до статті 43 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (у редакції закону від 28 грудня 2007 року № 107-VI) виходячи з розміру грошового забезпечення за останньою штатною посадою перед звільненням, враховуючи відповідні оклади за посадою, військовим званням, відсоткову надбавку за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством, та у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Надбавки до розміру пенсії працюючим пенсіонерам, пенсії яким призначені згідно з вищевказаним законом, зокрема і Маргулісу В. С., чинним законодавством не передбачено.

Інколи пільги батьків поширюються і на дітей

Моєму сину — чотирнадцять років. Він народився у 1993 році в Одеській області. Ми з дружиною потерпіли від аварії на ЧАЕС (у мене 3 категорія, а дружина — з 1998 року інвалід 2 групи 1 категорії). На даний момент ми мешкаємо в Одеській області. Син має статус дитини, яка потерпіла від Чорнобильської катастрофи. І ми хочемо знати: чи має він пільги, щоб вступити в цьому році до державних вищих, професійно-технічних закладів освіти за рахунок держави?

В'ячеслав БЕХ.

Одеська область.

Відповідає директор Департаменту соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, Міністерства праці та соціальної політики України Олена КРАВЧЕНКО:

— Компенсаціями та пільгами громадянам, віднесеним до категорії 1 (пункт 26 стаття 20 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»), передбачено вступ поза конкурсом до державних вищих закладів освіти, професійно-технічних закладів освіти та на курси для професійного навчання. Гарантована виплата підвищеної стипендії, незалежно від місця навчання на території України, а для тих, хто не має житла, в обов'язковому порядку надається гуртожиток на час навчання.

Законом України від 12.01.05 р. № 2321-IV «Про внесення зміни до статті 20 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (який набрав чинності з 1 січня 2006 року) встановлено, що пільги, передбачені пунктом 26 цієї статті, поширюються на неповнолітніх дітей громадян, віднесених до категорії 1. Отже, передбачені пільги стосуються і сина автора звернення.

У навчальний заклад достатньо подати копію свідоцтва про народження дитини, копію посвідчення батька (матері), постраждалого внаслідок Чорнобильської катастрофи, 1 категорії з вкладкою встановленого зразка та відповідну заяву.

Омолодження чи швидке старіння?

Телевізійна реклама постійно зваблює жінок різними омолоджуючими засобами. Мені, приміром, здається, що від них усіх абсолютно ніякої користі немає. Це ж хімія, яке може бути омолодження? А от дружина — іншої думки. Дуже прошу через «Голос України» пояснити, як насправді?

Олексій КОЗУБ.

Хмельницький.

Насправді, омолоджуючі креми інколи мають зворотний ефект. Річ у тім, що більшість з них прискорює процес старіння шкіри. Саме такої думки дійшли російські дослідники з Новосибірського наукового центру вірусології і біотехнології. Дослідники провели тестування понад 500 антивікових кремів. З'ясувалося, що концентрація активних компонентів у них часто-густо перевищує допустиму норму у декілька разів.

Приміром, доведено, що креми із вмістом жирів у 11 відсотків і більше прискорюють в'янення шкіри. Середньостатистичний же вміст цих речовин у переважній більшості косметичних засобів становить близько 40 відсотків. Такого само висновку зовсім недавно дійшли і канадські вчені. А представники Наукового комітету косметичної продукції при Раді Європи вважають, що омолоджуючі пілінги роблять шкіру вразливішою перед ультрафіолетовими променями.

За інформацією Укрінформа.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

Питання НАТО — це питання існування країни

АКТУАЛЬНО

Поставимо це запитання чіткіше: чи ми хочемо, щоб наша Батьківщина стала насправді незалежною і багатою державою, в якій добре і безпечно живеться громадянам та яку шанують у світі?

На початку хочу нагадати п'ять незаперечних й добре відомих істин, про які чомусь часто забувають.

По-перше, не існує такого поняття, як **незалежність** сама по собі; незалежність може бути лише як **незалежність від когось конкретного**.

По-друге, **багатою** може бути лише та держава, де немає такого виду державної злочинності, як корупція, і де демократичний уряд стежить за чесним розподілом та використанням національних ресурсів: землі, води, корисних копалин і людського інтелектуального потенціалу.

По-третє, **добре живеться** лише в таких державах, де громадяни беруть активну участь в формуванні владних структур, а влада дисципліновано виконує волю громадян в інтересах всього суспільства.

По-четверте, **безпечно живеться** в таких державах, де кожен громадянин має спокійну впевненість, що його особисту безпеку і безпеку його країни надійно захищають відповідні силові структури. А головне — де патріотичні громадяни і патріотична влада завжди готові стати на захист своїх національних інтересів.

По-п'яте, у світі завжди (завжди!) користувалися авторитетом і **пошаною** сильні держави, очолювані розсудливими, мудрими й гуманними політиками; натомість зневагою і презирством оточували дурнів і слабаків.

Структура стратегічної «любові»

А тепер запитаймо себе: чи Україна є насправді незалежною державою? Чи корупція державних чиновників із криміналітетом не з'їдає національне багатство справді багатої на всі ресурси України? Чи добре і безпечно живеться громадянам у нашій державі? Чи вистачає у громадян України патріотизму, тобто такої справжньої самовідданої любові до своєї країни, що вони будь-коли готові стати на захист своєї Батьківщини?

Всі ці питання і відповіді на них найтіснішим чином пов'язані з однією проблемою — проблемою наших стосунків з Росією. Росією, більшість населення якої, на чолі з її керівництвом, де-факто не хоче визнавати Україну незалежною державою. Бо, по-перше, Росія не вважає українців здатними дати собі раду, а по-друге, Україна потрібна Росії як колонія, як велике джерело ресурсів, про які в Москві подекуди знають більше, ніж хочуть знати в Києві.

А звідси й всі наслідки такої «любові» з боку так званого «старшого брата», як ще донедавна називали Росію комуно-шовіністичні кремлівські ідеологи на чолі з їхнім комуністичним Політбюро.

І нині ця «любов», з якою Москва, за підтримки антипатріотичного керівництва в Києві, ось вже сімнадцятий рік поспіль шантажує Україну за допомогою нафтогазового крана і веде відверту антиукраїнську кампанію пропагандистськими, економічними, дипломатичними і — що гріха таїти — розвідувальними методами, набирає щоразу екстремістичніших і відверто зневажливих форм.

Дедалі частіше Росія вдається до прямих провокацій, як от висадка десанту батальйону морської піхоти під Феодосією, побудова дамби в Керченській протоці з метою змити наш острів Тузла, захоплення наших маяків із навігаційним обладнанням, організовує антиукраїнські виступи, втручаючись у виконання Україною міжнародних зобов'язань, як це було минулого літа з блокуванням навчань Україна—НАТО, тихою сапою посилює свою окупаційну присутність і антиукраїнську підривну діяльність у Криму...

Чого варта лише нахабна відмова Росії відповідати за нещодавню екологічну катастрофу в районі Керчі, не кажучи вже про повне ігнорування розгляду і нормалізації російсько-українських стосунків з таких проблем міждержавних відносин, як визнання голодомору геноцидом, встановлення кордонів, повернення вкладів громадян України, що їх Москва вкрала за допомогою відомої афери з Ощадбанку, повернення в Україну вивезених до Росії творів українського мистецтва, історичних документів та документів про сталінські репресії, в яких постраждали мільйони українців тощо.

І при цьому нині тижня не минає, щоб якийсь високий російський посадовець не висловив свого «фе» щодо України. Втручання Росії в справи України, на жаль, давно стало нормою.

Але ще ніколи російське втручання в наші справи не було таким категоричним, таким антиукраїнським, таким неприховано агресивним, як нині, коли Україна заявила про своє бажання тіснішого співробітництва з НАТО.

Російська Державна Дума організувала спеціальні слухання з цього приводу, на яких поливала брудом і погрозами нашу Батьківщину як хотіла, особливо старався відомий антиукраїнський шовініст Костянтин Затулін.

Посол Росії в Україні В. Черномирдін безапеляційно заявив, що громадяни України не хочуть в НАТО, а щойно обраний на посаду президента Росії Д. Медведєв виступив із прямою погрозою «вжити відповідних заходів», якщо Україна підтвердить своє бажання вступити до НАТО. Відповідним чином висловився і нинішній президент Росії В. Путін на саміті НАТО в Бухаресті.

Але в цьому змаганні нахабства і погроз всіх «переплюнув» міністр закордонних справ Росії С. Лавров: «Ми застосуємо всі необхідні заходи, щоб не допустити вступу України до НАТО!».

Керівні особи кремлівського бомонду давно наплювали на таке поняття, як **репутація** — навіть власна — якщо йдеться про інтереси імперії.

Отаке воно «стратегічне партнерство», про яке ми безперервно чуємо з часів президентства Л. Кучми.

Відповідно активізувалася антиукраїнсько-проросійська п'ята колона в Україні. Знову замайоріли червоні й біло-блакитні прапори на майданах (чи випадково, що поєднання двох прапорів комуно-олігархічної фракції януковичів-симоненків у Верховній Раді якраз створює російський триколор в Україні, декларуючи присутність російського елементу в нашому парламенті?!).

Знову ми чуємо заяложені з совєцьких часів брехливі штампи про «агресивний блок НАТО», знову заблоковано роботу Верховної Ради, яка «працює» як мокре горить, тоді як комуно-олігархічна антиукраїнська команда знову розпалює сепаратистські настрої на півдні й сході України та вимагає державного статусу для російської мови, водночас жодного правдивого слова не кажучи про НАТО, зокрема про його **суть** і **мету**.

Перелом у ставленні...

Так от, про **суть** і **мету**. 4 квітня 2009 року має виповнитися рівно 60 років з дня підписання Північно-Атлантичного пакту дванадцятьма державами Заходу.

Нині в союзі НАТО об'єдналися 26 держав, причому — зверніть на це увагу — розвинутих держав та держав, що активно розвиваються і вже досягли сучасних стандартів цивілізованого життя. Держав, що здійснюють чітку патріотичну й послідовну політику, незалежно від того, якого кольору політичні партії приходять там до влади.

І що цікаво, за ці майже 60 років жодна країна не виявляла жодного сумніву щодо перебування в НАТО, а тим паче — найменшого бажання вийти з цього блоку.

Бо це саме ті держави, які створили Європейське Співтовариство (ЄС), реалізували демократичні принципи в організації щоденного життя в промисловості, бізнесі, науці й культурі, побуті. Це держави, що назвали себе державами вільного світу, до яких мріють потрапити десятки мільйонів громадян з інших країн і до яких від'їжджають на відпочинок та від'їжджають на навчання своїх дітей деякі можновладці з України.

Коли в Європі закінчилася Друга світова війна, американці були напрочуд дружелюбно налаштовані до СРСР. Навіть бойовий генерал Дуайт Ейзенхауер був переконаний, що СРСР не становить жодної загрози для США.

Внаслідок такої переконаності Сполучені Штати пішли на безпрецедентну демілітаризацію, скоротивши на початку 1946 року свої сухопутні війська майже втричі, а отже, їх стало в дев'ять разів менше, ніж п'ятимільйонна армія, яку продовжував утримувати СРСР.

Перелом у ставленні Заходу до «країни рад» стався наприкінці 1947 року, коли, у відповідь на пропозицію президента США Г. Трумена, Москва відмовилася брати участь у спільних заходах з реконструкції повоєнної Західної Європи (план Маршалла), натомість активізувала заходи із створення комуністичних урядів на території «звільнених» (а по суті — окупованих) країн і перетворення цих країн у держави-сателіти, з претензією на поширення комуністичної доктрини на весь світ.

Сталін відмовився брати участь у цьому спільному глобальному проекті післявоєнного відновлення і нормалізації економіки.

Тоді США надали країнам Західної Європи безпрецедентну на той час фінансову допомогу в розмірі 17 мільярдів доларів, що за кілька років дало змогу цим країнам швидко відновити нормальні ринкові відносини та інституції демократичного суспільства і, ставши на тверді ноги, швидко подолати наслідки війни.

Натомість керівництво СРСР у 1946—1948 роках по-комуністичному (тобто у звичному для себе тоталітарному стилі) «мобілізувало» власні ресурси на швидку модернізацію військово-промислового комплексу для створення атомної, хімічної, бактеріологічної зброї, нових літаків, танків та ракет, на проведення операцій з розширення сфери свого впливу в Китаї, Кореї, на Балканах, в Африці, в тому числі через систему так званих комуністичних і робітничих партій.

«Мобілізувало» за рахунок післявоєнних репресій НКВС у західних областях України і Прибалтики, розширення ГУЛАГу і підневільної праці трудящих «на волі». «Мобілізувало» так, що напівголодний сільський люд обробляв землю, запрягаючи корів і себе самих. Добре пам'ятаю, як я тоді завжди ходив не тільки влітку босий, бо мав берегти єдині черевики для школи.

На той момент уряди країн Заходу зрозуміли, що там, де ступив чобіт совєцького вояка, добровільно з тієї землі він нізащо не піде.

Бо Кремль на чолі зі Сталіним не приховував своїх агресивних намірів, утримуючи на теренах Німеччини, Польщі, Угорщини, Чехословаччини, Румунії та Болгарії потужну військову армаду.

Водночас шляхом репресій і обману Москва перетворює ці країни на свою сферу впливу і панування, залишаючи в окупованих країнах лише одну правлячу комуністичну партію з її брехливою ідеологією, планово-розподільчою економікою, обов'язковим дефіцитом товарів та повною відсутністю демократичних свобод.

І коли стало очевидним, що тоталітаризм у Центральній і Східній Європі набуває небезпечного зростання і зміцнення, тоді набула актуальності заява У. Черчілля, яку він виголосив перед тим у Фултоні й яка спочатку навіть образила прогресивну громадськість Заходу своєю категоричністю: «Ми не змогли зупинити Гітлера, але потрібно зупинити СРСР.... Ніхто не знає, що саме Совєцька Росія і її міжнародна комуністична організація мають намір робити в найближчому майбутньому і чи існують які-небудь межі їхньої експансії...»

Як у воду дивився, бо невдовзі Москва створила об'єднання держав-сателітів під назвою «Варшавський договір», або — що те саме — «соціалістичний табір». Поляки досі принагідно можуть нагадати про анекдотичну примовку, яку тоді повторювали аж до зруйнування берлінської стіни: «Польща — це найвеселіший барак у соціалістичному таборі!»

Чого це раптом блок?

А чи нинішні громадяни України знають, що сьогодні має намір робити Росія та підтримувані нею організації й конкретні високопоставлені агенти впливу в Україні, й чи існують які-небудь межі їхньої експансії?

Нагадаю, що внаслідок повзучої російської експансії в Україні й за допомогою продажних українських чиновників, Росія вже тримає в руках близько 70 відсотків української торгівлі, близько 30 відсотків банківської системи, майже 90 відсотків нафтопереробної галузі, значну частину металургійної промисловості, значну частку агропереробної галузі тощо, не кажучи вже про монополію в сфері преси, радіо, телебачення, телекомунікації та зв'язку, книговидання, кінопрокату і шоу-бізнесу.

За таких умов (і можливостей!) організувати локальне підвищення цін або навіть підняти загальнонаціональну хвилю інфляції — раз плюнути. І тому не лише уряд на чолі з Юлією Тимошенко, а й навіть на чолі з самим Тарасом Григоровичем Шевченком мав би дуже великі проблеми.

Тим більше, якби й нашому славному Кобзареві за перші 100 днів його прем'єрства надсилали із вулиці Банкової в середньому по 8,81 розпорядження щоденно, включно із вихідними, а тим часом Верховна Рада саботувала розгляд і прийняття запропонованої урядом програми прориву України в цивілізований європейський простір.

Тоді як НАТО має чітку програму своєї діяльності. Передусім діяльності, спрямованої на підтримку миру, мирних ініціатив, стабільності й розвитку громадянського суспільства в мирних умовах.

Бо на першому місці натовської роботи по відношенню до країн-кандидатів стоїть не військова доктрина, а створення в цих країнах демократичних інституцій, ліквідація корупції, бездефіцитний бюджет, патріотична єдність громадян і забезпечення їх добробуту, відсутність територіальних претензій з боку країн-сусідів, стабільна економіка, збереження культурної спадщини.

Ці вимоги вдосконалення внутрішнього життя країни записано у відповідних документах і вони є обов'язковими й першочерговими для кожного кандидата перед вступом до НАТО. Як бачимо, ці вимоги не мають нічого спільного з військовою справою, а тим паче — з агресією.

Тому що для всіх на Заході давно зрозуміло, що агресія зароджується і починає здійснюватися там, де панує тоталітаризм і обмеження демократичних свобод, де існує монополія влади над народом, де відсутні інститути громадянського суспільства, де громадяни не мають впливу на політику своїх поводирів і де панує корупція можновладців, котрі вважають, що мають право на все, в тому числі й на те, що слід вважати за право і за правду.

А отже, умовою включення країни-кандидата до «Плану дій щодо членства в НАТО» (ПДЧ) є спочатку створення в цій країні системи стабільності й громадянської злагоди на фундаменті нормальної гуманності й справедливості, коли кожний громадянин впевнений, що може захистити свої права в суді.

Росія, яка має тісніші стосунки з НАТО, ніж Україна, саме тому й не хоче вступу України до цієї організації, бо процес підготовки до вступу є процесом демократичного і економічного розвитку країни-кандидата за допомогою інших країн-членів НАТО.

По суті, Росія виступає проти унезалежнення України. Чи можете навести приклад шанобливого ставлення Росії до України?

Або краще запитаймо себе: чи всі 26 країн-членів НАТО з їх народами, що вступили до цього Альянсу, такі дурні й зробили це собі на шкоду? І чому досі, через шістнадцять років після розвалу СРСР, який тримався на брехливій ідеології, знову чуємо в Україні лише істеричний вереск дуже прогресивних (і непрогресивних) соціалістів, що підспівують об'єднаному хору комуно-олігархії, піднімаючи заяложені гасла сталінських часів про «агресивний блок НАТО».

Питання вступу до НАТО — це питання передовсім не військове, а патріотичне.

Але, звичайно, якщо Україна виконає зазначені вище вимоги і увійде до низки держав, що успішно розвиваються, тоді НАТО візьме нашу Батьківщину під свій колективний захист і надасть всі необхідні фінансові та інтелектуальні можливості для перетворення українського війська в бойову, сучасно оснащену армію.

І треба чесно і відверто сказати: ті, котрі не хочуть допустити нашого вступу до НАТО, вони захищають в Україні інтереси іншої держави, котра давно і послідовно намагається задушити нашу Батьківщину в своїх «братніх» обіймах.

Натомість ми хочемо, щоб наша Батьківщина стала насправді **незалежною і багатою державою**, в якій **добре** і **безпечно живеться** громадянам та яку **шанують** у світі.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України
(фракція БЮТ).

За майже 60 років жодна країна не виявляла сумніву щодо перебування в НАТО

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

Виплати гарантованих сум відшкодувань вкладникам Відкритого акціонерного товариства "Європейський банк розвитку та заощаджень" здійснюватимуться з 17 квітня до 23 травня 2008 р. через установи п'яти банків-агентів Фонду.

Вкладникам необхідно звертатись до установ вказаних нижче банків - агентів, залежно від першої літери прізвища вкладника та відповідно до розподілу, наведеному у таблиці 1:

Таблиця 1

АКБ "ПРАВЕКС-БАНК"	"Приват-Банк"	ТОВ "Укрпром-банк"	Промінвест-банк	ВАТ "Сведбанк"
Д	А	Б	Л	Н
Ж	В	К	О	Р
З	Г		П	Ш
І	С		У	Ю
И			Ф	Я
Й			Х	
Є			Ц	
Е			Ч	
Э			Щ	
М				
Т				

Вкладники, прізвища яких прописані літерами російського та латинського алфавіту, звертаються до АКБ "ПРАВЕКС-БАНК" .

Довідкова інформація про номери телефонів інформаційних центрів та назви Інтернет - сторінок банків - агентів Фонду наведені у таблиці 2:

Таблиця 2

Назва банку	Телефон	Інтернет-сторінка
АКБ "ПРАВЕКС-БАНК"	8 800 500 4 500	www.pravex.com
"ПриватБанк"	8 800 500 00 30	www.privatbank.ua
ТОВ "Укрпромбанк"	8 800 500 23 50	www.ukrprombank.ua
Промінвестбанк	8 800 501 99 20	www.pib.com.ua
ВАТ "Сведбанк"	8 800 504 00 00	www.svedbank.ua

Для отримання гарантованої суми відшкодування у банку-агенті Фонду потрібно пред'явити паспорт та довідку органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера фізичної особи - платника податку.

У разі зміни прізвища вкладники звертаються до банку - агента Фонду, який вказаний у таблиці 1, відповідно до прізвища, на яке було укладено договір та разом з паспортом та довідкою органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера фізичної особи - платника податку надають у відділенні банку-агента відповідний документ, що підтверджує зміну прізвища.

Відшкодування також виплачуватимуться банками-агентами іншим особам на підставі нотаріально посвідченої довіреності.

Для отримання відшкодування на підставі свідоцтва про право на спадщину необхідно письмово звертатися до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Адреса Фонду: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 32-А.
Довідки за телефоном 8-800-308-108-0
www.fg.org.ua

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Ухвалою від 31.03.2008 р. порушив справу про банкрутство №43/307 Товариства з обмеженою відповідальністю «СК-ХОЛДИНГ» (ЄДРПОУ 33830450; 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 13; р/р 26009301003272 у Філії АКБ «Трансбанк»). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П. (ліцензія АВ №347168 від 22.08.2007 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Ухвалою від 31.03.2008 р. порушив справу про банкрутство №43/308 Товариства з обмеженою відповідальністю «ДЕСТРОЕРС» (ЄДРПОУ 34979298; 01015, м. Київ, вул. Цитадельна, буд. 6/8; р/р 26006301003855 в АКБ «Трансбанк»). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П. (ліцензія АВ №347168 від 22.08.2007 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Господарським судом Одеської області (65032, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) 26.11.2007 р. винесено постанову по справі №32/258-07-8035, якою СВК «Мрія» (с. Голиця, Болградський район, Одеська область, вул. Радянської армії, 27, код ЄДРПОУ 30819111) визнано банкрутом за ознаками ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Симоненко О. П. (ліцензія АВ №158223 від 31.08.2006 р.), а/с 93, м. Одеса, 65078.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) по справі № Б11/061-08 від 20.03.2008 р., ТОВ «Торговий дім Украгромашінвест» (Київська область, Броварський район, смт. Калита, вул. Червоноармійська, 14, код 32773224, р/р 26003691143434 у КРД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 322904 визано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою від 20.03. 2008 р., ліквідатором ТОВ «Торговий дім Украгромашінвест» призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р.), поштова адреса: 01030, Київ, а/с 29.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження по справі №4/65-Б від 17.03.2008 р., про визнання банкрутом сільськогосподарського кооперативу «Вперед» (31015, Хмельницька область, Красилівський район, с. Малі Пузирки), р/р 26004010000408 в ХФ АБ «Факторіал-Банк», МФО 315579, код ЄДРПОУ 21329017.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Побережного Володимира Трохимовича, ліцензія АВ №158285 від 16 жовтня 2006 р. (29000, м. Хмельницький, вул. Старокостянтинівське шосе, 22, кв. 64).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157, тел. 381-88-46) від 05 березня 2008 року порушено справу № 45/936 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Союз-Перспектива» (83023, м. Донецьк, просп. Павших Комунарів, буд. 102 «Б», код ЄДРПОУ 32862188, п/р № 2600100827 у Донбаській філії ВАТ «РОДОВІД БАНК», МФО 394512) і введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого - Несвіт Людмилу Пилипівну (ліцензія № 158237,, 83056, м. Донецьк, вул. М. Маметової, 8/2).

Постановою господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3-а) від 17.03.2008 р. по справі №12/79Б Закритого акціонерного товариства «Луганський завод колінчатих валів» (91000, м. Луганськ, вул. Свердлова, 71; код ЄДРПОУ 05786063) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура строком на 12 місяців, ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Атаманенко Світлану Вікторівну (поштова адреса: 84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Сибірцева, 17/321; контактний тел.: 8 (0627) 44-86-82.

Відповідно до п. 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України», господарський суд Харківської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду суддів господарського суду Харківської області безстроково —

1. Крестьянінова Олексія Олександровича

2. Светлічного Юрія Валентиновича.

Постановою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й п-д) від 27.03.2008 р. по справі №Б-19/27-08 Приватне сільськогосподарське підприємство «Зоря» (код 05272482, юридична адреса: 64009, Харківська область, Кегичівський район, с. Розсохувата) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений Святець Р. І., ліц. АВ №347323 від 11.12.07 р., 61002, м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33, тел.: 700-58-44.

Постановами господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру по таким підприємствам:

№ Б-19/246-07 від 25.10.07 р. щодо ПП «Гермес» (код ЄДРПОУ 31212402, Харківська область, м. Дергачі, вул. Жовтневої Перемоги, 40);

№ Б-19/237-07 від 01.11.07 р. щодо ТОВ «Комплимент» (код ЄДРПОУ 32796959, Харківська область, м. Дергачі, вул. Ворошилова, 12);

№ Б-19/238-07 від 01.11.07 р. щодо ТОВ «Укрзахист» (код ЄДРПОУ 32796964, Харківська область, м. Дергачі, вул. Горького, 72);

№ Б-19/280-07 від 19.12.07 р. щодо фізичної особи-підприємця Геворкян Р. Ц. (код 2339605498, Харківська область, м. Дергачі, вул. Червоного Міліціонера, 1).

Ліквідатором по справах призначено УПФУ у Дергачівському районі (62302, Харківська обл., м. Дергачі, вул. Залізнична, 31).

---

life:)
Можливо все!

ТОВ "Астеліт" (мобільний оператор life:))
інформує про зміну тарифів на міжнародний роумінг для абонентів, які обслуговуються на умовах передоплати та договору.

З 22 квітня вводяться наступні тарифи на міжнародний роумінг для абонентів, які обслуговуються на умовах передоплати та договору:

1. **Єдиний тариф для вхідних дзвінків у роумінгу** грн/хв - 10,20 (з ПДВ, без ПФ)
2. **Єдиний тариф для вихідних SMS** грн/повідомлення - 3,00 (з ПДВ, без ПФ)
3. **Єдиний тариф для вихідних дзвінків на номери супутникових операторів (Турайа, Емсат, Ірідіум, Інмарсат),** грн/хв - 95,00 (з ПДВ, без ПФ)
4. **Єдиний тариф для послуги GPRS, грн/**95 кілобайт — 8,81 (з ПДВ, без ПФ)
5. **Тарифи для зони країн СНД (Зона 1) та Європи (Зона 2), грн/хв:**

Вихідні локальні дзвінки (СНД або Європа) - 10,20 (з ПДВ, без ПФ)
Вихідні дзвінки до України - 10,20 (з ПДВ, без ПФ)
Вихідні міжнародні дзвінки - 24,00 (з ПДВ, без ПФ)

6. **Тарифи для зони країн Північної Америки (Зона 3), грн/хв:**

Вихідні локальні дзвінки (Північна Америка) - 32,50 (з ПДВ, без ПФ)
Вихідні дзвінки до України - 32,50 (з ПДВ, без ПФ)
Вихідні міжнародні дзвінки - 32,50 (з ПДВ, без ПФ)

7. **Тарифи для зони Інших країн (Зона 4), грн/хв:**

Вихідні локальні дзвінки (в межах країни перебування) - 24,00 (з ПДВ, без ПФ)
Вихідні дзвінки до України - 24,00 (з ПДВ, без ПФ)
Вихідні міжнародні дзвінки - 24,00 (з ПДВ, без ПФ)

Інтервал тарифікації дзвінків - 1 хвилина, мінімальний оплачуваний інтервал GPRS-послуги - 95 кілобайт.

Більш детальну інформацію можна отримати на офіційному веб-сайті оператора: www.life.com.ua

---

1. Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***
1.1. Поштова адреса ***84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.***
1.2. Контактні телефони ***(06264) 3-97-39, 3-97-38 факс 3-98-01, 3-12-67.***
1.2. Інформація про процедуру закупівлі: **Роботи по підряду на заміну участків теплотрас на труби теплогідроізольовані загальною довжиною 3379 м.п.**
2. . Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах***
4. Кінцевий термін подання - **20 діб** з дня публікації оголошення *до 13.00 - 05 травня 2008 року.*

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22-а) від 02 квітня 2008 року у справі №5/149/08 Товариство з обмеженою відповідальністю «МЕДІА СЕТ» (юридична адреса: 54017, м. Миколаїв, пр. Леніна, 67, ЄДРПОУ 35066924) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АВ №158278 від 16.10.06 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел.: (512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Загублений перелік будівельно-монтажних робіт до ліцензії АВ № 359140 виданої підприємству об'єднання громадян «АНТАРЕС Н» 21 листопада 2007 р. Міністерством регіонального розвитку і будівництва України. Вважати його недійсним.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Постановою від 27.03.2008 року по справі № 4/144 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Мир» (с. Шарківщина, Миргородський р-н, Полтавська обл., код ЄДРПОУ 03772559, р/р 26007100161915 в Миргород. відділ. ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 331605).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Телешуна Юрія Володимировича (ліцензія № 271693 від 08.02.2006 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1 Б, кім. 27, т. 56-48-36.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22-а) від 02 квітня 2008 року у справі №5/150/08 Товариство з обмеженою відповідальністю «Агроімекс» (юридична адреса: 54055, м. Миколаїв, вул. 1-а Слобідська, 62, ЄДРПОУ 32720167) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АВ №158278 від 16.10.06 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел.: (512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) по справі №29/22 від 11 березня 2008 року згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Синьків», код ЄДРПОУ 03760438 (вул. Центральна, с. Синьків, Радехівський район, Львівська область, 80200).

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) по справі №4/16 від 31 березня 2008 року згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Галичина», код ЄДРПОУ 20781525 (с. Сушно, Радехівський район, Львівська область).

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) по справі №4/17 від 28 лютого 2008 року згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Калина», код ЄДРПОУ 31929230 (с. Розжалів, Радехівський район, Львівська область).

Ліквідатором вищевказаних банкрутів призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ №216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел.: 8-067-314-42-14).

ОГОЛОШЕННЯ

За адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4 відбудуться аукціони з визначення переможця щодо майна наступних підприємств:

16 травня 2008 р. об 11 год. 00 хв. - ЗАТ «Укртранс-Мукачево», а саме: Лоти №№ 1-144: Товарні залишки, загальна сума - 3316,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський район, с. Чинадієво, вул. Садова, 92. Лот № 145: Перший поверх будівлі готелю площею 295,3 кв. м, 1989 року введ. в експл.; місце знаходження майна: смт. Чинадієво, вул. Перемоги, 1а; початкова ціна 85657,00 грн. Ціни без ПДВ.

16 травня 2008 р. о 12 год. 00 хв. - ТОВ «Забудівник», а саме: Лоти №№ 1-69: Товарні залишки, загальна сума - 474,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Ужгородський район, с. Розівка, вул. Концівська, 38.

16 травня 2008 р. о 15 год. 00 хв. - Кооператив «Художремфасад», а саме: Лот: Будівля Гаражу, літ. Г, площа 168,9 м. кв., за ціною 41574,00 грн.; Лот: Споруда Навісу, літ. В, площа 84,0 м. кв., за ціною 6204,00 грн.; Лот: Будівля Сторожової, літ. Б, площа 12,96 м. кв., за ціною 3191,00 грн.; Лот: Будівля Виробничого корпусу, літ А, площа 562,1 м. кв., за ціною 138356,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, м. Мукачево, вул. Коцюбинського, 4.

19 травня 2008 р. об 11 год. 00 хв. - СВК «Колос», а саме: Лот № 1: Комбайн «Нива» - 1 шт. - 1611,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Ужгородський р-н, с. Паладь Комарівці.

19 травня 2008 р. о 12 год. 00 хв. - СтзОВ «Колос», а саме: Лот № 1: Естакада, літ. Г1, за початковою ціною 1265,00 грн.; Лот № 2: Водойми, літ. Г2, за початковою ціною 251,00 грн.; Лот № 3: Водойми, літ. Г3, за початковою ціною 42,00 грн.; Лот № 4: Водойми, літ. Г4, за початковою ціною 186,00 грн.; Лот № 5: Водокачка, літ. Г5, за початковою ціною 210,00 грн.; Лот № 6: Рукав арм. Д-150 - 2 шт., за початковою ціною 24,00 грн.; Лот № 7: Рукав арм. Д-220 3 шт., за початковою ціною 72,00 грн.; Лот № 8: Рукав рез. Д-100 - 3 шт., за початковою ціною 26,00 грн.; Лот № 9: Рукав арм. Д-150 - 2 м/п, за початковою ціною 44,00 грн.; Лот № 10: Рукав рез Д-90 - 8 шт., за початковою ціною 24,00 грн.; Лот № 11: Ніж Л-2.8 - 18 шт., за початковою ціною 159,00 грн.; Лот № 12: Ніж Л-2.0 - 2 шт., за початковою ціною 10,00 грн.; Лот № 13: Світильник плафон - 20 шт., за початковою ціною 12,00 грн.; Лот № 14: Лампочка 1 конт. - 100 шт., за початковою ціною 29,00 грн.; Лот № 15: Накладка диск. сцеплення - 200 шт., за початковою ціною 119,00 грн.; Лот № 16: Накладка тормозна - 250 шт., за початковою ціною 228,00 грн.; Лот № 17: Ремінь 3000 - 4 шт., за початковою ціною 18,00 грн.; Лот № 18: Ремінь 3500 - 4 шт., за початковою ціною 21,00 грн.; Лот № 19: Ремінь 3325 - 5 шт., за початковою ціною 24,00 грн.; Лот № 20: Ремінь 2500 - 3 шт., за початковою ціною 12,00 грн.; Лот № 21: Ремінь 4250 10 шт., за початковою ціною 26,00 грн.; Лот № 22: Ремінь 4500 3 шт., за початковою ціною 16,00 грн.; Лот № 23: Ремінь 2450 - 60 шт., за початковою ціною 178,00 грн.; Лот № 24: Прокладка гол. блока - 15 шт., за початковою ціною 17,00 грн.; Лот № 25: Прокладка колектора - 40 шт., за початковою ціною 17,00 грн.; Лот № 26: Трійник Д-50 - 10 шт., за початковою ціною 7,00 грн.; Лот № 27: Транспортер - 1 шт., за початковою ціною 42,00 грн.; Лот № 28: Редуктор КСК-100 - 1 шт., за початковою ціною 213,00 грн.; Лот № 29: Клавіша СК-5 - 4 шт., за початковою ціною 259,00 грн.; Лот № 30: Молокопровід - 300 шт., за початковою ціною 500,00 грн.; Лот № 31: Муфти з'єднання молокопроводу - 100 шт., за початковою ціною 86,00 грн.; Лот № 32: Вимір. механізм ваги - 1 шт., за початковою ціною 404,00 грн.; Лот № 33: Калоші резин. - 6 пар, за початковою ціною 5,00 грн.; Лот № 34: Каски - 3 шт., за початковою ціною 16,00 грн.; Лот № 35: Окуляри захисні - 35 шт., за початковою ціною 7,00 грн.; Лот № 36: Окуляри захисні зварювальник - 15 шт., за початковою ціною 5,00 грн.; Лот № 37: Пояс монтажника - 24 шт., за початковою ціною 178,00 грн.; Лот № 38: Протигаз - 22 шт., за початковою ціною 100,00 грн.; Лот № 39: Коробка - 40 шт., за початковою ціною 182,00 грн.; Лот № 40: Рукавиці резинові - 25 шт., за початковою ціною 16,00 грн.; Лот № 41: Рукавиці діелектричні - 40 шт., за початковою ціною 36,00 грн.; Лот № 42: Чоботи кирзові - 10 пар, за початковою ціною 21,00 грн.; Лот № 43: Штани ватні - 20 шт., за початковою ціною 43,00 грн.; Лот № 44: Штани - 5 шт., за початковою ціною 10,00 грн.; Лот № 45: Апарат - 1 шт., за початковою ціною 9,00 грн.; Лот № 46: Балони газ - 4 шт., за початковою ціною 35,00 грн.; Лот № 47: Гучномовці - 10 шт., за початковою ціною 49,00 грн.; Лот № 48: Крючки - 50 шт., за початковою ціною 5,00 грн.; Лот № 49: Навушники - 7 шт., за початковою ціною 5,00 грн.; Лот № 50: Термометри електр. контактні - 30 шт., за початковою ціною 54,00 грн.; Лот № 51: Шлеми - 2 шт., за початковою ціною 11,00 грн.; Лот № 52: Ваги настільні - 1 шт., за початковою ціною 5,00 грн.; Лот № 53: Електророзетки - 63 шт., за початковою ціною 36,00 грн.; Лот № 54: Електролічильник - 2 шт., за початковою ціною 24,00 грн.; Лот № 55: Магнітний пускач - 75 шт., за початковою ціною 433,00 грн.; Лот № 56: Лампа ЛДУ - 100 шт., за початковою ціною 159,00 грн.; Лот № 57: Цвяхи - 100 кг., за початковою ціною 35,00 грн.; Лот № 58: Задвижки віконні - 100 шт., за початковою ціною 32,00 грн.; Лот № 59: Петлі різні - 50 шт., за початковою ціною 16,00 грн.; Лот № 60: Змивні бачки - 6 шт., за початковою ціною 19,00 грн.; Лот № 61: Мийка - 7 шт., за початковою ціною 14,00 грн.; Лот № 62: Умивальники - 17 шт., за початковою ціною 56,00 грн.; Лот № 63: Пісуари - 21 шт., за початковою ціною 73,00 грн.; Лот № 64: Блоки з/б - 9 шт., за початковою ціною 436,00 грн.; Лот № 65: Віконні блоки - 4 шт., за початковою ціною 114,00 грн.; Лот № 66: Електростанція - 1 шт., за початковою ціною 509,00 грн.; Лот № 67: Плити з/б - 4 шт., за початковою ціною 215,00 грн.; Лот № 68: Труба з/б Д-180 - 1 шт., за початковою ціною 179,00 грн.; Лот № 69: Кільця з/б Д-200 - 1 шт., за початковою ціною 96,00 грн.; Лот № 70: З/б блоки - 1 шт., за початковою ціною 84,00 грн.; Лот № 71: Балка з/б Л-4.0 - 3 шт., за початковою ціною 64,00 грн.; Лот № 72: Плити перекриття пустотілі - 8 шт., за початковою ціною 367,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський район, с. Макарьово, вул. Шевченка, 68.

19 травня 2008 р. о 15 год. 00 хв. - АТП «Радгосп-завод «Мукачівський», а саме: Лот № 1: Будівлі та споруди піонерського табору (спальний корпус літ А загальною площею 228,2 м. кв. , спальний корпус літ Б загальною площею 289,10 м. кв., спальний корпус-їдальня літ В загальною площею 283,80 м. кв., спальний корпус літ Д-д загальною площею 266,9 м. кв., вбиральня літ Г загальною площею 12,00 м. кв., навіс літ Ж загальною площею 225,6 м. кв., Ворота № 1, Ворота № 2, мощення території загальною площею 930,87 м. кв., що знаходиться за адресою: Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Івана Франка-бічна, б/н, за ціною 165780,00 грн.

19 травня 2008 р. о 16 год. 00 хв. - СГВК «Ганичі», а саме: Лоти №№ 1-73: Товарні залишки, загальна сума - 8711,00 грн.; Лот № 74: Обладнання, що належить Кахельному заводу урочище «Мочар» СГВК «Ганичі» - 99,00 грн.; грн.; Лот № 75: Вентилятор - 3 шт. 0,7 грн.; Лот № 76: Шкаф металевий - 1 шт. - 5,00 грн.; Лот № 77: Стільці м'які - 11 шт. - 5,00 грн.; Лот № 78: Столи конторські - 3 шт. - 13,00 грн.; Лот № 79: Шкаф дерев'яний - 3 шт. - 8,00 грн.; Лот № 80: Матрас - 1 шт. - 2,20 грн.; Лот № 81: Ліжко - 2 шт. - 7,00 грн.; Лот № 82: Карнізи - 17 шт. - 7,00 грн.; Лот № 83: Телефонний апарат - 1 шт. - 2,20 грн.; Лот № 84: Електрокалькулятор - 1 шт. - 1,50 грн.; Лот № 85: Стіл двохтумбовий - 1 шт. - 1,50 грн.; Лот № 86: Стіл (2-х дверний) - 8 шт. - 28,00 грн.; Лот № 87: Стіл - 1 шт. - 1,50 грн.; Лот № 88: Шкаф металічний - 1 шт. - 4,50 грн.; Лот № 89: Стелаж дерев'яний - 1 шт. - 4,50 грн.; Лот № 90: Вішалка металева - 4 шт. - 2,20 грн.; Лот № 91: Крісло трійне - 2 шт. - 3,00 грн.; Лот № 92: Крісло велике - 1 шт. - 4,0 грн.; Лот № 93: Крісло трійне - 1 шт. - 3,00 грн.; Лот № 94: Стіл прикладний - 5 шт. - 7,00 грн.; Лот № 95: Телефонний апарат - 1 шт. - 2,20 грн.; Лот № 96: Стільці - 40 шт. - 17,00 грн.; Лот № 97: Книжні шкафи (1988 р. в.) - 2 шт. - 9,00 грн.; Лот № 98: Стіл конторський (1992 р. в.) - 1 шт. - 3,00 грн.; Лот № 99: Стіл великий (2003 р. в.) - 1 шт. - 5,00 грн.; Лот № 100: Стіл (2003 р. в.) - 1 шт. - 12,00 грн.; Лот № 101: М'яка мебель - 1 шт. - 30,00 грн.; Лот № 102: Мебель «Глобус» (1980 р. в.) - 1 шт. - 15,00 грн.; Лот № 103: Трибуна (1982 р. в.) - 1 шт. - 5,00 грн.; Лот № 104: Диван (1990 р. в.) - 1 шт. - 10,00 грн.; Лот № 105: Бесідка, рік побудови - 1986, стіни дерев'яні, покрівля дерев'яна по дерев'яним кроквам, площа 5,0 м. кв. - 33,00 грн.; Лот № 106: Бесідка, рік побудови - 1988, стіни дерев'яні, покрівля дерев'яна по дерев'яним кроквам, площа 5,0 м. кв. - 33,00 грн.; Лот № 107: Павільйон, рік побудови - 1988, стіни металеві, покрівля шиферна, площа 8,0 м. кв. - 109,00 грн.; Лот № 108: Телефонізація контори - 2150,00 грн.; Лот № 109: Будівля Вівчарника «ОПАЛЕНИК» - 2089,00 грн.; Лот № 110: Станок деревообробний циркулярний - 14,00 грн.; Лот № 111: Токарний станок - 22,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Тячівський р-н, с. Ганичі, вул. Леніна, 122.

Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 500,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 500,00 грн.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям не пізніше, ніж за три дні до початку аукціону слід подати організатору аукціону (продажу) заяву; копію паспорту (перші чотири сторінки та сторінки, де вказана останнє місце реєстрації) або документу, що його замінює; належну копію ідентифікаційного коду фізичної особи або представника юридичної особи; оригінал документу, що посвідчує повноваження представника юридичної особи; оригінал документу про сплату гарантійного внеску; оригінал документу про сплату реєстраційного внеску; оригінал довідки про те, що проти учасника аукціону не порушено справу про банкрутство; оригінал декларації про доходи для покупців-фізичних осіб; нотаріально засвідчені копії установчих документів для покупців-юридичних осіб та суб'єктів підприємницької діяльності (копію рішення про участь в аукціоні - для органів місцевого самоврядування) та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни кожного лоту на рахунок організатора аукціону (продажу) та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора аукціону (продажу) - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ «Укргазбанк» м. Ужгород, вул. Швабська, 70, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

Доповнення до порядку денного про проведення Загальних зборів **ВАТ «Первомайський електромеханічний завод ім. К. Маркса»,** які відбудуться 25 квітня 2008 року о 16-30:

пункт 8. Відкликання та обрання члена Правління.

ЗАТ "Страхова компанія "Еталон" повідомляє, що бланки страхових свідоцтв ОСЦПВ у кількості 337 шт.: №№ 356018, 356201-356250, 356550, 356859, 356901-356950, 356981, 356983, 357009,357410-357414, 357521, 357660-357670,433092-433094, 433141-433142, 433186, 433191-433207, 433246, 433309-433312, 433345-433350, 433357, 433452-433458, 433471-433480, 433491-433497, 433499-433515, 433823, 433827, 433830, 733962, 433971, 433973-433985, 434155, 434337, 434538, 434926-434930, 435000, 1432501, 1432504, 1432760, 1432762,1433215, 1433260-1433266, 1433275, 1433289, 1433291-1433300, 1433566, 1433682-1433699, 1433783, 1433821-1433840, 1433865, 1433870-1433871, 1433881-1433900, 1433901-1433920, 1433972, 1433976, 1433979-1433980; серії ВА у кількості 9 штук №№ 364737, 364823, 364838, 365010, 365793, 365794, 907928, 908232, 908518; серії ВА у кількості 50 штук №№ 357789, 433351, 433400, 433441, 1432297, 1432922, 1433512, 1433571, 1433603, 7374616-7374629, 7374687, 7374766, 7375394, 7375445-7375454, 7375582-7375589, 7375760, 7375761, 7407157-7407160

бланки спеціального знаку державного зразка у кількості 51 штука серії СМ №№ 966617, 966624, 966635, 966652, 966705, 966711, 966713, 966715, 966716, 966721, 966723; серії СІ №№ 803657,803660, 803661, 803665-803667, 803683-803689, 803740, 803746, 803748, 803749, 803782, 803804, 803813, 803814, 803832, 803841, 803842, 803844, 803845, 803874, 803885, 803907, 803908, 803912-803914, 803933, 803934, 803939, 803970, 803991, 803993, 803995;

бланки спеціального знаку державного зразка у кількості 89 штук серії СІ №№ 798021, 798261, 798262, 798264-798268, 798273, 798592, 798608-798616, 798618-798621, 798645, 798647; серії СК №№ 417870, 417883-417885; серії СМ №№ 419961, 963316, 963317, 963354, 963373, 963376, 963446, 963453, 963458, 975528-975530, 975532, 975546-975555, 975586, 975669, 975723, 975744, 975745, 975755, 975758, 975768, 975769, 975826, 975831, 975838, 975841, 975845-975851, 975933, 975948-975950, 975958, 976275, 976376, 976380-976389;

нумеровані бланки Договорів страхування у кількості 9 штук : код 27 №№ 20000850-20000857, код 37 № 20001169; нумеровані бланки Договорів страхування у кількості 930 штук: код 60 №№ 20000576-20000580; код 37 №№ 20013716, 20013718, 20013719, 20013721, 20013722, 20013728, 20013731, 20013732, 20000502, 20000505-20000507, 20000510-20000512, 20000514, 20000515, 20000518-20000527, 20000536, 20001552-20001555, 20001558, 20001559, 20001579, 20001580, 20001584-20001588, 20001591-20001594, 20001597-20001603, 20001605-20001614, 20001617, 20001619, 20001620, 20001633, 20001636, 20001646; код 22 № 20000691-20000770; код 41 №№ 20000201-20000211, 20000217-20000219; код 222 №№ 20013376-20013455, 20013456-20013575, 20012226-20012317, 20023068-20023071, 20023085, 20023099-20023160, 20006952, 20006963, 20006966, 20006981, 20006984, 20006987, 20006994, 20006997, 20006999, 20007003, 20007018, 20007039, 20007051, 20007056, 20007076, 20001351-20001398, 20001443, 20007201-20007203, 20007205, 20007220, 20007251, 20007252, 20007295-20007313; код 23 №№ 20005901, 20005902; код 22 №№ 20004129-20004150, 20004159, 20004161-20004200, 20005601-20005619, 20005621, 20005638; код 27 № 20000391; код 42 №№ 20002001, 20002009, 20002010, 20002012, 20002015, 20002037, 20002038-20002046, 20002048, 20002049, 20002065-20002069, 20002080-20002110, 20002112, 2000215-20002121, 20002123-20002200, 20005401-20005448, 20005502, 20005551-20005557, 20005563, 20005576-20005578, 20005580-20005585, 20005587-20005591, 20005593-20005595, 20005597, 20005598; код 12 №№ 20000104, 20000248-20000253, 20000255, 20000256, 20001902; код 25 № 20000431;

бланки полісів "Зелена картка" у кількості 14 штук серії UA №№ 4182348, 4182350-4182359, 4369503, 4369504, 4186877 були втрачені, а тому є недійсними.

Постановою Господарського суду Сумської області від 11.03.2008 р., справа №6/40-08 приватне підприємство агрофірма «Юнаківка» (Сумська область, Сумський район, с. Басівка, вул. Снагощенко, 23, код 31917230) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором підприємства призначено голову ліквідаційної комісії Курбанова Назіма Вахід-огли.

Заяви від кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту виходу даного оголошення за адресою: 40034, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, 12/17, тел./факс: 8 (0542) 60-42-51.

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) порушено провадження у справі № 7/74-08-1272 відносно ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ФОРТУНА-СЕРВІС», 65091, м. Одеса, вул. Скісна, буд. 27/29, код ЄДРПОУ 35302557.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ № 158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються у 30-денний строк з дня опублікування оголошення.

ВАТ «АТП 16354»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудеться 07 червня 2008 р. о 10.00 за адресою: м. Харків, вул. Морозова, 18.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт про фінансово-господарську діяльність товариства за 2007 р. і затвердження балансу і фінансових результатів діяльності товариства.
2. Звіт ревізійної комісії товариства та його затвердження.
3. Затвердження порядку покриття збитків.

Реєстрація акціонерів відбудеться 7 червня 2008 р. з 9.00 до 9.55 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації необхідно мати документ, що підтверджує особу; для представників неповнолітніх акціонерів - свідоцтво про народження дитини і паспорт представника; для представників акціонерів - належним чином оформлену довіреність.

Телефон для довідок: (0572) 52-97-45.

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) порушено провадження у справі №7/73-08-1271 відносно ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ОНИКС-ТРЕЙД», 65020, м. Одеса, вул. Льва Толстого, буд. 28, код ЄДРПОУ 35302803.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ №158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються у 30-денний строк з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 14.02.2008 р. порушено провадження у справі Б40/46-08 про банкрутство комунального підприємства Верхньодніпровського виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства (51600, Дніпропетровська область, м. Верхньодніпровськ, вул. Котляревського, 4а, р/р 26007160093001 у Дніпродзержинській філії КБ «Приватбанк», МФО 305965, код ЄДРПОУ 02128201). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Левченка Віталія Володимировича (ліцензія АВ № 347329, 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1819, тел. (056) 744-21-37.

Фонд комунального майна Севастопольської міської Ради інформує про продаж на конкурсній основі об'єкту комунальної власності — ЦМК ДКП «Лікувально-виробничі майстерні».

Місцезнаходження об'єкту: м. Севастополь, вул. Керченська, 72.

Початкова вартість об'єкту — 2 231 800 грн. без ПДВ.

Сума грошових коштів (10% початкової вартості продажу) для участі в конкурсі — 223 180 грн.)

Конкурс відбудеться 28.04.2008 р. о 14.00 за адресою: м. Севастополь, вул. Луначарського, 5.

Кінцевий термін подачі заяв 21.04.08 р.

Інформацію про умови продажу та експлуатацію об'єкту, а також порядку подачі і комплектації документів можна одержати за адресою: 99011, м. Севастополь, вул. Луначарського, 5, тел. (0692)54 28 87, 54 85 94.

СПОРТ

№ 72 (4322) ВІВТОРОК, 15 КВІТНЯ 2008

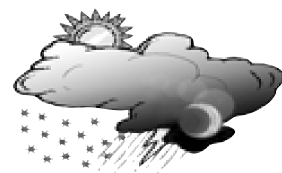

16 квітня в Україні часом дощі, місцями грози, у Карпатах дощ з мокрим снігом. Вітер південно-західний з переходом на північно-західний, 7-12 м/с. Температура вночі 2—8° тепла, вдень 9—15°.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 КВІТНЯ

❒ 1918. Помер класик української літератури Іван Нечуй-Левицький («Микола Джеря», «Кайдашева сім'я» тощо).

❒ 1919. Декрет радянської влади про створення системи виправно-трудових таборів. Початок ГУЛАГу.

❒ 1933. Народився російський письменник-фантаст Борис Стругацький.

❒ 1944. Тернопіль визволено від гітлерівців.

❒ 1968. Не стало композитора Бориса Лятошинського.

❒ 1991. У Лондоні відкрився Європейський банк реконструкції та розвитку.

Турнірна хроніка

Плавання. Манчестер (Велика Британія). Чемпіонат світу в 25-метровому басейні. Останнього дня чемпіоном світу на дистанції 50 м брасом став Олег Лісогор. Результати броварчанина — 26.46. На 50 м на спині бронзова медаль дісталася Катерині Зубковій (26.81).

Напередодні свою другу медаль виграв Ігор Борисик. Після перемоги на 100 метрів брасом він став срібним призером на дистанції 200 м брасом (2.06,21). На дистанції 50 м батерфляєм Сергій Бреус також завоював «срібло» (22,86).

Хокей. Саппоро (Японія). Чемпіонат світу. Перший дивізіон. **13 квітня**. Естонія—Угорщина. 3:5. Литва—Японія. 0:5. **Хорватія — Україна. 0:4 (0:1, 0:1, 0:2). Шайби:** Дяченко, 9, Цируль, 34, Шахрайчук, 53, Каральщук, 53. **14 квітня**. **Україна—Естонія. 3:1 (0:0, 2:1, 1:0). Шайби:** Цируль, 29, Наваренко, 38, Сальников, 60 — Марков, 23. Збірна України з двома перемогами очолила змагання. Завтра вона зустрінеться з командою Литви.

Фото з сайту IIHF.

Дзюдо. Лісабон (Португалія). Чемпіонат Європи. Бронзовим призером став українець Євген Сотников (вага понад 100 кг).

Спортивна гімнастика. Коттбус (Німеччина). Етап Кубка світу. У вільних вправах «срібло» здобув наш Євген Боносюк. Бронзову нагороду у вправах на кільцях виграв Олександр Воробйов.

Бокс. Генеральний директор промоутерської компанії «K2 East Promotions» Олександр Красюк заявив, що претендента на пояс тимчасового чемпіона світу за версією WBA мексиканця Косме Ріверу викрито у вживанні допінгу. Тому він не зможе боксувати з українцем Юрієм Нужненком. Як відомо, на 19 квітня заплановано боксерське свято в Києві, центральним подією якого мав стати бій між Ріверою і Нужненком.

Утім, українські прихильники боксу можуть не хвилюватися. Адже вихід із пікантної ситуації знайдено завдяки згоді битися з Юрієм Нужненком боксера з Пуерто-Ріко Ірвінга Гарсіа.

Учора в столичному клубі «Спліт» відбулася прес-конференція, участь в якій взяли Володимир Кличко, Юрій Нужненко та Вадим Бухкалов.

Баскетбол. Турин (Італія). Кубок УЛЄБ. **Фінал. «Говентуд» (Іспанія) — «Жирона» (Іспанія).** 79:54 (16:21, 18:6, 24:10, 21:17). Переможець цих змагань «Говентуд» отримав право грати в Євролізі наступного сезону.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«Таврія» до Києва... не прибула

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 25-й тур.

«Карпати» — «Ворскла». 1:2. 14 350 глядачів. **Арбітр** — Венгер (Київ). **Голи:** Кобін, 87 — Кравченко, 21, Янузі, 70.

«Дніпро» — «Шахтар». 1:3. 20 000 глядачів. **Арбітр** — Шебек (Київ). **Голи:** Назаренко, 29 (п) — Брандау, 8, Рац, 45, Адріано, 55.

«Металург» (Донецьк) — «Нафтовик-Укрнафта». 2:1. 1 000 глядачів. **Арбітр** — Орєхов (Київ). **Голи:** Аїлтон, 83, Аракелян, 90 — Каракевич, 87.

«Динамо» — «Таврія». 3:0. 8 200 глядачів. **Арбітр** —Зубарєв (Слов'янськ). **Голи:** Алієв, 3, Кравець, 5, Гіоане, 57.

«Чорноморець» — «Арсенал». 0:1. 9 000 глядачів. **Арбітр** — Шандор (Львів). **Гол:** Селезньов, 61.

«Металург» (Запоріжжя) — «Металіст». 0:2. 8 000 глядачів. **Арбітр** — Іщенко (Київ). **Голи:** Девич, 26, 76.

«Кривбас» — «Закарпаття». 1:1. 6 000 глядачів. **Арбітр** — Деревинський (Київ). **Голи:** Мотуз, 43 — Платон, 67.

«Харків» — «Зоря». 0:1. 2 200 глядачів. **Арбітр** — Швецов (Одеса). **Гол:** Храмцов, 70.

	В	Н	П	М	О
1.«Динамо»	**18**	**4**	**3**	**51—22**	**58**
2.«Шахтар»	**18**	**2**	**4**	**55—20**	**56**
3.«Металіст»	**16**	**4**	**5**	**39—24**	**51**
4.«Дніпро»	16	3	6	37—25	51
5.«Таврія»	10	7	8	29—35	37
6.«Чорноморець»	11	3	11	25—25	36
7.«Металург» Зп	9	6	10	21—24	33
8.«Арсенал»	8	7	10	37—35	31
9.«Карпати»	8	5	12	25—31	29
10. «Кривбас»	7	7	11	27—32	28
11. «Ворскла»	6	8	11	19—26	26
12. «Металург» Д	5	11	9	26—31	26
13. «Зоря»	7	3	14	17—32	24
14. «Харків»	5	8	12	17—24	23
15. «Нафтовик»	**5**	**7**	**13**	**14—30**	**22**
16. «Закарпаття»	**3**	**9**	**13**	**14—37**	**18**

Бомбардири: Селезньов («Арсенал») — 14 м'ячів, Косирін («Металург» Д), Девич («Металіст»), Гоменюк («Таврія»), Гладкий («Шахтар») — по 13, Бангура («Динамо») — 12.

Тренер «Динамо» Юрій Сьомін пояснив успіх своєї команди насамперед двома швидкими і ефектними голами. Але коли я йому сказав, що м'яч, забитий Гіоане, — взагалі шедевр, Юрій Павлович помітно пожвавився і додав: «Тіберіу показав високу майстерність».

Справді, півоборонець на паузі переграв сімферопольського воротаря Андрія Диканя, ефектно підсік м'яча і відправив його у порожні ворота. Фантастичний момент, нічого не скажеш. У подібних, а можливо, й ще у зручніших позиціях в першому таймі опинялися Гусєв, Алієв і Кравець, але не скористалися ситуацією, виявивши невиправдану поспішність. Хоча двоє з названих футболістів успішно завершили інші епізоди. Алієв прямим потужним ударом зі штрафного метрів з тридцяти влучив під поперечину. Кравець в один дотик пробив після прострілу Каддурі. До речі, це був **одна тисяча сотий гол «Динамо» в чемпіонатах України**.

Загалом Сьомін залишився задоволений грою підопічних. Але трохи покритикував за змарновані моменти. Однак реалізовувати всі гольові моменти просто нереально, сказав він.

На жаль, до далеко не порожнього динамівського лазарету потрапив ще й Олег Гусєв, котрий серйозно травмував коліно. Кажуть, лікування може тривати півроку. Шкода.

А от тренер сімферопольців Михайло Фоменко висловлювався досить оригінально. Він сказав журналістам, що бойова, смілива «Таврія» залишилася в Сімферополі і до Києва не прибула. Натомість до столиці прилетіли справжні зомбі. Отож, на полі була лише одна команда — «Динамо»...

Ще раніше центральним у турі визначили поєдинок у Дніпропетровську. Та даремно, бо насправді таким він не став. «Шахтар» досить легко переміг господарів. Ця невдача змусила «Дніпро» залишити третю позицію в турнірній таблиці. Адже «Металіст» у Запоріжжі упевнено переграв «Металург» і тепер уже він —третій. Таким чином чемпіонські перегнони знову звелися до суперечки двох.

***

Першість країни. Перша ліга. 25-й тур. «Волинь» (Луцьк) — «Дніпро» (Черкаси). 1:0. «Геліос» (Харків) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ). 1:2. «Сталь» (Дніпродзержинськ) — «Дністер» (Овідіополь). 0:2. «Динамо-2» (Київ) — «Іллічівець» (Маріуполь). 1:2. «Олександрія» — «Сталь» (Алчевськ). 0:1. «Енергетик» (Бурштин) — «Севастополь». 0:0. «Львів» — ЦСКА (Київ). 1:0. «Миколаїв» — «ГірСервіс» (Сімферополь). 1:2. «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Оболонь» (Київ). 2:1. «Десна» (Чернігів) — «Фенікс-Іллічівець» (Калініно). 3:2.

«Іллічівець» — 54 очка, «Оболонь» — 49, *«Десна» —47, «Львів» — 45, «Волинь» — 44, «Динамо-2» — 42, «Олександрія» — 41, «Сталь» А — 38, «ГірСервіс» —37, «Миколаїв» — 35, «Кримтеплиця», «Дністер» — по 33, «Севастополь» — 31, «Дніпро» — 29, «Геліос» —28, «Енергетик» — 25, «Прикарпаття» — 23, «Фенікс-Іллічівець» — 21, ЦСКА — 18, «Сталь» Д — 14.*

Фото з сайту ФК «Дніпро».

Початок тривалого шляху

Теніс. Черкаси. Кубок Девіса. Друга група Євро-Африканської зони. **Україна—Єгипет. 5:0. 11 квітня.** Сергій Стаховський — Карім Маамун. 6:1, 6:3, 6:1. Сергій Бубка — Шеріф Сабрі. 6:1, 7:6, 2:6, 6:0. **12 квітня.** Стаховський/Бубка — Маамун/Сабрі. 6:7 (4), 6:1, 6:4, 6:2. **13 квітня.** Андрій Смирнов — Сабрі. 6:3, 6:3. Іван Сергєєв — Махмуд Езз. 6:3, 6:4.

Єгипетська команда не змогла чинити опір господарям корту. Українці максимально серйозно поставилися до завдання і виконали його на відмінно. Але це лише початок тривалого шляху до відродження. Щоб відновити колишні високі позиції, треба, як то кажуть, перекопати цілу гору.

Приємно, що вдалим виявився дебют нового тренера-капітана нашого колективу Ореста Терещука. З чим його щиро вітаємо! Успішно дебютував на корті за збірну Іван Сергєєв. І йому — наші поздоровлення.

До речі, в другому раунді українці зіграють зі збірною Ірландії (18-20 липня) на її кортах.

На знімку: отака вона, українська перемога.

Фото з сайту ФТУ.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1021

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»